

ERDÉSZETI LAPOK

TARTALOMJEGYZÉK

az Erdészeti Lapok LXXX. évfolyamához.

(Inhaltsverzeichnis zu Bd. 80. — Table des matières.

80^{me} année. — index to Vol. 80.)

1940

TANULMÁNYOK:

(Aufsätze. — Essais. — Articles.)

	Füzet	Old.
Biró Zoltán: Az árkérdésről. (Die Preisfrage. — Sur la question des prix du bois de chauffage. — The Question of Fire-Wood Prices.)	XII.	671
— vitéz Bokor Rezső dr.: A fa természetes szárításának a meggyorsítása. (Die Beschleunigung der natürlichen Holz Trocknung. — Comment activer le séchage naturel du bois? — Acceleration of Natural Wood-Seasoning.)	IV.	152
— — A gyantanyerés lehetőségei hazánkban. (Die Möglichkeiten der Harzgewinnung in Ungarn. — Le gemmage en Hongrie. — Possibilities of Resin-Tapping in Hungary.)	VI.	303
— — Egy újfajta húzólag működő irtógép. — (Eine neue Rodemaschine. — Une nouvelle arracheuse. — A New Uprooting Machine.)	VII.	358
Braxatoris Zoltán: Jegyzetek az 1935.IV. t.-c. és annak végrehajtása tárgyában kiadott 35.000/1938. F. M. számú rendelethez. — (Vermerke zum neuen Forstgesetz und seinem Durchführungserlass. — Remarques sur la nouvelle loi forestiere et son reglement d'application. — Notes on the New Forest Law and Its Execution-Instruction.)	IX.	504
Babos Imre: Hozzászólás a „Gazdasági kérdések”-hez. (Anmerkungen zu dem Aufsatz „Wirtschaftsfragen”. — Observations sur les „Questions économiques”. — Notes on „Economical Questions”.)	IV.	173
Győrfi János dr.: A Lymantria dispar L. pusztítása után fellépő másodlagosan káros rovarok. (Die nach Schwammspinnerfrass auftretenden zweitrangig schädlichen Insekten. — Les insectes secondairement nuisibles apparaissant après le lymantria dispar. — Secondarily Detrimental Insects After Damages Done by Lymantria Dispar.)	III.	120
Haracsi Lajos dr.: Az erdő táplálkozása. (Die Ernährung des Waldes. — L'alimentation de la forêt. — Nourishment of Woods.)	XI.	598

	Füzet	Old.
Huszár Károly: A gyertyánosok átalakítása. (Die Umwandlung der Weissbuchenbestände. — La transformation des forêts de charmes. — Conversion of Hornbeam-Stands.)	VII.	363
Istvánffy József: Termelési feladatok a visszatért területeken. (Erzeugungsaufgaben in den heimgekehrten Gebieten. — Les problèmes de production sur les territoires recouvrés. — Exploitations on Returned Territories.)	IX.	514
Kovács József: Gondolatok az árkérdésről. (Gedanken über die Preisfrage. — Le prix du bois de chauffage. — The Price of Fire-Wood.)	XI.	610
Lángos Lajos: Erdei csúsztatópályák tervezése. (Entwurf von Riesen. — Projets de glissoirs. — Planning of Slides.)	V.	251
— — — Erdei vasúti hidak tervezése. (Entwurf von Waldeisenbahnbrücken. — Projets de ponts pour chemins de fer forestiers. — Planning of Forest Railway Bridges.)	VIII.	419
— — — Erdei vasutak nyomjelzése. (Trassierung von Waldeisenbahnen. — Tracé de chemins de fer forestiers. — Tracing of Forest Railways.)	X.	547
Lovászy Péter: Néhány szó a finn erdőgazdaságról. (Einige Worte über die Forstwirtschaft Finnlands. — Sur la sylviculture de la Finlande. — Some Words About Finlands Forestry.)	IV.	207
Magyar János dr.: Az egykorú állományok felsőmagassága. (Die Oberhöhe der gleichaltrigen Bestände. — La hauteur de l'étage supérieur dans un peuplement d'âge uniforme. — The Upper Height of Contemporary Stands.)	III.	101
Mihályi Zoltán dr.: A magyar erdőgazdaság feladatai. (Die Aufgaben der ungarischen Forstwirtschaft. — Les tâches de la sylviculture hongroise. — The Tasks of Hungarian Forestry.)	XII.	646
Mikevári Tivadar: Erdőrendezőségi teljesítményszámítás. (Leistungsberechnung in der Forsteinrichtung. — Calcul de la somme des travaux nécessités par l'établissement des plans d'aménagement. — Calculation of Work in Forest-Organisation.)	IV.	184
Molcsány Gábor: Kaán Károly emlékezete. (Karl Kaán zum Gedächtnis. — A la mémoire de Charles Kaán. — In Memoriam K. Kaán.)	I.	4
Nagy László, Gárdonyi: Fából készült vizierőmű-csővek. (Leitungsrohren aus Holz für Wasserkraftwerke. — Tuyaux en bois pour établissements hydrauliques. — Wooden Channels for Water Works.)	IV.	179
Nagy László: Hogyan végezzék a faeladást a védkerületvezető erdőőrök? (Wie haben die Forstwarte die Holzverkäufe zu verrichten? — Comment les gardes forestiers ont à exécuter la vente du bois? — How Is the Sale of Timber And Wood To Be Practiced By Forest Guards?)	IV.	213

	Füzet	Old.
Nemes Károly: Emlékezés Háromszék vármegye őserdeire. (<i>Die ehemaligen Urwälder des Komitate Háromszék. — Souvenir des forêts du comitat de Háromszék. — The Virgin Forests of County Háromszék.</i>)	IX.	497
vitéz Onczay László: Erdőgazdaságunk feladatainak a megoldása. (<i>Die Lösung der Aufgaben unserer Forstwirtschaft. — Solution des problèmes de notre sylviculture. — Solution of the Problems of Our Forestry.</i>)	XII.	659
Páter Ernő: A fenyőtermelés fejlődése Erdélyben. (<i>Die Entwicklung der Nadelholznutzung in Siebenbürgen. — Le développement de la culture des conifères en Transylvanie. — Development of Exploitation of Conifers in Transylvania.</i>) . . .	IV.	158
Pejacsevich-Mikó Endre gróf: Ültessünk nemes idegentáji fafajokat. (<i>Zur Frage der Einbürgerung edler ausländischer Holzarten. — Plantations des essences étrangères précieuses. — Plantation of Valuable Exotics.</i>) . . .	IV.	165
Péterfay József: A vadállomány mennyiségi becslése. (<i>Zahlenmässige Schätzung des Wildstandes. — Estimation de l'effectif du gibier. — Quantitative Estimation of the Stock of Game.</i>) V. 264.	VI.	311
Roth Gyula: A tölgymakk használati értéke. (<i>Der Gebrauchswert der Eicheln. — La valeur d'usage du gland de chêne. — The Silvicultural Value of Acorns.</i>) . . .	II.	64
Rösler Pál: Az erdő és a hangya. (<i>Der Wald und die Ameise. — La forêt et la fourmi. — The Wood and Ants.</i>)	VIII.	449
Stubnya Dezső: A magyarországi árvizek keletkezéséről. (<i>Die Entstehung der ungarischen Hochwässer. — Sur l'origine des inondations en Hongrie. — The Causes of Hungarian Floods.</i>) . . .	X.	563
Szeless István: Néhány adat a természetes felújításokhoz. (<i>Einige Bemerkungen zur natürlichen Verjüngung. — Quelques observations sur la régénération naturelle. — Some Remarks to Natural Regeneration.</i>) . . .	IV.	200
Tárczy-Hornoch Antal dr.: Egy elfelejtett magyar úttörő. (<i>Ein vergessener ungarischer Bahnbrecher. — Um précurseur hongrois oublié. — A Forgotten Hungarian Pioneer.</i>)	XII.	681
Till Dénes: A Dreyfusia Nüsslini előfordulása hazánkban. (<i>Dreyfusia Nüsslini in Ungarn. — La Dreyfusia Nüsslini en Hongrie. — Dreyfusia Nüsslini in Hungary.</i>)	VII.	351
— Egy különleges erdei függőpálya. (<i>Eine besondere Waldhängebahn. — Une ligne aérienne d'une nature particulière pour transports forestiers. — A Special Forest Suspension Railway.</i>) .	XII.	685
Tóth Imre: Gazdasági kérdések. Különös tekintettel a Duna-Tisza közti homoktalajok erdőgazdaságaira. (<i>Wirtschaftsfragen. — Questions économiques. — Economical Questions.</i>) . . .	III.	107

	Füzet	Old.
— — Az épületleltárak fontossága és összeállítása. (Die Wichtigkeit und Zusammenstellung der Gebäudeinventare. — L'importance et l'établisse- ment des bilans de bâtiment. — Importance and Making of Building Inventories.)	VII.	368
Vági István: Az erdei talajszelvények kialakulása a talajtan mai tanítása szerint. (Die Entstehung der Waldbodenprofile nach heutiger Auffassung der Bodenkunde. — La constitution des sols forestiers suivant la pédologie moderne. — For- mation of Wood-Soil Profiles As Tought by Modern Soil-Science.)	II.	51
Zólmay Imre: Néhány szó Lángos Lajos „Az erdei vasutak nyomjelzése“ c. tanulmányához. (Einige Worte zum Aufsatz „Trassierung von Waldeisen- bahnen. — Quelques mots sur le „Tracé des chemins de fer forestiers“. — Some Words About the Article „Tracing of Forest Railways“	XII.	698
Zsombory Ignác: Magyarország faellátása a rendeletek tükrében. (Die Holzversorgung Ungarns im Lichte der Verordnungen. — L'approvisionnement de la Hongrie en bois à la lumière des décrets. — The Wood-Supply of Hungary in the Light of Decrees.)	VIII.	402

VADÁSZAT.

(Jagd. — Chasse. — Hunting and Shooting.)

Party István: Az erdő és a szarvas	I.	13
Szederjei Akos: Kormeghatározás: A muflonnál	II.	70

ÉRTESÍTÉSEK.

(Ankündigungen. — Informations. — Informations.)

Értesítés az 1940. évi december hó 19-én Budapesten tartott rendes közgyűlés jegyzőkönyvének külön nyomtatványként való kiadásáról	I.	19
Értesítés az egyenesadókra vonatkozó 166.000/1940. P. M., valamint a jövedelem- és egyenesadó 1941. évi kivetése tárgyában kiadott 41.000/1941. P. M. sz. rendeletek kivonatának és az előbbivel kap- csolatban a M. Kir. Pénzügyminiszter Úrhoz inté- zett egyesületi felterjesztésnek külön nyomtat- ványként való kiadásáról	III.	123
Teleki Pál gróf †	IV.	151
Értesítés a tűzifaellátás újabbi szabályozására vonat- kozó 3000/1941. M. E. számú rendeletnek és a végrehajtása tárgyában kiadott 44.000/1941. F. M. sz. rendeletnek, valamint az államerdészeti tiszt- kar létszámának és javadalmazásának az emelése érdekében a M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Úrhoz intézett egyesületi felterjesztésnek külön kiadványokként való megküldéséről	V.	271
Rendelet a fizetési pótlékról	V.	274

Értesítés a következő hivatalos közlemények külön nyomtatványon való megküldéséről:

1. A m. kir. földművelésügyi miniszter 199.199/1941. F. M. számú rendelete legkisebb és legnagyobb erdőgazdasági munkabérek megállapításának a kötelezővé tételéről.
2. A m. kir. minisztérium 3940/1941. M. E. számú rendelete a vadászatnak a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen való szabályozása tárgyában.
3. A m. kir. iparügyi miniszter 34.600/1941. Ip. M. számú rendelete a belföldi tölgy- és fenyőkéreg forgalmának a korlátozása tárgyában.
4. Az árellenőrzés országos kormánybiztosának 108.900/1941. Á. K. számú rendelete a tűzifa legmagasabb árának a megállapításáról.
5. A m. kir. földművelésügyi minisztérium új erdészeti ügybeosztása

VI. 320

Értesítés a következő közleményeknek külön nyomtatványként való megküldéséről:

1. A m. kir. közellátási miniszter 202.931/1941. sz. leirata a tűzifának a fuvarozó kisgazdák részére történő kiszolgáltatása tárgyában.
2. A m. kir. földművelésügyi miniszter 158.120/1941. F. M. sz. rendelete a vadászat szabályozásáról szóló 3940/1941. M. E. számú rendeletnek a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen való végrehajtása tárgyában.
3. A m. kir. földművelésügyi miniszter 199.000/XI. I/1941. számú körrendelete a legnagyobb gazdasági munkabérek megállapításáról szóló 1520/1941. M. E. sz. rendelet végrehajtása tárgyában.
4. A m. kir. földművelésügyi miniszter jelentése az 1935. évi IV. t.-c. 38. §-ának 7. bekezdése értelmében az 1939. évre engedélyezett rendkívüli fahasznalatok mértékéről.
5. A m. kir. földművelésügyi miniszter 111.939/1940. sz. rendelete az erdészeti alkalmazottak felesketésénél követendő eljárás tárgyában

VII. 373

Festetics György herceg †

VIII. 401

Értesítés a belföldi termelésű *fenyőszerfa* ármegállapítása tárgyában kiadott 55.200/1941. Á. K. számú, továbbá a belföldi fűrészüzemekben hazai származású *fenyő-gömbölyegfából* termelt *fűrészárúk*, továbbá a *faragott fenyő-épületfa* legmagasabb eladási árát megállapító, valamint a *külföldről* behozott *fenyő-fűrészeltfa*, *fenyő-gömbölyegfa* és *-gömbölyegrúd* legmagasabb eladási árára vonatkozó 10.300/1939. Á. K. sz. rendelet egyes intézkedéseit módosító és hatályát a visszafoglalt délvidéki területre kiterjesztő 56.000/1941. Á. K. számú, végül pedig az *aprított gyujtósfa*, *kötegelt puhafa* és *kötegelt léchulladék* legmagasabb árát megállapító 58.200/1941. Á. K. számú rendeletnek külön nyomtatványként való megküldéséről . . .

XII. 706

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

(Vereinsnachrichten. — Nouvelles de l'Association. — Society notices.)

Választmányi ülés 1940. évi december hó 19.-én	I.	16
" " 1941. évi április hó 17.-én	V.	272
" " 1941. évi június hó 20.-án	VII.	374
" " 1941. évi október hó 16.-án	XI.	615
" " 1941. évi november hó 25.-én	XII.	706
A számvizsgáló bizottság jelentése az Országos Erdészeti Egyesület 1940. évi zárószámadásáról és javas- lata az 1942. évi költségvetésről	XII.	711

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

(Amtliche Mitteilungen. — Communications officielles. — Official Communications.)

(Lásd a „Külön kiadványok“-at is!)

A m. kir. Minisztérium 9410/1940. M. E. számú rende- lete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt ke- leti és erdélyi országrészen az erdei termékek és haszonvételek értékesítésére vonatkozó szerződés- sek rendezése tárgyában	I.	19
A m. kir. földművelésügyi miniszter 187.700/1940. F. M. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visz- zacsatolt keleti és erdélyi területen a tűzifaellá- tásra vonatkozó országos érvényű jogszabályok alkalmazása tárgyában	I.	21
A m. kir. minisztérium 340/1941. számú rendelete a gaz- datisztek fizetésének szabályozása tárgyában	I.	22
A m. kir. minisztérium 780/1941. M. E. sz. rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen az erdei termékek és ha- szonvételek értékesítésére vonatkozó szerződések bemutatói határidejének a meghosszabbításáról	II.	72
A m. kir. földművelésügyi miniszter 40.536/1941./I—1. sz. leirata a szállítási igazolvány-igénylések és rend- kívüli fahasználati kérdések bélyegilletéke tár- gyában	II.	72
A parketta ára	II.	73
A m. kir. földművelésügyi miniszter 45.068/1941. sz. ren- delete az 1940/1941. évi fatermelési idény meg- hosszabbításáról	IV.	219
A m. kir. földművelésügyi miniszter 153.600/1941. F. M. sz. rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi területen az erdei sza- lonka vadászati tilalmi idejének a megállapítása tárgyában	IV.	219
A m. kir. földművelésügyi miniszter 195.000/1941. VI.—I. sz. körrendelete a gazdatisztek fizetésének a sza- bályozásáról szóló 340/1941. M. E. sz. rendelet ér- telmezése tárgyában	IV.	220
A M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Ur 45.079/1941. sz. leirata a faforgalom tárgyában	V.	275

Az árellenőrzés országos kormánybiztosának 117.100/1941. A. K. számú rendelete a hazai származású (fenyő- és lombosfából termelt) gömbölyeg rudak, hasított és faragott rudak, illetve ezekből készített gyártmányok, továbbá kivágások, hasított és faragott félgyártmányok és gyártmányok ármegállapítása tárgyában	VIII.	458
Az árellenőrzés országos kormánybiztosának 119.400/1941. A. K. számú rendelete a faszén legmagasabb eladási árának megállapítása tárgyában kiadott 108.000/1941. A. K. számú rendelet módosítása tárgyában	VIII.	463
Az árellenőrzés országos kormánybiztosának 120.644/1941. számú leirata a cserzőanyagok ármegállapítása tárgyában	VIII.	468
A m. kir. földművelésügyi miniszter 160.000/1941. F. M. számú rendelete a vadászati tilalmi idők megállapítása tárgyában	VIII.	469
A m. kir. kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter 110.262/1941. számú rendelete a tűzifaküldemények vasúti fuvardíjának visszatérítése tárgyában	VIII.	471
A m. kir. minisztérium 3700/1941. M. E. sz. rendelete az általános forgalmi adó (adóváltság) és a fényűzési forgalmi adó kulcsainak a felemeléséről, valamint a forgalmi adók jogszabályainak a módosításáról és kiegészítéséről. (Kivonat.)	IX.	517
A m. kir. pénzügyminiszter 116.000/1941. sz. rendelete az általános forgalmi adó (adóváltság) és a fényűzési forgalmi adó kulcsainak a felemeléséről, valamint a forgalmi adók jogszabályainak a módosításáról és kiegészítéséről szóló 3700/1941. M. E. sz. rendelet végrehajtása tárgyában. (Kivonat.)	IX.	518
A m. kir. földművelésügyi miniszter 52.951/1941. F. M. sz. rendelete a visszafoglalt délvidéki területen az erdészeti igazgatás szervezete tárgyában	IX.	521
Az árellenőrzés országos kormánybiztosának 130.836/1941. számú leirata a tűzifa kedvezményes fuvardíja és forgalmi adóváltsága tárgyában	X.	571
A m. kir. minisztérium 7080/1941. M. E. számú rendelete a fa kitermelésének és szállításának az előmozdítása tárgyában	X.	572
A m. kir. földművelésügyi miniszter 291.595/1941. F. M. számú rendelete a termelői fakészletek bejelentésének az újabb szabályozása tárgyában	XII.	716
A m. kir. földművelésügyi miniszter 239.823/1941. F. M. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen a szarvas-tenén vadászatának a szabályozása tárgyában	XII.	716

IRODALOM.

(Literatur. — Bibliographie. — Literature.)

Jahresbericht des Deutschen Forstvereins, 1939.	I.	24
Forstliche Hochschule Hann.-Münden. Festschrift zum 18. Februar 1939.	I.	24

	Füzet	Old.
Magyar Diákkalauz	I.	25
<i>Schwimmer Mihály</i> : Mit kell tudni a fa- és tüzelő- anyagkereskedőknek a rájuk vonatkozó érvé- nyes rendeletekről?	II.	74
<i>Dr. Csörgey Titus</i> : Madárvédelem a kertben	II.	74
<i>Festetics Pál gróf</i> : Az őz tenyésztése, óvása és vadászata. (M.)	III.	214
<i>Tolvaly Róbert</i> : Tüzfapiaci kalauz és címtár	III.	124
<i>Fáber György</i> : Újfajta részes gazdálkodás	III.	125
<i>Dr. K. Escherich</i> : Die Forstinsekten Mitteleuropas. (K. A.)	IV.	221
A kémia és vívmányai. (<i>Dr. Wagner János</i>)	IV.	222
<i>Trummer Árpád és Lászlóffy Woldemár dr.</i> : A kul- turmérnöki intézmény hat évtizede	IV.	223
<i>Luncz Géza dr.</i> : La législation sur le reboisement des terrains incultes. (M.)	V.	276
<i>Tuzson János dr.</i> : A Magyar Alföld. (B. Z.)	VI.	320
<i>W. v. Wettstein</i> : Die Vermehrung und Kultur der Pap- pel. (II. kiadás.)	VI.	321
<i>Schwerdtfeger</i> : Anleitung zum Probesuchen nach Kie- ferninsekten in der Bodendecke. (II. kiadás.)	VI.	321
MAVAG Közlemények. 1. szám	VI.	321
Gazdasági Útmutató. — Munkaügyi Tájékoztató	VI.	322
Az új magyar gazdasági rend néhány jellemző vonása	VI.	323
<i>Dr. K. Escherich</i> : Die Forstinsekten Mitteleuropas. (K. A.)	VII.	378
Erdészeti Kísérletek. (M.)	VII.	378
<i>Gombóc Endre</i> : A Királyi Magyar Természettudo- mányi Társulat története. (M.)	VII.	379
<i>Förster Rezső</i> : Légi gáztámadás. (M.)	VII.	380
<i>Kelle Arthur</i> : A „szilfabetegség“ elsődleges okai. (H.)	VIII.	472
<i>Grünwoldt</i> : Az erdő- és fagazdaság, a természetvéde- lem és vadászat folyóiratainak a címjegyzéke	VIII.	472
<i>Nádújfalvy József dr.</i> : Új munkabérhelyzet a magyar mezőgazdaságban	VIII.	473
<i>Lesenyi Ferenc</i> : Erdészeti szakművelődésünk és felsőbb erdészeti szakoktatásunk történelmi szerepe. (M.)	IX.	522
<i>Lászlóffy Woldemár dr.</i> : Magyarország ivóvizellátása	IX.	524
A M. Kir. Orsz. Öntözésügyi Hivatal 1940. évi jelentése	IX.	525
<i>Miele</i> : Die Akazie	IX.	525
<i>Csernó Aladár dr.</i> : Fakereskedők útmutatója	IX.	526
<i>Wagner Márton</i> : Tüzelőanyagkereskedők címtára	IX.	526
<i>Kövess Gábor Zoltán</i> : Angóryanul tenyésztése, takar- mányozása és az angóragyapju feldolgozása	IX.	526
<i>Intersylva</i> . I. évf. 3. sz. (M.)	X.	572
<i>Vertse Albert dr.</i> : A kert madárvilága. (M.)	X.	573
Fakereskedelmi szokványok	X.	573
<i>Anghi Csaba Geyza</i> : Alapismeretek az angóryanul te- nyésztéséhez	X.	574
A visszafoglalt délvidéki részeken érvényben volt gaz- dasági természetű jogszabályok összehasonlítása az érvényes magyar törvényekkel és rendeletekkel	X.	574
<i>Mitteilungen der Hermann Göring Akademie der Deut- schen Forstwissenschaft. (M.)</i>	XI.	622
Erdészeti Kísérletek. (M.)	XI.	624

<i>Benkovics Károly dr.</i> : Allami ellátás alatt álló erdő- birtokok egyesített kezelése szövetkezeti alapon, különös tekintettel a jövedelemelosztás és az erdő- rendezés szempontjaira	XII.	717
<i>Dieterich</i> : Forstliche Betriebswirtschaftslehre. II. Bd. Waldwertschätzung. (<i>Kovács Ernő dr.</i>)	XII.	717
<i>Sturm</i> : Die Redungen in den Forsten um München. (M.)	XII.	719
Mezőgazdasági és állatorvosi előadások. (M.)	XII.	720
Bástyánk. (M.)	XII.	720
Hazai folyóiratok. I. 25., II. 75., III. 125., IV. 224., V. 277., VI. 324., VII. 380., VIII. 473., IX. 527., X. 575., XI. 625.	XII.	721
Külföldi lapszemle. I. 28., II. 78., III. 128., IV. 227., V. 280., VI. 326., VII. 383., VIII. 476., IX. 529., X. 577., XI. 628.	XII.	724

KÜLÖNFÉLÉK.

(Verschiedenes. — Divers. — Notes.)

Halálozások:

<i>Becker Márton</i> †	X.	582
<i>Bencsik Sándor, Nemes</i> †	III.	137
<i>Bodoni Miklós</i> †	VI.	334
<i>Deák János, Dragomérfalvi</i> †	IX.	534
<i>Doroszlai Gábor</i> †	IX.	533
<i>Egely József</i> †	VIII.	482
<i>Festetics György herceg, Tolnai</i> †	VIII.	401
<i>Finkey József</i> †	IV.	236
<i>Hárs Richárd</i> †	II.	85
<i>Jármai Károly dr.</i> †	III.	137
<i>Jeszenszky Kálmán</i> †	VIII.	482
<i>Kolossváry Andor, Kolosvári</i> †	IV.	235
<i>Korai Frigyes</i> †	X.	582
<i>Kovácsik Béla</i> †	XII.	729
<i>Marsovszky Endre, vitéz, Marsó- és Jablonfalvi</i> †	VI.	334
<i>Nechay Oszvald lovag, Felseisi</i> †	X.	582
<i>Payer Artur</i> †	I.	33
<i>Rothmeyer Imre</i> †	VI.	334
<i>Szádeczky-Kardoss Miklós</i> †	XII.	729
<i>Teleki Pál gróf</i> †	IV.	151
<i>Velics János</i> †	II.	85
<i>Vendel János</i> †	XI.	632
<i>Volczer Árpád</i> †	X.	583
Személyi hírek: I. 34., II. 85., III. 137., IV. 236., V. 289., VI. 334., VII. 389., VIII. 482., IX. 534., X. 583., XI. 632.	XII.	729
A rend kedvéért: I. 15., III. 145., V. 300., VII. 400.	VIII.	449
Új erdőmérnökök: III. 145., VII. 393.	X.	584
Adományok a vértanúhalált halt erdészeti és vadászati alkalmazottak emlékművére: I. 39., II. 91., III. 143., IV. 243., VI. 341., X. 590.	XI.	637
Adományok a soproni diákmenzára: VII. 394., VIII. 489., IX. 536., X. 590.	XI.	637
Erdőgazdaságunk időszerű kérdései a Felsőházban	I.	38
Előadások. (<i>Földváry László dr., Fröhlich Gyula.</i>)	I.	38

	Füzet	Old.
Meghívó Ordódy Jánosnak a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet Erdőmérnöki Szakosztályában „A fagázmotorok közgazdasági jelentősége” c. előadására	I.	42
A visszakerült erdélyi természeti emlékek. (Gárdonyi Nagy László.)	II.	86
Lesz-e most már elég fánk? (Id. Béky Albert.)	II.	88
Erdész-est a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletben	II.	90
Néhány sürgős erdélyi erdészeti feladat. (Fröhlich Gyula.)	III.	137
Fenyőfagondjaink. (Földváry László dr.)	III.	140
Hírek a Nemzetközi Erdészeti Központból	III.	142
A gazdasági csúcsminiszter tervezete a Mérnökpolitikai Társaságban	III.	142
Payer Artur famagasságmérője. (Palotay István.)	IV.	236
A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületének a közgyűlése	IV.	239
Az Országos Mezőgazdasági Kiállítás	IV.	240
Az 1940. évi vadászdíszek bemutatója	IV.	241
A szlovák erdőgazdaság fejlődése	IV.	242
Emlékfásítások a nagybányai m. kir. erdőigazgatóság kerületében	V.	289
Öntözés és szikjavítás	V.	290
Levélsekreény:		
Szükséges hát egyesületünk korszerűsítése? (Első fecske.)	V.	291
Nemzetközi kutyakiállítás	V.	296
A bükkfakérdés Délkelet Európában. (Fröhlich Gyula.)	VI.	335
Fa- és szalmacellulóz, mint állati takarmány	VI.	339
A m. kir. földművelésügyi miniszter 49.631/I. 1941. F. M. számú felhívása az Államerdészeti Tisztviselők Gyermekeinek Nevelését Segélyező-Alapból az 1941/42. tanévben kiosztható segélyek ügyében	VI.	339
Egyesületünk új kiadványa. (Z. Csekme László munkája.)	VI.	344
Különnyomat a fontos újabb hivatalos közleményekről.	VI.	349
A soproni diákmenza érdekében	VII.	393
A pécsi példa	VII.	395
Gazdasági térképek. (Tóth Imre.)	VIII.	483
A világ fakészlete és fafogyasztása	VIII.	485
Okleveles fagazdák — Németországban	VIII.	486
A fa beható vizsgálata és jobb felhasználása — Svájcban	VIII.	486
Nagy erdősítések — Spanyolországban	VIII.	487
A tagsági oklevél felújítása	VIII.	488
A gyantatermelésről. (M.)	XI.	535
Hódoljunk az erdészek védőszentjének!	X.	584
A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet jubileumi közgyűlése és előadássorozata	X.	585
Nagy hiba, hogy már a múltban nem indítottuk meg a gyantatermelést! (Kenessey Péter.)	X.	587
Tenyészvadjuttatás	X.	583
Vadőri szakvizsga	X.	589
A mezőgazdasági szakoktatás világképe	X.	590
Az erdőfelügyelő urak szíves figyelmébe!	XI.	633
Széchenyi-kiállítás Szatmárnémetiben	XI.	634
„Egy vadászéleten át”	XI.	634

	Füzet	Old.
Szabályzat erdőőrök részére	XI.	635
A görgényszentimrei alerdész-szakiskola ünnepe. (—e—s.)	XI.	635
A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet 75 évi jubileumi közgyűlése. (M.)	XII.	730
A Göring Hermann Német Erdészettudományi Akadémia II. ülésszaka	XII.	731
A Nemzetközi Erdészeti Központ V. bizottsági ülése	XII.	731
A vizslatenyésztés érdekében. (M.)	XII.	732
Szüntessük meg a bérlelővést? (Holdampf Gyula.)	XII.	732

HIRDETÉSEK.

(Anzeigen. — Annonces. — Advertisements.)

I. 43., II. 94., III. 146., IV. 245., V. 297., VI. 342., VII. 396., VIII. 490., IX. 537., X. 591., XI. 638.	XII.	735
---	------	-----

KÜLÖN KIADVANYOK.

(Sonderdrucke. — Publications supplémentaires. — Separate editions.)

Az Országos Erdészeti Egyesület 1940. évi december hó 19-én Budapesten tartott rendes közgyűlésének a jegyzőkönyve	I.
A m. kir. pénzügyminiszter 166.000/1940. VII. számú rendelete az egyenesadókra vonatkozó egyes törvényes rendelkezések módosításáról és kiegészítéséről szóló 1940:XXII. t.-c. IV. fejezete 28., 29., 30., 31., 32., 34., 35., 36., 38., 41. és 42. §-ainak végrehajtása tárgyában. (Kivonat.)	III.
A m. kir. pénzügyminiszter 41.000/1941. VII. számú körrendelete a jövedelem- és vagyonadó, valamint az általános kereseti adó 1941. évi kivetése tárgyában. (Kivonat.)	III.
Az Országos Erdészeti Egyesület felterjesztése a M. Kir. Pénzügyminiszter Úrhoz az egyenesadókról szóló törvény végrehajtására vonatkozó 166.000/1940. VII. P. M. sz. rendelet egyes intézkedéseinek a módosítása tárgyában	III.
A m. kir. minisztérium 3000/1941. M. E. számú rendelete a tűzifaellátás biztosításának újabb szabályozása tárgyában	V.
A m. kir. földművelésügyi miniszter 44.030/1941. F. M. számú rendelete a tűzifaellátás biztosításának újabb szabályozásáról szóló 3.000/1941. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában	V.
Az Országos Erdészeti Egyesület felterjesztése a M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Úrhoz az államerdészeti tisztikar létszámának és javadalmazásának az emelése ügyében	V.
A m. kir. földművelésügyi miniszter 199.199/1941. F. M. számú rendelete legkisebb és legnagyobb erdőgazdasági munkabérek megállapításának a kötelezővé tétele tárgyában	VI.

A m. kir. minisztérium 3940/1941. M. E. számú rendelete a vadászatnak a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen való szabályozása tárgyában	VI.
Az árelenőrzés országos kormánybiztosának 108.900/1941. Á. K. számú rendelete a tűzifa legmagasabb árának a megállapításáról	VI.
A m. kir. földművelésügyi minisztérium új erdészeti ügybeosztása	VI.
Z. Csekme László: Haszonfáinak feldolgozásáról. (<i>Über die Aufarbeitung unserer Nutzhölzer.</i>)	VI.
A m. kir. közellátási miniszter 202.931/1941. sz. leirata a tűzifának a fuvarozó kiskaszdák részére történő kiszolgáltatása tárgyában	VII.
A m. kir. földművelésügyi miniszter 158.120/1941. F. M. rendelete a vadászat szabályozásáról szóló 3940/1941. M. E. számú rendeletnek a Magyar Szent Koronához visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen való végrehajtása tárgyában	VII.
A m. kir. földművelésügyi miniszter 199.000/IX. I/1941. számú körrendelete a legnagyobb gazdasági munkabérek megállapításáról szóló 1520/1941. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában	VII.
A m. kir. földművelésügyi miniszter jelentése az 1935. IV. t.-c. 38. §-ának bekezdése értelmében az 1939. évre engedélyezett rendkívüli fahasznalatok mértékéről	VII.
A m. kir. földművelésügyi miniszter 111.000/1939. számú rendelete az erdészeti alkalmazottak hatósági feltekintésénél követendő eljárás tárgyában	VII.
Az árelenőrzés országos kormánybiztosának 126.058/1941. számú leirata a tűzifának a vasúti fuvardíj-változással kapcsolatos ára tárgyában	IX.
Földvály László dr.: Erdőgazdaságunk a keleti és észak-erdélyi területrészek felszabadulása után	XI.
Az árelenőrzés országos kormánybiztosának 55.200/1941. Á. K. számú rendelete a belföldi termelésű fenyőszersza ármegállapítása tárgyában	XII.
Az árelenőrzés országos kormánybiztosának 56.000/1941. Á. K. számú rendelete a belföldi fűrészfűrészeken hazai származású fenyőgömbölyegfából termelt fűrészarúk, valamint a faragott fenyő-épületfa legmagasabb eladási árának a megállapítása, továbbá a külföldről behozott fenyő-fűrészeltfa, fenyő-faragottfa, fenyő-gömbölyegfa és -gömbölyegrúd legmagasabb eladási árának a megállapításáról szóló 10.300/1939. Á. K. számú rendelet egyes intézkedéseinek módosítása és hatályának a visszafoglalt délvidéki területekre való kiterjesztése tárgyában	XII.
Az árelenőrzés országos kormánybiztosának 58.200/1941. számú rendelete az aprított gyújtósfa, kötegelt puhafa és kötegelt léchulladék legmagasabb árának megállapítása tárgyában	XII.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest. V., Honvéd-utca 10.
Felelős: Győry Aladár igazgató.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

**A Budapesten, 1940. évi december hó 19-én
tartott rendes közgyűlés**

JEGYZŐKÖNYVE.

Ungarischer Landesforstverein.

VERHANDLUNGSBERICHT

**der am 19. Dezember 1940 in Budapest abgehaltenen
ordentlichen Generalversammlung.**

Société Nationale des Sylviculteurs.

PROCÈS-VERBAL

**de l'Assemblée ordinaire tenue à Budapest,
le 19 décembre 1940.**

Hungarian Forestry Association.

PROTOCOL

**of the General Meeting Held at Budapest
on 19th December 1940.**

Felelős kiadó: Dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Felelős: György Aladár igazgató.

JEGYZŐKÖNYV

az Országos Erdészeti Egyesületnek 1940. évi december hó 19-én, esütőtörkөн, délelőtt 11 órai kezdettel Budapesten az egyesület székházában tartott rendes közgyűléséről.

Megjelentek: *Waldbott Kelemen* báró elnök, *Térfi Béla* és ifj. *Teleki József* gróf alelnökök, *Biró Zoltán* ügyvezető és *Mihályi Zoltán* dr. titkár; továbbá: *Aczél Sándor*, *Ajtai Sándor* dr., *Ajtay Jenő*, *Almássy István*, *Anschau Antal*, *Apáti László*, *Balás Emil*, *Baldóczy István*, vitéz *Balogh Elek*, *Barkóczy István*, *Barsi Nándor*, vitéz *Bárdossy László*, *Becker Róbert*, *Bernáth Kálmán*, *Beyer Jenő*, *Bogsch Árpád*, *Boroviczeny Aladár*, *Csajka Endre*, *Cseke Lajos*, *Csizmazia László*, *Csóka József*, *Czillinger János*, *Ebergényi Samu*, *Erőss Gyula*, vitéz *Festetics Kristóf* gróf, *Festetics Pál* gróf, *Fixek Jenő*, *Fodor Sándor*, *Fóris József*, *Földes Tibor*, *Földvály László* dr., *Földvály Miksa*, *Friedreich István*, *Gellért József*, *Geosits Gyula*, *Gyarmathy Mózes*, *Hajdu Gyula*, *Harmath Ernő*, *Hartay Henrik*, *Hegyi Imre*, *Hendrey József*, *Hepke Artur*, *Holdampf Gyula*, *Horváth Rezső*, *Ilyés Károly*, *Iványi Ferenc*, *Jellachich László*, *Jeszenszky Ferenc*, *Karsai Károly*, *Keglevich Gyula* gróf, *Keiner Rezső*, *Kertay Ede*, *Kertész István*, *Kocziha János*, *Kolossváry Andor*, *Komáromi László*, *Kovács Gábor*, *Krassay Ágoston*, *Lamm Antal* dr., *Láng Lajos*, *Láng László*, *Lengyel Sándor*, vitéz *Lukács Károly*, vitéz *Marsóy Ferenc*, *Maschek Tivadar*, *Mattyasovszky Emil*, *Mészáros Antal*, *Mikódy András*, *Modrovich Ferenc*, *Molesány Gábor*, *Nagy Mihály*, vitéz *Onczay László*, *Ormándy János* dr., *Ormós Zsigmond*, *Orosz Antal*, *Osterlamm Ernő*, *Osztrólczy Miklós* dr., *Palla Zoltán*, *Papp Sente Andor*, *Szent-Ivány Géza* dr., *Szeremley Zoltán*, *Székes Vince*, resztély, *Pirity Árpád*, *Plentzner Frigyes*, *de Pottère Gerard*, ifj. *de Pottère Gerard*, *Quirin Leó* dr., vitéz *Rab János*, *Radó Gábor*, vitéz *Rábay Gyula*, *Rácz Géza*, *Récsey Antal*, *Riedl Gyula*, *Riedl László*, *Roth Flóris*, *Roth Gyula*, *Rott Ferenc*, *Sallai József*, *Sára Jenő*, *Schenkengyel László*, *Schmid Ernő*, *Sébor János*, *Soós Károly*, *Surjánzsky Kálmán*, *Nemes-tóthi Szabó Béla*, *Szabó Géza*, *Szedzerjei-Ostádl Jenő*, *Szeles István*, *Szente Andor*, *Szent-Ivány Géza* dr., *Szeremley Zoltán*, *Székes Vince*, *Szabédi és Árpástói Székely József*, *Sztankoványzky Tibor*, vitéz *Tamás József*, *Tárczy Pál*, *Tersztjánzsky László*, *Thüringer János*, *Thoma Frigyes*, *Trauer Ervin* dr., vitéz *Tóth László*, *Tóth Bódog*, *Tuzson János* dr., vitéz *Ujváry Géza*, *Urbánfy Ignác*, *Vaitzik Emil*, *Vassányi Mihály*, *Váraday Sándor*, *Vető Gyula*, *Véssei Mihály*, *Véssey Ferenc*, *Vuk Gyula* és *Zsombory Ignác*.

Waldbott Kelemen báró, elnök: Tisztelt Közgyűlés! Üdvözlöm a megjelent urakat és az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napra kitűzött közgyűlését megnyitom.

Megállapítom, hogy a közgyűlés időpontját az alapszabályokban előírt módon és időben közhírré tettük és a közgyűlés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes. Távolmaradásukat kimentették:

Andrássy Sándor gróf, Bartha Dezső, Esterházy Mór gróf, Fekete Zoltán, Forgách Balázs gróf dr., Héjjas Kálmán, Ivanich, Ferenc, Károlyi Gyula gróf, Krippel Mór, vitéz Lámfalussy Sándor, Matusovits Péter, Rimler Pál, Takács Zsigmond és vitéz Walla Ferenc urak.

Az ülés jegyzőkönyvének a vezetésére *Mihály Zoltán dr. titkár* urat, annak hitelesítésére pedig *Ajtay Jenő* és *Schenkengel László* igazgatóválasztmányi tag urakat kérem fel.

Tisztelettel bejelentem továbbá a következő képviselőket:

A M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Úr Önagyméltóságát: *Molcsányi Gábor min. tanácsos úr* Öméltósága;

a M. Kir. Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter Úr Önagyméltóságát: *Schenkengel László kir. közalapítv. igazgató úr* Öméltósága;

a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó és Erdőmérnöki Karát: *Modrovich Ferenc* egyetemi ny. r. tanár úr Öméltósága;

a Magyar Mérnök és Építész-Egyletet: *Schulek János* igazgató úr Öméltósága;

a Budapesti Mérnöki Kamarát: *Thoma Frigyes* főtitkár úr Öméltósága;

az Országos Természetvédelmi Tanácsot: *Földvály Miksa* ny. min. tanácsos, ügyvezető alelnök úr Öméltósága;

az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet: *Quirin Leó dr.* bányaiügyi főtanácsos, országgyűlési képviselő, elnök úr Öméltósága és *Róth Flóris* bányaiügyi főtanácsos, tiszteleti elnök úr Öméltósága;

a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületét: *Ormándy János dr.* ny. mezőgazd. kamarai igazgató úr és *Stolp Ödön* ny. gazd. akad. igazgató úr Öméltóságáék;

a Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegyletet: *Festetics Pál* gróf elnök úr Öméltósága és *Friedrich István* titkár úr;

a Magyar Vadászok Országos Szövetségét: *Szent-Ivány Géza dr.* ügyvezető igazgató úr;

a Nemzeti Vadászati Védegyletet: *Borovicsényi Aladár* úr Öméltósága;

a Déli-dunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet: *Mailáth György* gróf elnök úr Öméltósága;

a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületét: *vitéz Onczay László* m. kir. gazd. főtanácsos, urad. közp. igazgató úr Öméltósága;

a Felső-dunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet: *Vészei Mihály* ny. min. tanácsos úr Öméltósága;

Budapest székesfővárost: *Csizmázia László* főerdőtanácsos úr;

Pécs sz. kir. várost: *vitéz Rábay Gyula* erdőmester úr;

Sopron sz. kir. várost: *vitéz Tamás József* erdőmester úr;

Kecskemét thj. várost: *Kertay Ede* erdőmester úr;

Köszeg sz. kir. várost: *Mészáros Antal* erdőmester úr képviseli.

Valamennyiüket az egyesület nevében tisztelettel üdvözlöm és arra kérem őket, hogy az egyesületünk ügyei iránt tanúsított meleg érdeklődésért járó hálás köszönetünket megbízóinknak is tolmácsolni szíveskedjenek.

Tisztelet Közgyűlés! Ez év júliusában akartuk megtartani *Kassán* egyesületünk közgyűlését, márcsak azért is, mert hiszen az 1914-ben ott tervezett közgyűlésünket a világháború kitörése akadályozta meg.

Furcsa játéka a sorsnak, hogy a 26 év múlva Kassára kitűzött közgyűlést ugyancsak az időközben bekövetkezett rendkívüli események hiúsították meg.

Míg azonban az 1914. évi mozgósítás hosszú és véres küzdelmek után hazánk sajnálatos megsemmisítéséhez és a trianoni megaláztatáshoz vezetett, addig az 1940. évi katonai lépések már eddig is áldásos és örökké emlékeztető eredményeket hoztak nemzetünk számára.

A csonkaország keleti és Erdély északi részén újból jelentős területek kerültek vissza 1000 éves hazánkhoz, s közel másfél millió magyar testvérünk szabadult fel az idegen rabság alól.

Hála legyen érte a Magyarok Istenének és mindazoknak, akiknek a visszatérés előkészítésében részük volt.

Lehetetlen itt elsősorban mélységes hódolattal és hálával meg nem emlékeznünk országgyarapító *Kormányzó Urunk* Öfömméltóságáról, akinek 20 éves országlása a legnehezebb viszontagságokon keresztül vezérelte ide országunkat.

Az Ő bölcs előrelátása, mélységes hazaszeretete, férfias erélye teremteték meg 20 éven át ennek az örvendetes eredménynek az előfeltételeit és jelölték ki azt a helyes utat, amelyen haladva idáig eljuthattunk.

Szálljon forró hálánk a Mindenhatóhoz, hogy Ő nekünk adta, mindmáig megtartotta, és kérjük az Egek Urát, hogy áldásos életét az ország és az egész magyarság érdekében a leghosszabb ideig nyújtsa ki. *(Lelkes éljenzés!)*

Hálával és köszönettel kell megemlékeznünk *Kormányzó Urunk* hűség és odaadó munkatársairól és pedig elsősorban *Teleki Pál gróf* miniszterelnök és *Csáky István gróf* külügyminiszter Önagyméltóságairól, akik fáradhatatlan munkával és csodálatos hozzáértéssel készítették elő a magyarság útját az utolsó évek örvendetese eseményéhez. *(Éljenzés!)*

Tisztelettel kérem, méltóztassanak hozzájárulni, hogy mind a miniszterelnök, mind pedig a külügyminiszter urat közgyűlésünk alkalmából az egyesület nevében táviratilag üdvözölhessük. *(Helyeslés!)*

Nehéz rész jutott a munkából sorsdöntő napjainkban a magyar föld miniszterének, *vitéz Teleki Mihály gróf* Önagyméltóságának is, *(Taps!)* akire népünk szebb jövőjének a felépítésében nagy és felelősségteljes feladat vár.

Javasolom a t. Közgyűlésnek, hogy Önagyméltóságát, mint a magyar erdőgazdaság legfőbb intézőjét és őszinte barátját közgyűlésünk táviratilag üdvözölje. *(Helyeslés!)*

Ha hozzá méltóztatnak járulni, úgy ezt határozatilag kimondom és intézkedni fogok a megfelelő szövegű üdvözlő távirat elküldése iránt.

*

Tisztelt Közgyűlés! A magyar erdőgazdaság számára az újabb területgyarapodás különösen sokat jelent.

Az ország eddigi erdőterülete a kb. 3,5 millió k. holdról a 6 millió k. hold fölé emelkedett, úgyhogy egész területének ma már több, mint 20%-át a magyar erdők adják.

Ez a jelentékeny terület-megnagyobbodás azonban egyúttal a munka és a feladatok rendkívüli megszorodását jelentik, nemcsak azokra nézve, akiknek hivatali minőségükből kifolyólag kötelességük a gazdaság ügyeinek az irányítása, de mindnyájunkra nézve is.

Hiszen még le sem csillapodtak a visszaszerzés felett érzett országos örömmámor hullámai, máris előtérbe tódultak a munka és a mindennapi élet kemény gondjai.

Igen természetes dolog, hogy teljesen új feladatok elé kerül maga az erdőgazdaság is.

Mert nemcsak a háborús, de az azután következő idők gazdasági életének is *egyik legfontosabb nyersanyaga a fa.*

Az a rendkívül jelentős szerep, amelyet az erdei termékek nemcsak a közfogyasztásban, de az ipari élet legkülönbözőbb vonatkozásaiban is

betöltenek, a háborús viszonyok következtében csak nyert fontosságában. Sőt a helyreállítások óriási mértékére való tekintettel a jövőben talán még fontosabb szerep vár a magyar erdőgazdaságra, mint napjainkban.

Magas a feladat kétszeresen nehéz.

A múlt év eseményei, a rendkívüli időjárás, a katonai helyzet által okozott termelési és szállítási nehézségek egyrészt amúgy is igen súlyos feladat elé állították az erdőgazdaságot, amelynek a termelt készleteit a rendkívüli idők szükségletei jelentékeny részben felemésztették. Másrészt súlyos feladatot és gondot jelent az a körülmény, hogy a visszatért területek erdőállományának nagy részét a több mint 20 éves meg szállás igen erősen megviselte.

Nemcsak a birtoklási viszonyokban állottak elő óriási és csak nehezen helyesbíthető eltulodások, de az idősebb állományokban igen sok helyütt folyt olyan mértékű használat, amit mindennek inkább lehet nevezni, mint a tartamosságra törekvő rendszeres gazdaságnak.

Óriási területeket osztottak ki legelők céljaira olyan helyeken, ahol az erdők kipusztítása és az állandó legeltetés meghonosítása úgyszólván egyet jelentene a területek teljes elkopárosodásával.

Pedig ezt ma annál inkább el kell kerülnünk, mert hiszen a közel-múlt eseményei a napnál fényesebben igazolták, milyen veszedelmet jelent az alföldi részekre az ezeken a vidékeken folytatott erdőpusztítás.

De még az egyébként erdőgazdaság céljaira meghagyott területeken is sokhelyütt öltött a rendszertelen használat olyan mértéket, hogy az itt szenvedett veszteségek pótlására évtizedek erőteljes munkájára lesz szükség.

A jelentékeny részben községek, közbirtokosságok és más hasonló testületek kezén lévő letarolt erdők felújítása, rendbehozatala, elsősorban a kormányzatra fog igen nehéz feladatokat róni, mert az ehhez szükséges anyagi eszközökkel a tulajdonosok jelentős része nem rendelkezik, sőt azt előteremteni sem tudja.

A megnövekedett terület mellett tehát nemcsak a jelen szükségleteinek az ellátása fog még mindig számottevő gondot okozni, de ezt a gondot s az ebből folyó munkát igen jelentékenyen fogja szaporítani a jövőből való gondoskodás kötelessége.

Olyan idők elé nézünk t. Közgyűlés, amelyet csak *a legteljesebb egyetértéssel és megfeszített, vállvetett munkával* tudunk zavarok nélkül átélni.

Súlyos kötelességek teljesítése vár mindnyájunkra, amelynek ma minden egyebet háttérbe kell szorítania.

Ebből a kötelességből miránk ma elsősorban a jövő szükségleteiről való gondoskodás hárul és pedig annál nagyobb súllyal, mert hiszen a most visszatért területeknek, sőt Kárpátjának számottevő részén is, a megélhetés legjelentősebb, legfőbb forrása az erdőgazdaság.

Ákarmelyik szempontot nézem is t. Közgyűlés, a legfontosabb feladatnak a *termelés folytonosságát*, sőt annak *lehető fokozását* kell tekintenem.

Ennek a szolgálatába kell állítanunk minden erőt és minden tényezőt, mert nemcsak a szükségletek zavartalan ellátása, de az ország nyugalmának a fenntartása szempontjából is ezt kell a legfontosabbnak tartanunk.

Bármilyen nagy súllyal essék is latba az árkérdés, vagy a megfelelő elosztás lehetősége, meg kell állapítanunk azt is, hogy *mindig az a legdrágább, ami nincs* és hogy a helyes elosztás ott okozza a legnagyobb gondokat, ahol a szükségletek ellátásához hiányzik a megfelelő készlet.

Minden törekvésünknek arra kell tehát irányulnia, hogy a termelés útjából elhárítva minden akadályt, lehetőleg bőségesen tudjuk előteremteni azokat a mennyiségeket, amelyek a szükségletek kielégítéséhez nélkülözhetetlenek.

Igen jól tudjuk mindnyájan, hogy az ilyen nehéz idöket nem lehet erőteljesebb állami beavatkozás nélkül megoldani. Ennek a beavatkozásnak azonban a legelső célja csak a *termelés támogatása* lehet, mert ennek eredménye szabja meg nemcsak a szükségletek ellátásának a mértékét, hanem azt az irányt is, amelyben az egész jövő gazdálkodásnak fejlődnie kell.

És bízom abban t. Közgyűlés, hogy a magyar erdőgazdaság hivatott vezetői megtalálják azt az utat, amelyen ezt az igazán nehéz feladatot megfelelően és minden zökkenő nélkül meg tudjuk oldani.

Nekem meggyőződésem az, hogy a magyar erdőgazdaság minden egyes tényezője, birtokos és erdőtiszt, altiszt és munkás, tudásának és munkaerejének legjavát állítja ezeknek a céloknak a szolgálatába.

Én szentül hiszem, hogy ez az összefogó, egyértelmű akarás, ez az egy cél felé való törekvés meg fogja hozni a maga bőséges gyümölcsét és lehetővé teszi azt, hogy a magyar erdőgazdaságra háramló nehéz feladatokat minden nagyobb nehézség nélkül, hiánytalanul meg tudjuk oldani.

Ezzel a reménységgel nyitom meg mai közgyűlésünket. (*Hosszas taps és éljenzés.*)

Felkérem a Titkár urat, hogy jelentését előadni szíveskedjék.

*

Mihályi Zoltán dr. titkár: Tisztelt Közgyűlés! Ugy érzem, az első szó azokat illeti, akik örökre eltávoztak körünkől és nem örvendezhetnek velünk, amikor a szebb magyar jövő hajnalán keblünkre öleljük a 22 éves rabságból felszabadult magyar testvéreinket.

Apponyi Rezső gróf, Dezső Zsigmond, Erős Rezső, Esterházy Ferenc gróf, Fás Géza, Fekete Béla, Fischl József, Kaán Károly, id. Mailáth József gróf, Nagyszalánczy Brunó, Ocsárd Károly, Prónay Dezső báró, Répászky István, Terray Gyula, Wilhelmb Gyula és Zelenski Róbert gróf kivétel nélkül évtizedeken át nagyrabecsült, munkás tagjai voltak egyesületünknek. Erdemeiket lapunk hasábjain és részben két rendkívüli közgyűlésünkön is méltattuk; tisztelettel kérem a közgyűlés hozzájárulását, hogy emléküket hálás kegyelettel jegyzőkönyvünkben is megörökíthessük. (*Helyeslés!*)

Tisztelt Közgyűlés! Komoly időben nézzünk komolyan szembe azokkal a kérdésekkel is, amelyek az egyesület belső életéből táruul élénk.

Ez annál is inkább kötelességünk, mert az egyesület 74 éves fennállása alatt nem egy súlyos megpróbáltatáson ment keresztül és munkaképessége, eredményei, mindig tagjai érdeklődésének és ragaszkodásának a függvénye volt.

Az a körülmény, hogy a tagok száma az utóbbi időben örvendatosan emelkedett, kedvező jelnek tekinthető. Örömmel jelentem be, hogy elértük a rég óhajtott ezres létszámot!

A változás a tavalyi 919 főnyi állapottal szemben a következő: elhalálozott 9 alapító és 7 rendes tagunk, kiléptek 13-an, törölnünk kellett a névsorból 5 tételt, úgyhogy az összes apadás 34 fő.

Ezzel szemben a gyarapodás 3 alapító és 189 rendes tag, vagyis a jelenlegi létszám 123 alapító, 958 rendes, összesen 1081 tag.

A most visszakerült részekben az erdőmérnökök toborzása folyamatban van és eddig is igen szép eredménnyel járt. Ezt azonban nem is csodálhatjuk, ha tudjuk, hogy a román uralom alatt erdőmérnöki gyakorla-

tot csak az folytathatott, aki tagja volt a román erdészeti egyesületnek. Hazatért kartársaink tehát önként értetődőnek tekintik a velünk való közösség vállalását.

A trianoni határokon belül viszont, sajnos, elég jelentős azoknak az erdőmérnököknek és erdőbirtokosoknak a száma, akik még mindig távolmaradtak egyesületünkől.

Pedig úgy érzem, t. Közgyűlés, hogy a mai sorsdöntő időben, amikor hiánytalan összefogásra van szükség, a közös erő kifejtés kötelessége alól nem vonhatja ki magát senki, aki részese kíván lenni szakunk haladásának.

Legyen szabad ezért figyelmeztetnem kedves tagtársainkat alapszabályaink 10. szakaszának 18. pontjára, amely szószerint a következőket mondja: „A hazai erdőgazdaság ügyének a társulati kötelék útján való hathatós előmozdítása végett az egyesület minden tagja erkölcsi kötelességének ismeri tagsági ideje alatt az egyesület számára legalább egy új tagot megnyerni.”

Tisztelettel kérem tehát elsősorban az erdőbirtokos urakat, hívják fel birtokostársaik figyelmét arra a szívós és talán nem egészen eredménytelen munkára, amelyet egyesületünk régebben az erdőgazdaság jövedelmezőségének a megmentése, újabban pedig állandósítása, sőt fokozása érdekében folytat és hassanak oda, hogy ne legyen egyetlen erdőbirtokos sem az országban, aki küzdelmünket tagság vállalásával ne támogatná.

A visszakerült keletmagyarországi és erdélyi részekben kevés a magánbirtok, de annál több — csakúgy, mint Kárpátalján — a közbirtokosság.

A világháború előtt állandóan közel 100 közbirtokosság volt tagja egyesületünknek, ma pedig még egyetlen egy sincs körünkben. Megismétlem tehát az „Erdészeti Lapok” novemberi füzetében az *erdőigazgató és erdőfelügyelő urakhoz* intézett kérelmünket: *tekintsék egy kicsit szívük ügyének az egyesület boldogulását és szerezzék meg számunkra a közbirtokosságok támogatását is.* Hiszen a csekély tagdíj fejében azok nemcsak lapunkat kapják ellenértékül, hanem minden időben díjtalan szaktanácsal is szívesen állunk rendelkezésükre.

Tisztelt Közgyűlés! Egyesületünk élénk közgazdasági tevékenységéről, amely elsősorban a magyar erdők teljesítőképségének a biztosítására irányult, az igazgató-választmány üléseit és a kormányhoz intézett felterjesztéseket ismertető közleményeink időrendben és részletesen beszámoltak, a közeljövő célkitűzéseit pedig az elnöki megnyitó vázolta.

Engedjék meg, hogy most főleg munkánk csendesebb részéről adjak egy kis tájékoztatót.

Az erdészet fejlesztésének kétségtelenül a szakirodalom ápolása az egyik leghatásosabb eszköze, amelynek komolyságát alapszabályaink 2. szakasza is hangsúlyozottan kiemeli. Ezért kell törekednünk minden időben és minden nehézségen keresztül arra, hogy ennek a feladatnak minél teljesebb mértékben megfelelhessünk.

Tavalyi közgyűlésünkön az íráskedv erős fellendüléséről számoltam be és igazán nem gondoltam, hogy rövid két hónap múlva már „vis maior” teszi majdnem lehetetlenné lapunk kötelességteljesítését.

A múlt év szeptember hó 2-án megjelent 8310. sz. kormányintézkedés az időszaki lapok terjedelmét 50%-kal csökkentette és így jelenleg havonta alig 50 oldalt adhatunk olvasóinknak. Ebből a kevésből is egyre többet vesznek el a gazdasági élet mai bizonytalanságával növekvő számban megjelenő rendeletek, a hivatalos faárverési és pályázati hirdetmények, amelyek elől a köz érdekében nem zárkozhattunk el.

Annak a kérdésünknek a teljesítésére, hogy az egyetlen magyar gyakorlati irányú erdészeti folyóirat egy-két ívnyi többletben részesülhessen,

az említett rendelet, sajnos, nem adhat módot. A földművelésügyi miniszter úr személyes közbenjárására azonban a miniszterelnök úr kilátásba helyezte, hogy a nagyobb alakban, vagy havonta kétszer való megjelenítésre irányuló kérelmünket hajlandó lenne kedvezően elintézni.

Az előbbi megoldás ellen a hagyomány tisztelete szól, az utóbbi jelentős munka- és költségföbbletet kíván. A szerkesztő érzi a felelősség súlyát, amire a szakirodalom szolgálata kötelezi és elvben, készséggel vállalta a kétszeri megjelenítés lekötöttségét is, de a lehetőséggel — megfelelő anyagi fedezet híján — egyelőre nem élhetünk.

Havi két füzet ugyanis — hozzávetőleges számítás szerint — nem 100, hanem mintegy 130%-kal növelné a lap előállítási költségeit, pedig a papír egyre emelkedő ára következtében — még a mostani csökkentett terjedelem mellett is — ritkán van 800 pengő alatt a számlánk.

Ne múltóztassanak tehát szemrehányással illetni bennünket, hogy addig, amíg anyagi helyzetünk valamennyire meg nem szilárdul, itt is takarékoskodunk. Átmenetileg úgy segítünk magunkon, hogy apróbb betűfajttával szedetjük ki a kéziratok szövegét, abban a reményben, hogy kiegyensúlyozottabb gazdasági viszonyok már a közeljövőben visszaadják számunkra is a havi 100 oldalt.

Vitéz Teleki Mihály gróf földművelésügyi miniszter úr Önagyméltóságának mindenestre mélységes hálával köszönjük meg, hogy folyóiratunk sorsát annyi megértéssel és jóindulattal vette a kezébe.

A háború miatt külföldi összeköttetéseink egy része — sajnos — megszakadt. Franciaországból, a balti és skandináv államokból, Angliából és Lengyelországból már nem hoz semmit a posta, de nyolc állammal még fenntartjuk a csereviszonyt.

Igen örömdetes, hogy a magyar szakirodalom termékei egyre szélesebb körben válnak ismertekké. A német folyóiratok közül a „*Forstliche Rundschau*“, a „*Zeitschrift für Weltforstwirtschaft*“ és az újonnan megindult „*Intersilva*“ adnak szakunk szellemi terméséről állandóan és bő tájékoztatót, de számontart bennünket az Egyesült Államok földművelésügyi minisztériumának igen elterjedt könyvatos tudósítója is.

A földművelésügyi miniszter úr Önagyméltóságát illeti a hálánk elsősorban azért is, hogy 20 évi vajadás után rövidesen napvilágot láthat nehezen nélkülözött Zsebnaptárunk, amelyet 700 oldalnyi terjedelemben és teljesen korszerű tartalommal, a gyakorlat megbízható, minden napi segítségének szántunk.

Az anyag összeállítását — amint tudni múltóztatnak — a Műgyetem erdőmérnöki osztályának a tanárai voltak szívesek vállalni, de erősen megszorított munkájuk miatt eddig csak részben tudták kéziratalkat rendelkezésünkre bocsátani. A címtár összeállításánál is meg kell várunk az esedékes államerészeti kinevezéseket és előléptetéseket, mert kétségtelen, hogy kartársaink elhelyezkedésében nagyobb változások várhatók.

Öszintén bevallom, hogy nem is akarjuk semilyen vonatkozásban elsietni a munkát. A hiánytalanság érdekében, azt hiszem, 21 évi kényszerű szünetelés után további 5–6 hónapi késedelmet bizonyára meg múltóztatnak bocsátani.

A folyóiratok korlátozása kényszerített bennünket arra is, hogy néhány nagyobb terjedelmű, időszerű munkát, mint külön kiadványt jelentessünk meg.

Újévre küldtük szét *Krippel Móric* professzor úr tiszteletbeli tagunknak „Adatok a helyes erdőszeti magyar szaknyelvhez“ című, nagy gonddal összeállított és igazán hézagpótló tanulmányát, amely mindenfelé osztatlan elismerést aratott.

Rajtunk áll, hogy következetes eréllyel érvényt is szerezzünk szaknyelvünk tisztaságának. Ehhez — állítom — nincs szükség hosszas elmélyedésre, csak egy kis figyelemre, önfigyelemre és persze igaz magyar szívre.

Májusban jelent meg ugyancsak egyesületünk kiadásában *Szántó István* kartársunknak „Erdőtenyészet, éghajlat és lecsapolás a Kárpátok medencéjében” című kötete, amelynek anyagi alapjait *Esterházy Pál herceg* úr *Öfömlétsága bőkezűsége* teremtette meg.

Hiszem, hogy ezt az igen komoly dolgozatot kartársaink fokozott érdeklődéssel fogják forgatni. Nemcsak azért, mert hivatásos meteorológus is nagy elismeréssel nyilatkozott róla — bírálatát lapunk júliusi száma hozta, — hanem elsősorban azért, mert a tudományt szolgáló gyakorlati erdőmérnök munkájának figyelemreméltó példája, erdészeti irodalmunknak jelentős nyeresége, amely mindennapi ténykedésünkhöz is számos kiegészítő adattal járul hozzá.

Karsai Károlynak Kassa város háborúelőtti erdőgazdálkodásáról írt ismertetőjét a Kassán tervezett közgyűlésre való tekintettel adtuk ki külön füzetben és abban a reményben, hogy annyi megértéssel találkozunk, mint amennyit a benne található írtelmek bősége megérdemel.

Aki végiglapozza, lépten-nyomon a gazdag és céltudatos mult bátor vezetésével találkozunk benne, erélyes és gyors intézkedésekkel, amelyek mindig az adott helyzethez igazodtak és fényes pénzügyi eredményekkel kamatoztak.

Ma, amikor a magyar erdőmérnök életszínvonala annyira mélyen alatta marad más foglalkozási ágakénak, kétszeresen jelentős számunkra a tanulság, hogy *a megelégedett tisztviselő a leghasznosabb befektetés és az üzem zavartalanságának a legfőbb biztosítója.*

*

Az írott betűn felül az élő szó erejével is szolgálni kívánjuk szakunk fejlődését és ezért illeti hálás köszönet mindazokat, akik közgyűléseink és összejöveteleink alkalmával tudásuk, tapasztalataik javát a közösség rendelkezésére bocsátják.

Az augusztus elejére Sopronban tervezett II. Erdőmérnök Továbbképző Tanfolyamot — a rendkívüli körülményekre való tekintettel — el kellett halasztanunk. Anyaga teljesen készen áll, az előadásokat önként jelentkezők vállalták, a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztálya pedig a legnagyobb megértéssel és áldozatkészséggel sietett vállalkozásunk támogatására.

Ma már minden magyar erdőmérnök tudja, hogy az országépítés őt is *fokozott erőfeszítésre* kötelezi, s hogy ennek csak úgy tud megfelelni, ha felkészültségét a tudomány és gyakorlat újabb eredményeivel egyre erősíti.

Mihelyt lehetővé válik, haladéktalanul sor kerül a tanfolyam megtartására, helyét és idejét lapunk fogja tudatni az érdeklődőkkel.

Felvidéki, kárpátaljai és erdélyi kartársainkat, akik maguk is égető szükségét érzik annak, hogy teljesen egybeforranak velünk, nagy örömmel és változatlan selmeci barátsággal várjuk a tanfolyamra, amely a magyar erdőmérnök sokoldalúságáról ad majd újabb bizonyítékot.

Különös örömünkre szolgál, hogy a tudományos, műszaki és gyakorlati gazdasági kérdések mellé a vadászatant is felsorakoztathatjuk. *Ezzel* is hangsúlyozni kívánjuk, hogy *a vadászat szervesen hozzátartozik az erdőmérnök munkaköréhez*, hogy komoly eredmények állanak mögöttük és a nagyvadtenyésztésben vezető szerep illet meg bennünket.

Örömmel hivatkozunk itt arra a megértésre, amellyel ebben a kérdésben az új vadászati törvényt előkészítő tárgyalások során a három országos jellegű vadászati érdekképviselő részéről találkoztunk.

A Nemzeti Vadászati Védegylet javaslata, amelyet a nyáron nyújtott be a földművelésügyi miniszter úrhoz, teljesen az egyesület elgondolásával közös nyomon halad és sokhelyütt változatlanul átvette a szövegezésünket is.

A bizalomért cserébe bizalom jár és ezért merjük remélni, hogy az erőt növelő közérdekű összefogásnak itt is megtaláltuk a helyes útját.

Megelégedéssel látjuk, hogy fiatal kartársaink is egyre behatódóbban foglalkoznak a vadászat minden részletkérdésével.

Lapunk vadászati rovatvezetőjének, *Szedzerjei Ákosnak* a nevével egyre sűrűbben találkozunk más folyóiratokban és munkákban is. Komolyan és lelkesedéssel műveli — hivatalos teendőin felül — a vadászat időszaki tudományos és gyakorlati kérdéseit, szakunk megbecsülésének az útját egyengetjük tehát, ha törekvéseit mindenféleképpen támogatjuk.

Tisztelt Közgyűlés! Pályánk kettős: műszaki és gazdasági jellege megkívánja, hogy szoros kapcsolatot tartsunk fenn azokkal az érdekképviselőkkel, amelyeknek a munkája többé-kevésbé érinti az erdőgazdaság feladatkörét.

Ennek a felismerése vezetett el ahhoz, hogy a legrégibb magyar műszaki testület, a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet kebelében végre megalakult az erdőmérnöki szakosztály is és még a tavasz folyamán megkezdte működését *Molcsány Gábor* miniszteri tanácsos úr ömöltósága magas színvonalú előadásával.

Nem tagadjuk, hogy a műszaki körökkel való összeköttetés és további tagságok vállalása bizonyos anyagi áldozatot is jelent. De kétségtelen, hogy ezt az áldozatot vállalnunk kell, ha a magyar mérnöktársadalomban meg akarjuk tartani azt a helyet, amelyet évtizedek hosszú harcra után sikerült csak elérnünk.

Mint érdekességet, meg kell említenem, hogy álláspontunkat első sorban vidéki kartársaink ismerték el helyesnek és tették magukévá a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletbe való belépéssel. Tehát azok, akiknek az Egylet szép otthonában található kellemességekből: a könyvtár, olvasóterem használatából és a társas összejövetelekből — éppen vidéki elszigeteltségüknél fogva — a legkevesebb juthat. Áldozatkészségük, a közös érdekért való kiállásuk szolgáljon intő példánul!

Úgy vélem, az az évi 6.— P többlet, amit a kettős tagság vállalása jelent, sokszorosan megtérül annak a lehetőségében, hogy szavunkat hallathatjuk mindenütt, ahol általános érvényű mérnöki kérdésekről van szó és alkalmunk nyílik bebizonyítani azt is, újra meg újra, hogy a magyar erdőmérnök műszaki vonatkozásban is hivatása magaslatán áll.

Ne méltóztatnék könnyelmű tréfának venni, amikor ezek után azt mondom, hogy magánszolgálatban álló kartársaink a saját érdekükben eszeleksenek, ha felveszik az összeköttetést a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületével is, amelynek nagyrabecsült képviselőit ma körünkben tisztelhetjük.

Az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézet felállítása új helyzetet teremtett a magánerdőtisztek nyugellátásában. A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesülete — amelynek a törvény kiharcolásában oroszlánrésze volt — mindenkor a legnagyobb előzékenységgel áll biztosítási kérdésekben is tagjai rendelkezésére és hathatós segítségéért már eddig is sok kartársunk hálás.

A nyugellátás ügyében kétségtelenül még sok jogos kívánság vár teljesülésre, de bizonyosra vesszük, hogy azt a mozgékony és erős testületet, amely ma már 3000 tagot számlál, súlya és vezetőinek önfeláldozó, szívós munkája, rövid időn belül a szükséges módosítások megnyugtató eredményéhez is eljuttatja. Ebben a harcban a legmессzebbmenően számíthat egyesületünk támogatására is.

De nemcsak ezért tartjuk fontosnak, hogy a gazdatisztek érdek-képviselőivel minél bensőségeesebb legyen az érintkezésünk.

Jól tudjuk, hogy a gyakorlatban mennyi ellentét áll fenn még mindig az erdészet és mezőgazdaság között és mennyi kellemetlen surlódásnak, szolgálati nehézségnek, sőt gazdasági eredménytelenségnek az oka az erdészek és gazdászok szembenállása.

Pedig ezt a megnevezést ma nem lehet egyszerűen egyéni kérdésnek minősíteni!

Ma, amikor minden törekvésünk a magyar föld teljesítőképességének a fokozására kell, hogy irányuljon, *halálos bűn* minden olyan ellentét, — akár személyi, akár tárgyi, akár szolgálati természetű, — amely a zavartalan termelés hazafias köteleességteljesítésében békétlenséget szít, munkát bénít és értékes energiákat emész fel.

Úgy érzem, t. Közgyűlés, hogy ezt a régi, de könnyelműen félvállról vett bajt sem lehet orvosolni addig, amíg bátor kézzel a gyökerehez nem nyúlunk.

Mezőgazdaságunk területi túlsúlya Kárpátalja és Erdély visszaférésével csökkent ugyan, de a magánuradalmak legfőbb vezetése — kevés kivétellel — ma is mindenütt gazdatisztek kezében van.

Nem ezen akarunk mi változtatni! A magyar erdőmérnök sohasem kívánt a mezőgazdasági üzemek irányítója lenni! De teljes joggal követheti, hogy a mezőgazdaságtól termelési időben, műszaki feladatokban és pénzügyi vonatkozásokban is élesen elkülönülő erdészet a munkája eredményességéhez megkívánt önállóság intézményes biztosítékait hiánytalanul megkaphassa. (*Helyestés!*)

Ennek kívánok magam is a szószólója lenni a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületében, amely igazgató-választmányi tagsággal tisztelt meg és adott esetek megtárgyalásán keresztül talán eljutunk az annyira kívánatos harmóniához.

Mi nemcsak békében, de *baráti együttműködésben* kívánunk élni gazdatiszt-társainkkal és ezért azt kérjük tőlük, ismerjék meg az erdész súlyos felelősséggel terhelt munkáját, mert hisszük, hogy a megismerés elvezeti őket a megértéshez és a megbecsüléshez.

*

A megértés és segíteni akarás őszinte szándéka vezérel bennünket is, amikor hűséges munkatársainknak, az *erdészeti altiszteknek* az ügyét magunkévá tesszük. Nehéz helyzetüket jól ismerjük és minden erőnkkel azon vagyunk, hogy különösen megélhetési és szociális viszonyaikban mielőbb jelentős javulás következék be.

A cseleedsorból való kiemelésük érdekében az egyesület ismételtlen fordult kellően megokolt felterjesztéssel a kormányhoz, mert meggyőződésünk, hogy a munkáját hivatásnak érző, lelkes és minden tekintetben megbízható segédszemélyzet odaadására a magyar erdőknek a jövőben fokozott szükségük lesz.

A földművelésügyi miniszter úrhoz nemrégben benyújtott emlékirattal legutóbbi választmányi ülésünk foglalkozott. A gazdasági nehézségekre való tekintettel a kívánságok egyikének-másikának a teljesülése ezidőszert talán még nehézségekbe ütközik, de a szaktudás gyarapítására, az érdemes munka elismertetésére és a törhetetlen nemzeti szellem

érvényesítésére irányuló törekvésben a magyar alerdészek érdekképviselte mindig maga mögött tudhatja egyesületünket.

Mi erdőmérnökök is büszkén valljuk magunkat az erdő katonáinak és ezért sajnáljuk, hogy ezt külsőleg még mindig nem hangsúlyozhatjuk úgy, amint szívünk szerint tenni szeretnők. A tervbe vett *egyenruhára* gondolok, amely a debreceni közgyűlés döntése alapján már olyan közel állt a megvalósításhoz.

A háborús veszély ebben a kérdésben is türelmet parancsol, de az elodázás egyáltalában nem jelent lemondást és mihelyt a gazdasági helyzet lehetővé teszi, érvényt szerzünk a közgyűlés határozatának.

Ne méltóztassék azonban azt gondolni, hogy a magyar erdőmérnöki kar érdekeit csak az egyenruha kérdésében tartjuk napirenden.

Nehéz helyzetünket a kormányhoz intézett felterjesztések sorozata tárta fel több ízben a legilletékesebb tényezők előtt és az országgyűlés színe előtt is igen komoly figyelemztetések hangzottak el. *Hendrey József* képviselő kartársunk a képviselőházat, *Bíró Zoltán* Öméltósága pedig a felsőházat tájékoztatta több ízben is a magyar erdőmérnöki kar jogos panaszairól, amelyek sürgős orvoslást kívánnak.

Jól méltóztatnak tudni azonban, hogy az anyagiakat illetően a végső szó a pénzügyminiszter úré és így igazán nagy eredményeknek kell elkönyvelnünk, hogy erdészeti főosztályunk mégis kiharcolta az államerdészeti állások nagymértékű szaporítását és részben az arányosítást is.

Úgy érezzük, a jeget már sikerült megtörni és bizalommal nézhetünk a jövőbe. Hiszen a felelős tényezőknek be kell látniok, hogy milliókra menő nemzeti értékek lelkiismeretes, tisztakezü gondozóit — akiknek legtöbbje még a kulturális élet kényelmeiről is lemond — nem sújthatják örök időkre szólan az anyagi és társadalmi megrövidítés igaztalan terhével. *(Helyeslés!)*

Harcunk legnehezebb része kétségtelenül a jogásztársadalommal való egyenrangusítás kiküzdése. Ebben a kérdésben egy úton haladunk az összes mérnöki szakokkal és így ez a törekvésünk sem látszik reménytelennek.

•

Befejezésül méltóztassanak megengedni, hogy arról is megemlékezzem, amivel az egyesület — sokak véleménye szerint — még mindig adósa a tagjainak.

Milyen szívesen mondanám, hogy saját falaink között is megadhatjuk mindazt, ami az egyesületi életet meghittebbé, melegebbé teszi. Ilyen lenne legalább egy olyan otthonnak a létesítése, mint amilyen a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet büszkélkedhetik.

Nem akarok itt az unos-untalan hangoztatott anyagi nehézségekre visszatérni, amelyek a szép terv megvalósításának az akadályai. De akik még a boldog békeévekből emlékeznek az egyesület fénykorára, amikor 1,300.000 aranykorona készpénz-vagyonából, az alapítványok és jövedelmek bőségéből mindenre tellett, azok tudják, hogy klubélet az egyesületben akkor sem volt. Hogy miért, ma bajos volna megállapítani! De bizonyára másként lenne ma sok minden, ha a háború előtt megvetették volna ennek a hiányként érzett intézménynek az alapjait.

Mert kétségtelen, hogy nincs még egy szakma, amelynek a tagjait földrajzi távolság, szolgálati megkötöttség úgy elválasztaná egymástól, mint bennünket. Az összekötő kapcsolatot közöttünk a szaklapon kívül jóformán egyedül az egyesület és a közgyűlések képviselik.

Már ezért is szeretnénk mindent elkövetni, hogy tagjaink szívesen jöjjenek hozzánk, *nálunk* adjanak egymásnak baráti találkozót és ne csak tagdíjfizető kötelezettségnek érezzék a közösséget velünk.

Kijelentem, komolyan foglalkozunk a gondolattal, hogy legalább 2–3 vendégszobát rendezzünk be székházunkban vidéki tagjaink részére, mert tudjuk, számukra milyen könnyítést, nekünk pedig mennyivel több érdeklődést jelentene már ez is. Addig azonban, amíg a beruházási hozzájárulásból, az óvóhely építéséből reánk háruló terhek a túlságosan is putinás hivatalos helyiségek tatarozását sem engedik meg, a szép terv megvalósítására — sajnos — közelebbi időpontot nem mondhatok.

Az óvóhely építést pl. 5000 P-vel vettük fel nyáron a szakszerű tervek alapján a költségvetésbe. Azóta megdrágult az építőanyag, szigorúbbak lettek a hatósági előírások, úgyhogy már most is 7000 P körül tartunk. Amikor a főváros esekély 900 P-t kér egyetlen gázvezeték használaton kívül helyezéséért, bizony nehéz a magunk kényelmére gondolni!

Öreg székházunkon is állandóan akad valami tataroznivaló. Ez évben a torony 52 év viharát becsülettel kiállt önlemezborítását kellett palafedéssel felcserélni, ami — a tetőablakok és ereszesatornák bádogosmunkájával együtt — további 200 P rendkívüli kiadást jelentett. Azt hittük, várhatunk a munkával még egy-két évig, de a hosszantartó esőzés sürgős elhatározásra kényszerített.

Ilyen váratlan kiadások miatt marad el évről-évre a hivatali helyiségek rendbehozása is. Pedig nem egyszer hallunk rosszaló megjegyzéseket, hogy tekintélyi okokból is mielőbb pótolnunk kellene az elmulasztottakat.

Úgy véljük azonban, hogy a jövedelmet szolgáltató magánlakások karbahozzátala mégis előbbrevaló és boesássák meg igen tisztelt tagtársaink nekünk, ha nem nyújtóznak tovább, mint amíg a takarónk ér.

Valamikor, az egyesület megalakulása idején, nagylelkű mecénások jelentős összegeket, sőt földbirtokot is adományoztak az egyesületnek, hogy külsőségekben is méltóan képviselhesse a magyar erdőgazdaságot. Ma azonban a vagyont és a jövedelmet a terhek tucatja tizedeli és így régi anyagi bőségünk visszaszerzésére a közeljövőben aligha számíthatunk.

Nagymértékű segítséget jelentene számunkra, ha tagjaink létszáma legalább 1500-ra emelkedne, mert ebben az esetben a lapkiadásból is tisztán megmaradna néhány ezer pengőnk. A nagymagyarországi keretekhez viszonyítva — amikor 2200 tagunk volt — az 1500-as létszám egyáltalában nem elérhetetlen, sőt bizonyosra veszem, ha a jelenlegi országhatárokon belül minden erdőbirtokos és minden erdőmérnök köteletségének tartaná a tagság vállalását, másfélezernél is többen lennénk.

Mély hálával kell itt ismét *ritéz Teleki Mihály gróf* földművelésügyi miniszter urunk nevét megemlítenem, akinek állandó és hathatós anyagi támogatása nélkül az előbb említett, váratlanul ráánkzakadt terhek nemcsak munkánk zavartalanságát, hanem egyesületünk fennmaradását is komoly válságba sodorták volna.

Önagyméltósága ebben az évben már 15.000 pengőt juttatott egyesületünknek (*Eljenzés!*) és ezzel megmentette költségvetésünk egyensúlyát.

Úgy érzem, az egész magyar erdőgazdaság nevében beszélek, amikor szívjből jövő tiszteletbeljes köszönetünk tolmácsolását kérem Önagyméltósága részére az államerdészettől itt jelen lévő mélyen tisztelt vezetőjétől. (*Hosszantartó taps.*)

Az a megértés és őszinte baráti jóindulat, amellyel *Molcsány Gábor* Öméltósága minden kérésünket, panaszunkat és javaslatunkat a magáévé teszi, a mi erős bizodalunk alapja abban a tekintetben, hogy a mostani válságos idők sem vesznek erőt rajtunk, és országunk meg-

nagyobbodásával, erdőségeink gyarapodásával együtt egyesületünk életében is új és boldogabb korszak kezdődik. (*Taps.*)

*

Az új világrendről, amely eljövendő, egyre több szó esik mindenfelé és ezért természetesen kell venniünk, hogy politikai, gazdasági és szociális értelmezése után érdekképviselői vonatkozásaiban is mind gyakrabban hallunk róla.

Sajnos, inkább csak a fehér asztalnál, baráti körben, egy-két könnyen odavetett tréfás, vagy bíráló megjegyzés formájában.

Farkas Jenő tagtársunknak a lapunk júliusi számában megjelent cikke eddig az egyetlen véleménynyilvánítás, amely — nagy körvonalakban — bizonyos reformok szükségét hangoztatja.

Az volt a meggyőződése, hogy az első kiállásra megindul a hozzászólások áradata és a vitából leszűrhetjük majd a szükséges következtetéseket.

Hogy nem így történt, s *Biró Zoltán*on kívül senkinek sem volt mondanivalója, talán csak részben magyarázható az érdeklődés lanyhaságával. Én inkább azt hiszem, a körülöttünk tomboló vihar, a külpolitikai események szédítő egymásutánja, s a magyar sors új fejezete fordították el szemünket saját apró gondjainkról; nincs kellő visszhangjuk, amikor a történelem beszél.

Azóta hallottam olyan megjegyzést is, hogy *Farkas Jenő* javaslatai már nem időszerűek — a reformnak könnyörtelennek kell lennie, a múlt „csökevényeiből” semminek sem szabad megmaradnia...

Kijelentem, hogy minden határozott formába öntött és szabályszerűen benyújtott javaslatot a legteljesebb komolysággal veszünk tárgyalás alá, de elvárjuk, hogy az valóban kellő biztosítékot szolgáltatson a jobb jövőre vonatkozólag, vagyis kézzelfoghatóan *többet* adjon annál, ami volt és van.

Érdemben tehát — amíg valamilyen tervezet nem fekszik előttünk — a reformról még nem nyilatkozhatom.

De hangot kell adnom annak a legbensőbb meggyőződésnek, hogy egyesületünk multja, az erdőgazdaság konzervatív szelleme bennünket megfontolásra, egymás irányában türelemre és megértésre kötelez.

Az egyesületi élet célja a magyar erdőgazdaság egyetemének az előbbbrevitele és kétségtelen, hogy ezt csak vállvetett munkával az erdőbirtokosság, az állami igazgatás és a magánerdőtisztviszti kar közös erőfeszítése alapján érhetjük el.

Ne feledjük, hogy a jelenlegi szervezet — különálló csoportokra való tagoltság nélkül is — komoly sikereket ért el a multban és az ország egyik legmegbecsültebb közgazdasági tényezőjévé emelte az Országos Erdészeti Egyesületet.

Igaz, hogy a szentistváni határok biztos ölelésében, az anyagi bőség is sok tekintetben elvette az ellentétek életét.

De kérdelem, hogy amikor a töröknél — tatárnál is végzetesebb veszedelemből csak éppen hogy lábadozni kezdünk, amikor úgy is olyan kevesen vagyunk, hogy az apagyilkosnak is meg kellene bocsátani — kérdelem, — cölszerű-e, helyese-e most nagyobb szabású változtatásokat, villámintézkedéseket kívánni, olyanokat, amelyeknek a hatását előbb le sem merhettük, következményeiket kellőképpen számba sem vehettük!

Jól tudom, hogy ezzel a maradiság, az egyhelyben való topogás vádját veszem magamra. Mégis merem állítani, hogy nem vétünk a haza üdvé és a magyar erdőgazdaság ellen, ha nyugodtabb napokra tesszük el azoknak a kérdéseknek a letárgyalását, amelyekhez békességre, szenvedélyektől mentes légkörre és az összes érdekeltek meghallgatásának a lehetőségére van szükség.

Bizalommal kérem tehát erdőmérnök-kartársaimat, legyenek türelemmel azzal az egyesülettel szemben, amelyet 7 évtizedes múltja, közgazdasági ténykedése és nem utolsósorban elnökének a nemzetközi erdőgazdaság vezetésében betöltött szerepe alapján a külföldön is egyre jobban ismernek és méltányolnak.

Vegyük fontolóra, hogy a miniszterelnök úr már bejelentette a hivatásrendi szervezetek kiépítésére vonatkozó szándékát és ezzel talán olyan fordulóponthoz értünk, amely intézményesen véget vet minden további vitának. A munkaadóknak és a munkavállalóknak külön érdekképviselői testületekbe való tömörítése valószínűleg Egyesületünk feladatkörét is meg fogja változtatni, ha ugyan végleges felszámolásra nem kényszerít bennünket, amit bizonyára igen sokan sajnálnánk.

Ezzel azonban korántsem azt akartam mondani, várjunk megadással, amíg rólunk nélkülünk határoznak. Sőt állítom, hogy sorsunk további kialakulásában *magunknak* kell a legtöbb részt kérnünk és a kétségtelenül kemény harcra kellően fel kell készülnünk, meg kell erősödnünk. Ehhez azonban csak a legteljesebb összefogás és szakunk önzetlen, lelkes szolgálata vezethet el bennünket.

Készüljünk fel a nagy reformra, de elsősorban *lélekből*. Hallgassuk meg készséggel a panaszokat, keressük odaadással az orvosságot, de cselekedjünk építő keresztény szellemben: ne vessük el — pusztán a reform kedvéért — ami jó, és ne öntsük ki a mosdóvízzel a gyereket is.

Ne azt kutassuk ezekben az igazán sorsdöntő napokban, ami elválaszt egymástól, hanem ami összetarthat bennünket. A régi selmeci jelszó legyen munkánk vezérgondolata: Mindnyájan egyért! A magyar erdőök szebb jövőjéért! (*Taps!*)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Kíván valaki a titkári jelentéshez hozzászólni? Ha senki, úgy határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a titkári jelentést egyhangúlag elfogadta.

Felkérem *Molesány* Gábor Ömáltóságát, hogy a közgyűlés tárgyszorozatába iktatott előadását megtartani szíveskedjék.

Molesány Gábor: Általános figyelem mellett tartja meg „*Kádn Károly emlékezete*” címmel emelkedett szellemű, viharos tapssal fogadott előadását, amelyet az „Erdészeti Lapok” 1941. évi I. száma közkívánatra teljes egészében közöl.

A közgyűlés hálás köszönetét az értékes előadásért az elnök tolmácsolja.

Waldbott Kelemen báró, elnök: Tisztelt Közgyűlés! Közel másfél éves egyesületünknek az az elhatározása, hogy azokat, akik legalább 50 éve tagjai az egyesületnek, díszoklevéllel tüntetjük ki.

Félszázad, bár nemzetek és testületek életében rövidebb idő, az emberi életnek mindig a nagyobbik fele, s aki egy ilyen hosszú időn át ki tud hűségesen tartani egy intézmény és az intézmény elé tűzött célok megbeesülésében és szolgálatában, az minden körülmények között megérdemli az elismerést.

Nem a kitüntetetteket, de saját magát becsüli meg tulajdonképpen az egyesület akkor, amikor tisztelettel és szeretettel emlékezik meg ezekről a régi tagjairól.

Különösen megokoltá teszi ezt a megemlékezést az, hogy az egyesületnek ez az utolsó 50 esztendeje tele volt nemesak magára az egyesületre, de a tagokra nézve is a legsúlyosabb megpróbáltatásokkal és íme az Országos Erdészeti Egyesület joggal hivatkozhatik arra, hogy egy ilyen, aránylag kis körben, *nagy* azoknak a száma, akik immár egy félszázadon át tartottak ki hűségesen az egyesület zászlója mellett.

Hiszen ez a kitartásuk nemcsak biztatás, de megnyugtató is az egyesület mindenkori vezetőségére nézve is, mert tanubizonyossá annak, hogy a cél, amelyet magunk elé tűztünk, megéri és megérdemli ezt a kitartást, s a munka, a fáradság, amit áldoztunk, mégsem volt hiábavaló és nem volt eredménytelen.

Amikor az egyesület igazgató-választmányának határozatából ünnepelt kedves kartársainknak átadom a szerény oklevelet, szeretettel arra kérem őket, hogy ezt a megértő jóindulatukat, hűséges ragaszkodásukat az egyesület és a magyar erdőgazdaság iránt továbbra is őrizzék meg, s egyúttal arra kérem az Istent, hogy adjon nekik még hosszú életet, sok örömet és kitartást, hogy értékes támogatásukat az egyesület a magyar erdőgazdaság javára még sokáig élvezhesse! (*Hosszantartó taps!*)

Személyesen veszik át az oklevelet: *Ajtay Jenő* ny. min. tanácsos, *Almássy István* ny. min. tanácsos, *Bogsch Árpád* ny. m. kir. erdőtanácsos, *Osterlamm Ernő* ny. min. tanácsos, *de Pottère Gérard* ny. min. tanácsos, *Szedzerjei-Ostád Jeno* ny. urad. erdőfőtanácsos, *Sztankovánszky Tibor* nagybirtokos, *Tuszon János* dr. ny. egyetemi tanár, *Vaitzik Emil* ny. m. kir. főerdőtanácsos.

Távolmaradásukat kimentették: *Héjjas Kálmán* ny. h. államtitkár és *Krippel Mór* ny. egyetemi tanár. Ezeknek, valamint *Ajtay János* ny. urad. erdőtanácsosnak, *Szepesi Gusztáv* ny. főerdőmérnöknek, *Csatári Szűts Kálmán* ny. m. kir. főerdőtanácsosnak és *Zbinyorszky Lajos* ny. uradalmi erdőfelügyelőnek postán küldi el az oklevelet az egyesület.

de Pottère Gerard: A kitüntetettek nevében hálás szavakkal köszöni meg az oklevelet, mint a megbecsülés és szeretet jelét. A hagyományos erdőszbarátság, amely apáról fiúra száll, nagy erőt képvisel. Az egyesület mindig a közös munkát, a magyar földhöz való ragaszkodást és az összetartást hirdette. Jelenlegi elnökének a nemzetközi erdőgazdaság vezetésében betöltött szerepe a magyar erdészet tekintélyét növeli és eddigi munkája is annak a bizonyossága, hogy az egyesület célkitűzése helyes és további értékes eredményekhez fog vezetni. (*Taps!*)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Következik a tárgysorozat 5. pontja, az 1939. évi zárószámadás és az 1941. évi költségvetés letárgyalása. (*Felkiáltások: Elfogadjuk!*) Ha el méltóztatnak fogadni, úgy ezt határozatilag kimondom. Következik a jövő évi közgyűlés helyének és idejének a megállapítása.

Bíró Zoltán ügyvezető: Tisztelettel javasolom, próbáljuk meg — két balsikerű kísérlet után — mégis Kassán megtartani a legközelebbi közgyűlést. A városi erdőhivatal vezetője t. i. arról értesített bennünket, hogy Kassa szabad kir. város polgármestere a legmelegebben megismételte multévi meghívását és miután a szükséges előkészületek már a mult évben megtörténtek, de a tagok legnagyobb része is a Felvidéket szeretné látni, méltóztassék Kassa mellett dönteni. Az időpontra vonatkozó határozatot pedig méltóztassék az igazgató-választmányra bízni.

A közgyűlés az ügyvezető indítványát egyhangú lelkesedéssel teszi magáévá.

Waldbott Kelemen báró, elnök: Következik a tisztújítás. Az 1941. évvel kezdődően 3 évre elnököt és két alelnököt kell a közgyűlésnek választani.

Molesány Gábor: Tisztelt Közgyűlés! Azt hiszem osztatlan egyetértéssel találkozom, amikor a tárgysorozatnak ezzel a pontjával kapcsolatosan azt indítványozom, hogy tekintsünk el a névszerinti szavazástól és válasszuk meg közfelkiáltással újból az eddigi elnököt és két alelnököt az egyesület vezetőiül, mert eddigi működésük nemcsak legteljesebb megalégedésünkre szolgálhat, hanem egyben biztosítéka annak is,

hogy az ő kezükben van legjobb helyen az egyesület irányítása. (*Éljen és taps.*)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Egyhangulag hozzá méltóztatnak járulni *Molcsány* Öméltósága indítványához? (*Igen!*) Akkor határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés az eddigi elnököt és a két alelnököt további 3 évre megerősítette tisztségükben.

Tisztelt Tagtársaink! Megtisztelő és lekötő bizalmukért mind a magam, mind az alelnök urak nevében is mélyen átérzett köszönetünket nyilvánítom. Méltóztatassanak eltekinteni attól, hogy részletes programot adjak, amikor azt két szóba is össze tudom foglalni. Ez a két szó: összetartás és munka!

Igen súlyos időkben vállaljuk a magyar erdőgazdaság érdekképviselőinek a vezetését és hogy feladatunknak eleget tehesünk, ahhoz az egyesület minden tagjának a támogatására van szükségünk. Méltóztatassanak tehát mindnyájan segítségünkre lenni abban, hogy a magunk elé tűzött célunkat el is érhessek.

Mégegyszer igen köszönöm szíves bizalmukat. (*Taps.*)

Festetics Pál gróf: A Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegylet meleg üdvözlését tolmácsolja. A magyar vadászati kultúrát az erdészek teremtették meg; ezt a vadászok is méltányolják. Az Országos Erdészeti Egyesület az erdészeket és vadászokat közösen érintő kérdésekben mindig számíthat a Hubertus támogatására és a két egyesület között fennálló baráti kapcsolat elmélyítése egyik hasznos tényezője lesz a jobb magyar jövő kiépítésének. (*Hosszantartó taps.*)

Szent-Ivány Géza dr.: A Magyar Vadászok Országos Szövetségének a nevében üdvözlő néhány keresetlen szóval az egyesületet és Isten áldását kéri további munkájára. (*Éljenés.*)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Következik a tárgysorozat utolsó pontja, az igazgató-választmány kiegészítése és a számadásvizsgáló bizottság megválasztása.

A szavazatszedő bizottság elnökeül felkérem *Hajdu Gyula* erdőtanácsos urat, a bizottság tagjaiul pedig *Tárczy Pál* m. kir. erdőtanácsos és *Tóth Bódog* m. kir. főerdőmérnök urakat. A szavazás tartamára az ülést felfüggesztem.

Waldbott Kelemen báró, elnök: Tisztelt Közgyűlés! Az ülést újból megnyitom és felkérem *Hajdu Gyula* erdőtanácsos urat a szavazás eredményének a kihirdetésére.

Hajdu Gyula: Tisztelt Közgyűlés! Beérkezett összesen 95 szavazat. Ezek a következőképpen oszlanak meg. Az igazgató-választmányi tagságra jelöltek közül *vitész Bontay Ferenc 95, Esterházy Mária gróf 91, Fekete Zoltán 95, Hendrey József 94, Kardoss Kálmán 94, dr. Károlyi István gróf 91, vitész Lámfalussy Sándor 94, Lengyel Sándor 95, Mailáth György gróf 89, Molcsány Gábor 93, Montenuovo Nándor herceg 80, Papp Béla 89, Prónay György báró 89, Tuzson János dr. 94 és Vécsei Mihály 93* szavazatot kaptak.

A számvizsgáló bizottság rendes és póttagjaiul jelölt urak mind 95 szavazatot kaptak.

Waldbott Kelemen báró, elnök: Az elhangzott jelentés alapján határozatilag kimondom, hogy az igazgató választmány tagjai lettek az 1941. évi január hó 1-től 1944. évi december hó 31-ig terjedő időre: *vitész Bontay Ferenc, Esterházy Mária gróf, Fekete Zoltán, Hendrey József, Kardoss Kálmán, dr. Károlyi István, gróf vitész Lámfalussy Sándor, Lengyel Sándor, Mailáth György gróf, Molcsány Gábor, Montenuovo Nándor herceg, Papp Béla, Prónay György báró, Tuzson János dr. és Vécsei Mihály.*

A számvizsgáló bizottságba a közgyűlés a következőket választotta meg: Rendes tagokul: *Erőss Gyula* m. kir. főerdőtanácsost, *Hajdu Gyula* m. kir. erdőtanácsost, *Komáromi László* szfőv. erdőtanácsost és *Mattyasovszky Emil* m. kir. főerdőtanácsost; póttagokul: *Tóth József* erdőtanácsost és *Velics Gyula* m. kir. főerdőmérnököt.

Miután indítvány nem érkezett be, mégegyszer megköszönöm t. tagtársaink érdeklődését és az ülést berekesztem.

* * *

A közgyűlés után a Britannia-szálló különtermében közös ebéd volt, amelyen 70-en vettek részt. (Noha csak 42-en jelentkeztek!...)

A csütörtöki nap csak egy tál étel felszolgáltatását tette lehetővé, de meggyőződésünk szerint senki sem maradt éhesen.

Az első felköszöntővel *Hendrey József* éltette az egyesület újonnan megválasztott vezetőit, akiknek a nevében *Waldbott Kelemen* báró köszöntötte meg az üdvözlő szavakat és poharát a díszoklevelet nyert tagokra írtette.

Festetics Pál gróf költői szárnyalású beszédében az erdészhiatás szépségeit méltatta, annyi őszinte melegséggel, hogy szavai nyomán percekig viharzott a taps. Senki sem akarta elhinni, hogy rögtönzött felszólalás volt, amelyet a hangulat közvetlensége váltott ki.

Ha nem így lenne, szó szerint közölnék most az izes magyarsággal elmondott, remekbe formált pohárköszöntőt, annak igazolására, milyen lelkes és igaz barátja a magyar erdészetnek a Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegylet nagyrabecsült elnöke.

Reméljük, Kassán is körünkben tisztelhetjük.

MEGVÉTELRE keressük az alatt felsorolt folyóiratok egyes füzeit. illetőleg kötetait:

Aquila I—V. évfolyamait (1894—1898).

Erdészeti Kísérletek XX. (1918) teljes évfolyamát egy, és 3—4. füzetét két példányban.

Erdészeti Lapok X. évfolyamát (1871) két példányban.

Erdészeti Ujság IX. évfolyamát (1904, 1905).

Erdészeti Zsebnaptár I—III. (1881—1883.) és XXXVI—XXXVIII. (1917—1919.) évfolyamait.

Körpáti Vadász V. évfolyamának (1931) 6. füzetét.

Kísérletügyi Közlemények I—XV. (1898—1912), XXVIII. (1925) évfolyamait.

XVI. (1913) évfolyamának 1. füzetét.

Nimród IV. évfolyamát (1916).

Revista Pădurilor XXXIX. (1927), XLIII. (1931), továbbá XXIV—XXXVII. (1911—1925) és XV. (1901), valamint XVIII. (1904) és XIII. (1899) évfolyamait.

Természettudományi Közöny XLVIII. évfolyamát (1916).

Vadászat I. évfolyamát (1918).

VII. évfolyamának (1924) 15., 18. és 21. füzetét.

VIII. évfolyamának (1925) 2. és 23—24. füzetét.

Vadászat és Állatvilág I—VIII. (1899—1906); X. (1908); XII. (1910) és XVII—XVIII. (1916—1917) évfolyamait.

Vadászlap I—XVIII. évfolyamait (1880—1897).

Vadászat (Halászat, Weekend, Turisztika) I—II. évfolyamait (1933—1934).

Vízügyi Közlemények IX. évfolyamát és az V. évfolyam (1915) 4. füzetét.

Országos Erdészeti Egyesület.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is divided into two main sections: the first dealing with the general situation and the second with the progress of the work.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year. It is divided into three main sections: the first dealing with the results of the work in the field, the second with the results of the work in the laboratory, and the third with the results of the work in the office.

3. The third part of the report deals with the conclusions drawn from the results of the work during the year. It is divided into two main sections: the first dealing with the conclusions drawn from the results of the work in the field, and the second with the conclusions drawn from the results of the work in the laboratory and the office.

4. The fourth part of the report deals with the recommendations made by the committee. It is divided into two main sections: the first dealing with the recommendations made by the committee in the field, and the second with the recommendations made by the committee in the laboratory and the office.

1941.

JANUÁR

ERDÉSZETI LAPOK

LXXX.
ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
K Ö Z L Ö N Y E

1.
FÜZET.

KIADJA AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
Megindították 1862-ben Wagner Károly és Divald Adolt

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. ING. MIHÁLYI ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díja: egész évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Alkotmány-u. 6. sz. II. em. (Táv. : 123-722.)

Közleményeink egészben vagy részben való átvétele csak a forrás
megnevezése mellett történhetik.

TAGDÍJBEFIZETÉSI KÉRELEM.

Az új év küszöbén — az eddig követett szokás szerint — azzal a kéréssel fordulunk t. Tagtársainkhoz, hogy az egyesülettel szemben fennálló kötelezettségeiknek eleget tenni sziveskedjenek.

Alapszabályaink 10. §-a értelmében az évi tagdíjat legkésőbb március hó 31-ig teljes egészében be kell fizetni.

Az egyesület anyagi ügyeinek a rendezése érdekében megindított munkánk eddigi eredményeit csak úgy tudjuk a jövő számára is biztosítani, ha a hátralékok nem szaporodnak tovább.

Igazgató-választmányunk határozata értelmében ezentúl a világháború előtti szigorú rendhez kell tartanunk magunkat és a két évi tagdíj összegét meghaladó tartozás behajtására — ha felszólításunk eredménytelen marad — az alapszabályok 11. §-ában biztosított bírói segítséget is igénybe kell vennünk.

A f. évi előírás kiegyenlítése céljából lapunk mostani számához 1 drb. postatakarékpénztári befizetési lapot is mellékelünk.

Hisszük, hogy t. Tagtársaink közérdekű fáradozásunkban és az „Erdészeti Lapok” eddigi színvonalának fenntartásában a tagdíj pontos befizetésével is támogatnak bennünket.

*Az Országos Erdészeti Egyesület
Titkári Hivatala.*

MINISZTERVALTOZAS.

A *Kormányzó Úr* Öföméltósága *Teleki Mihály gróf* földművelésügyi minisztert saját kérelmére és szolgálatainak legteljesebb elismerése mellett a földművelésügyi tárca vezetésétől felmentette és m. kir. földművelésügyi miniszterré *Bánffy Dániel báró* nagybirtokos, országgyűlési képviselőt nevezte ki.

Sajnálattal búcsúzunk a volt földművelésügyi miniszter úrtól, akinek a részéről az erdőgazdaság ügyeivel szemben mindenkor a legnagyobb megértést és jóindulatot tapasztaltuk.

Egyike volt azoknak, akik a szaktudást mindig kellőképpen értékelték. Minden ténykedéséből kiviláglott a magyar erdő és a vele foglalkozók iránt érzett megbecsülés és a magyar föld mérhetetlen szeretete. Egyesületünk ezenkívül nemcsak a megértő minisztert találta meg benne, akinek ajtaja mindenkor nyitva állott az egyesület kérései számára, hanem az egyesület munkájának méltánylóját és bőkezű támogatóját is.

Eléggé sajnáljuk, hogy az a törekvésünk, amivel az erdőgazdasággal kapcsolatos összes ügyek intézését az ő kezébe kívántuk csoportosítani, nem járt a megfelelő eredménnyel, mert meggyőződésünk, hogy ebben az esetben a ma ellátási nehézségeinek számottevő része nem okozna a kormányzatnak ilyen jelentős gondokat.

Amikor megértő jóindulatáért és sokszor élvezett támogatásáért itt az egész magyar erdőgazdaság hálás köszönetét tolmácsoljuk, egyúttal arra kérjük, hogy az erdőgazdaság ügyei iránt mindenkor tanúsított megértő, meleg érdeklődését és jóindulatát továbbra is őrizze meg számunkra.

*

Az új földművelésügyi miniszter a visszakerült erdélyi részek legnagyobb magánerdőbirtok tulajdonosa, aki egyúttal a nagy-kiterjedésű családi erdővagyon ügyeit is intézte.

Nemcsak a szoros értelemben vett erdőgazdaság, de a fafeldolgozó és különösen a fűrészipar terén is igen értékes, multbeli munkásságra tekinthet vissza.

Ugy érezzük, hogy vele olyan birtokos került a miniszteri székbe, aki az erdőgazdaság igényeit és tennivalóit a maga multjában gyakorlatilag is bőségesen megismerte és arravalóságának és rátermettségének már eddig is bőségesen adta tanujelét.

Egyesületünket ezenkívül hagyományos kötelékek is fűzik hozzá, hiszen nagyatyja, *Bánffy Dezső báró*, 1885—1898-ig mint al-elnök, attól kezdve pedig egész 1911-ben bekövetkezett haláláig, mint elnök állott az egyesület ügyeinek az élén.

Ez a 26 esztendő a fejlődés és virágzás időszaka volt, amikor az anyagilag is erős egyesület messzeterjedő értékes és ered-

ményes munkát végzett a magyar erdőgazdaság fejlesztése érdekében.

Mi hisszük azt, hogy ez a hagyományos szeretete és megbecsülése az erdőnek és a vele foglalkozóknak éppen úgy él az unokában, mint ahogy élt nagynevű nagyatyjában, s a magunk részéről a legteljesebb bizalommal tekintünk munkássága elé.

Az egyesület részéről pedig egy ígéretünk és egy kérésünk van vele szemben.

Igéretünk az, hogy úgy mint eddig is, minden erőnkkel támogatni fogjuk a földművelésügyi minisztert és az alája rendelt erdészeti főosztályt a magyar erdőgazdaság fejlesztésére és felvirágoztatására irányuló törekvéseikben. Ezeket a törekvéseket pedig ma annál fontosabbnak tartjuk, mert meggyőződésünk szerint a magyar földnek több mint 20%-át kitevő erdőterület olyan óriási nemzeti kincs, aminek igen fontos hivatást kell a nemzet mai és jövő életében betöltenie.

A kérésünk pedig az, hogy tisztelje meg Önagyméltósága bizalmával egyesületünket és hallgassa meg szavunkat az erdőgazdaságot érintő összes kérdésekben, mert meg lehet győződve róla, hogy bennünket is ugyanaz a cél vezet, ami őt: a köznek, a nemzet egyetemes érdekének legjobb szolgálata.

B. Z.

MOLCSÁNY GÁBOR — MINISZTERI OSZTALYFŐNÖK.

Amikor őszinte örömmel közöljük olvasóinkkal, hogy államerdészetünk vezetőjét a *Kormányzó Úr* Öföméltósága miniszteri osztályfőnökké léptette elő, úgy érezzük, örömünk az egész magyar erdőgazdaságé.

Molcsány Gábor nehéz időben vette át felelősségteljes hivatalt és munkájának a mennyisége, sőt súlya az elmúlt 2 évben sokszorososan megnövekedett.

Ez a többlet Magyarország újjáéledéséből, erdeink területének jelentős gyarapodásából fakad. A vezetésnek tehát a trianoni börtönből kiszabadult magyar élet újabb, távlatosabb követelményeihez kell igazodnia és ezért jelent hatványozottan olyan szellemi igénybevételt, amelynek csak kivételes tehetség és meg nem alkuvó szakszeretet tud eleget tenni.

Molcsány Gábor fáradhatatlan, önfeláldozó munkáját kezdettől fogva csodáljuk és nem titkoljuk azt sem, hogy gyakran tekintettünk aggodalommal éjt-napot egybetevő, egészségét fenyegető elfoglaltságára.

De akit az Isten nagy feladatok elvégzésére rendelt, annak erőt is ad és ezért hisszük, hogy *Molcsány Gábor* is hiánytalanul el tudja végezni mindazt, ami még rá vár.

A legfelsőbb helyről jövő elismerés elsősorban talán az ő személyének, értékes és eredményes fáradozásainak szól, mi azonban úgy érezzük, hogy ezen túlmenően, az *egész magyar erdészet megbecsülését jelenti*, azét a gazdasági ágét, amely egyre fontosabb szerepet játszik nemcsak a közszükségletek kielégítésében, hanem honvédelmi vonatkozásban és népünk testi-lelki erejének a növelésében is.

Amikor az erdészeti főosztály nagyrabecsült vezetőjét szívünk egész melegével üdvözljük, arra kérjük a Mindenhatót, tartsa meg őt teljes erőben, egészségben nagyon sokáig családjának, szaktársainak és az egész magyar erdőgazdaságnak.

Kaán Károly emlékezete.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten, 1940. évi december hó 19-én tartott közgyűlésén előadta:

Molesány Gábor.

Amidőn az igen tisztelt Egyesület legutóbbi rendkívüli közgyűlésén felkért arra, hogy *Kaán Károlyról*, a magyar erdőgazdaságnak és az Egyesületnek nagy halottjáról az emlékbeszédet megtartsam, bizonyos elfogódottsággal, de készséggel vállaltam ezt a komoly feladatot. Úgy éreztem, hogy én, aki *Kaán Károlynak* 4 éven át személyi titkára voltam, és pedig nemcsak hazánk, de a magyar erdőgazdaság történetének is legnehezebb és legszomorúbb éveiben (1918–22-ig), ma pedig az általa betöltött hivatali állások egyikében utódja vagyok, értékes tevékenységének mozaikköveit olymódon tudom csoportosítani, hogy kimagasló egyéniségének képe híven rajzolódjék ki mélyen tisztelt hallgatóságom előtt.

Arcképet megfesteni már egymagában véve sem tartozik a könnyebb feladatok közé, de úgy megfesteni egy portrét, hogy az hűen tükrözze vissza az ábrázoltnak nemcsak mását, de egyéniségére jellemző minden vonását is, — nagy és nehéz feladat. Bár ez a cél lebegett szemem előtt, be kell vallanom, hogy ezt csak megközelíteni tudtam. *Kaán Károly* életének behatóbb tanulmányozása során egy munkában eltöltött hosszú élet oly nagyszámú, sokoldalú és értékes megnyilatkozásával kerültem szembe, hogy még nagy esetvonásokkal sem tudom erre a kis vászonra, amely időbelileg rendelkezésemre áll, a képet megfelelően felvázolni.

Kaán Károly 1867 július 12-én Nagykanizsán született. Főiskolai tanulmányait a selmecbányai erdészeti akadémián végezte el és ezeknek befejezése után, 1888-ban lépett a besztecebányai erdőigazgatóságnál az államrendészet szolgálatába. Kartársai

közül csakhamar kiválik. Nyitott szemmel jár mindenütt, észrevesz és megjegyyez magának minden legkisebb jelenséget, azonban nem elégszik meg azzal, hogy megismeri az okozatot, keresi az okot vagy az okokat és vizsgálja, kutatja, lehet-e az eddigi célszerűtlen, nem helytálló, nehézkes, vagy elavult rendszereken, megoldási módokon javítani, helyesbíteni vagy helyettük újat alkotni.

A legtöbb ember kettős életet él, családit és hivatásbelit. Ő nemes családi és mintaszerű hivatali élete közé egy harmadikat iktat be, mert kettős életének közeit csodálatos, beosztással irodalmi tevékenységgel tölti ki. Hogy hivatalbeli nagy elfoglaltsága mellett hogyan gazdagíthatta jóformán éllandóan a szakirodalmat is, ez csak rendkívüli munkabíráásával és határt nem ismerő alkotásvágyával magyarázható meg.

1897. évi külföldi tanulmányútja, amelyen állami ösztöndíjjal bejárja Németországot, Ausztriát, Galiciát és Bukovinát, fejlődésére elhatározó jelentőségűvé vált. Rendkívül gazdag tapasztalatokkal, kiszélesedett látókörrrel tér haza s egy olyan szilárd és nagykiterjedésű alapot teremt magának, amelyre későbbi munkásságát nyugodtan építheti.

Külföldi útjáról a földművelésügyi miniszternek terjedelmes tanulmány keretében számol be, amelyért külön miniszteri elismerésben részesül.

1899-ben jelenik meg az Erdészeti Lapokban „Átalakulások az erdei termékek szállító eszközeiben” című első tanulmánya. Ezt a munkáját, mint az abban az évben megjelent három legjobb szakmunka egyikét, az Országos Erdészeti Egyesület jutalommal részesíti.

Pályája első időszakában a kinestári erdőgazdálkodás fejlesztésére, korszerűbbé tételére fordítja minden figyelmét. Szeme előtt a szállítóberendezésekkel feltárt erdőgazdaság áll, amelyben fokozatos felújító vágással kapcsolatos házikézelés folyik.

A kitűzött célnak az elérése érdekében megindított akciója során, a külföldi erdőgazdaságok tapasztalataira és leszűrt eredményeire hivatkozva, több tanulmányában tárja fel és bizonyítja, mit jelent a tulajdonosra s magára az államra, mint tulajdonosra nézve is, ha szakít az eddigi rendszerrel és évi, sőt több évi fatermését nem tövön adja el, hanem azt évenként házilag kitermelve rakodókra, vagy szállító berendezésekhez kiközelítve bocsátja áruba.

Feljajdul annak láttára, hogy milliókra menő nemzeti vagyon megy veszendőbe amiatt, mert a hegyvidéken hiányoznak a gazdasági- és közutak, hiányoznak az erdei vasutak és más szállítóberendezések. Szerinte „a házilag gazdálkodás révén a

nép a belterjesebbé váló erdőgazdaságban állandó keresetet talál, az erdőbirtokos, mint közvetlen kenyéradó, a nép szociális érdekeire hathatósabban érvényesíti befolyását, ami magában is olyan tényező, amelyet, különösen a hegyvidék vegyes nemzetiségű lakosságára való tekintettel, sem a magyar állameszme, sem a lakosság szempontjából lekicsinyelnünk nem szabad.“

Az erdők feltárásával kapcsolatban külön tanulmányban foglalkozik az erdők gyéritésének a jelentőségével és fontosságával. Számszerű adatokkal bizonyítja, hogy a szakavatott gyéritések végrehajtásával mennyi — eddig pusztulásra kárhozottot — faanyag menthető meg a köz javára s egyben a gyéritésből kikerülő faanyagok a beruházások törlesztéséül milyen nagy segítségére lehetnek a birtokosnak.

Meggyőző erővel mutat rá a tarvágással szemben a fokozatos felújító vágások különféle módjainak nagy előnyeire, amelyek nemesak a talaj termőerejének megóvását, értékesebb faanyag termelését, de a jövő faállomány költségmentes, vagy aránytalanul kevesebb költséggel való sikeres életrehívását is biztosítják.

Bizonyítja, hogy az erdő, amely hosszú időszakokban adja termését s ennek folytán messze elűt más közgazdasági ágaktól, nem tűri a nagy kilengéseket, tehát csak a tartamos és okszerű kezelés az, mely mellett az erdő a tulajdonosának éppúgy, mint a köznek a javára válhat. Sajnos, az akkor hatályban lévő 1879. évi XXXI. t. c. a magánerdőbirtokok használatát nem korlátozta s ennek következménye volt a gazdasági élet fellendülése idején az emelkedő faárak mellett az a nagyarányú erdőpusztítás, amelynek káros következményeit később csak kis részben lehetett megakadályozni, illetve helyrehozni.

A kincstári erdőgazdaságokban az 1900-as évek elején sikerült bevezetnie a házikezelést s már az első években nemesak a legszebb eredményeket éri el, *de ezzel a munkájával az akkor még alig ismeretes keresztény nemzeti irányzat eszméinek nyit utat.*

A házikezelés mindegyik igazgatási egységnél (erdőigazgatóságnál, főerdőhivatalnál, erdőhivatalnál) rövidesen tért hódít s ekkor megjelent egyik munkájában már saját tapasztalataira is támaszkodva állapítja meg, hogy: „Életerős elvei a hegyvidéki feltárt erdők intenzív gazdaságának a siker érdekében feltételül szabják, hogy az ekként annyira egybefüggő és egybeforrt kihasználást és felújítást a gazdálkodó maga végezze s a vevőt, kit más érdekek vezérelnek, minden esetben kizárja az anyagtermelés és kihozás munkájából. Széleskörű ismeretek, kellő tapasztalat, önálló munkakör, odaadó tevékenység s az ilyen irányban szokatott és kitanított jó erdőmunkások feltételei a sikernek.“

Közben felfigyel a Magyar Mérnök és Építész Egyletnek a műszaki minősítés rendezése ügyében készült tervezetére, amely-

ben az erdómérnökökre nem tértek ki. *Kaán Károly* írásban fordul az Országos Erdészeti Egyesülethez, felhívja a figyelmét és közbelépését kéri. A Magyar Mérnök és Építész Egylet tárgyalásra hívja meg az Egyesületet, ez eredménnyel jár és a mérnöki ágazatok közé az erdómérnökök is bekerülnek.

1908-ban *Darányi Ignác* dr. földművelésügyi miniszter szolgáltatásra a minisztériumba rendeli be és még ebben az évben megbízza egy természetvédelmi munka megírásával, amely azután „A természeti emlékek fenntartása” címmel 1909-ben jelenik meg.

1911-ben „Erdőgazdasági eredmények és azok gazdaságpolitikai következtetései” című tanulmányában az elért eredményekről az adatok halmazával számol be és a kitermelt anyagok értékesítésének az előnyeit ismerteti.

1913-ban tartja meg az Országos Erdészeti Egyesületben „Államerdészeti közigazgatás a nyugati országokban” című felolvasását s ezzel a gyakorlati erdőgazdaság tárgyköréből kilépve először, de már is biztosan vezetett tollal foglalkozik az erdészeti közigazgatás kérdéseivel.

1916-ban „kiváló és eredményes munkásságáért” a király a III. osztályú vaskoronarenddel tünteti ki. Ugyanebben az évben miniszteri tanácsosi címet és jelleget kap és a minisztériumban a kincstári erdők főosztályának a főnöke lesz. A magyarországi és horvát-szlavonországi állami erdők kezelésének fejlesztése és újjászervezése érdekében megindított nagy munkáját most még nagyobb lépésekkel viszi előre.

A már harmadik éve háborút viselő ország faellátásának biztosítása érdekében felállított Faértékesítő Hivatal az ő irányítása alá kerül s az egész országból összpontosított erdómérnöki karal elismerésre méltóan megoldja ezt a nagy és kényes feladatot.

Ott voltam mellette, amikor a vesztett háborúval gyönyörű alkotásai máról holnapra omlottak össze. A közel 3 millió k. hold kincstári erdőbirtok 85.000 k. holdra zsugorodik. Megindul a menekülő erdómérnökök és altisztek kálváriátjáró szomorú áradata. Ő, mint báró Wesselényi Miklós, maga száll csónakba, lelkét önt a csüggedőkbe, talpra állítja az összerokadtakat, minden erejét összeszedve, minden lehetőséget kihasználva segít és támogat minden rászorultat, pedig maga is lelkileg halálra sebezve áll munkáinak nagy temetője előtt.

Ott voltam mellette, amikor kitört a kommunizmus, hogy ami még megmenthetőnek látszott, azt is veszélybe sodorja. Nap-nap mellett láttam gyötrődő töprengéseit és sokszor kétségbeesett, kínos erőfeszítéseit, amelyekkel a megmaradt és általa annyira szeretett magyar erdőt és a magyar erdőgazdaságot megmenteni igyekezett.

Egyes károsítások kivételével ez sikerült is neki s mi volt a jutalma? A tanácsköztársaság bukása után ellenségei galád vádakkal hátbatámadták. Az aknamunkával célt ugyan nem értek, mert nem érthettek, de értékes munkásságából hónapokat, munkás életéből pedig talán éveket raboltak el.

1919-ben helyettes államtitkár lesz és egyben államtitkári hatáskört nyerve, az akkori két erdészeti főosztály felülvizsgálatát látja el. Miután pedig az ország jelentékeny részének megszállása és határzárak következtében beállott nagy faínség rendkívüli intézkedéseket követelt, a minisztertanács ugyanezen év november havában államtitkári teendői mellett megbízta az erdő- és faügyek országos kormánybiztosi teendőivel és reá ruházta a fában szűkölködő, megsemmisített ország faellátásának minden gondját. Ez a feladat sem volt könnyű, sokszor kemény kézzel kellett a megoldáshoz hozzányúlni, de *Káán Károly* ezen a téren is sikeresen megállotta helyét.

1920-ban jelenik meg a „Köztelek”-ben: „Erdőt az Alföldre” című tanulmánya, és ezzel megindítja alföldfásítási nagy akcióját.

Szerencsétlen hazánk közgazdasági életének hibáin — azok különleges meglátásával — úgy kíván segíteni, hogy az eddig hasznot nem, vagy alig hozó területeket óhajtja a faszükségletek fedezésére bekapcsolni és pedig oly módon, hogy emellett az alföldi erdők a mezőgazdasági területek termőerejének védelme, a termés fokozása, a szelek káros hatásának a csökkentése szociális, egészségügyi, mikroklimatikus és más szempontokból is hasznot hajtók legyenek.

Ugyanebben az évben hagyja el a nyomdát „Erdőgazdasági politikai kérdések” című bővebb tanulmánya. Ezt a munkát a Magyar Tudományos Akadémia 1922-ben az utolsó 3 évben megjelent közgazdasági munkák közül a Kereskedelmi Bank jutalmával tüntette ki.

Fejtegetéseiben az erdőpusztítások súlyos következményeivel, az alföldfásítás problémájával foglalkozik, az erdő fentartásának és a benne üzőtt gazdálkodásnak a nemzetháztartási jelentőségét világítja meg és rámutat azokra a törvényalkotásokra, amelyekkel a törvényhozásnak az erdővel kapcsolatosan mielőbb foglalkoznia kell. Munkatársaival együtt éjt nappalá téve dolgozik az ebben a munkájában kimerítő megokolással szükségesnek jelzett törvénytervezeteken, amelyek rövidesen el is készülnek.

„Az erdei alapokról”, „Az erdőbirtokhitelről”, „Az erdészeti igazgatásról” és „Az alföldi erdők telepítéséről és a fásításokról” szólókat 1923. évben tárgyalta le a nemzetgyűlés és azokat a törvénytárba, mint az 1923. évi XVIII., XIX., XX. és XXI. törvény-

cikkeket iktatta be. „Az erdők fenntartásáról“ szóló törvénytervezetet azonban, amelynek az 1879:XXXI. t.c.-et kellett volna pótolnia és megoldotta volna mindazokat a kérdéseket, amelyekkel az előbbi t.c.-ek nem foglalkoznak, az akkori politikai viszonyok mellett nem volt módjában előterjeszteni és az örökre el is maradt.

1924-ben a Magyar Tudományos Akadémia eddigi irodalmi munkássága elismerésül levelező tagjává választotta meg.

Ugyanebben az évben ér véget az erdő- és faügyek országos kormánybiztosi megbízatása s ekkor a *Kormányzó Úr* Öföméltósága sikeres munkássága elismerésül az államtitkári címmel tüntette ki.

Még ebben az évben megtartja a Magyar Tudományos Akadémián „Változások a Nagy Magyar Alföld képén“ című székfoglalóját és 1925-ben a *Széchenyi*-centenárium alkalmával mutatja be ugyancsak a Magyar Tudományos Akadémián a *Legnagyobb Magyar*nak alföldi nagy elgondolásairól írt tanulmányát „Széchenyi és a Nagy Magyar Alföld“ címen.

Már eddigi irodalmi munkásságából is könnyen megállapíthatjuk, hogy nem mindennapiak azok az eredmények, sikerek, amelyeket elért és azok az elismerések, amelyeket elnyert, pedig írói képessége csak akkor kezd valóban kibontakozni, amikor 1925. év végén nyugalomba vonul és megszabadulva felelősségteljes hivatali gondjaitól, minden munkásságát irodalmi tevékenységének szentelheti.

Munkabírásának teljes birtokában, egy élet tapasztalataival meggazdagodva, munkaképessége nem hagyja nyugodni. Jóformán csak íróasztalt cserél és szakadatlanul dolgozik, mert nagy elgondolásai mielőbb papírra vágnak.

Tekintete mindjobban az Alföld felé fordul, meggyőződésévé válik, hogy az Alföld nagy nyitott kérdéseinek feltárásával tesz legjobb szolgálatot hazájának.

1927-ben jelenik meg a Magyar Tudományos Akadémia kiadásában, a méreteiben is hatalmas műve, „A Magyar Alföld“, amelyben maga állapítja meg: „a természet rendjének helyreállítása és fenntartása az Alföldön minden egyéb közgazdasági cél szolgálataival legalább is egyenrangú és már csak a gazdasági termelés érdekében is mielőbb és sürgősen megoldásra váró elsőrendű nemzetháztartási feladat!“

Ezt a munkáját 1929-ben „Az Alföld problémája“ című műve követi, amelyben ugyanezeket a kérdéseket más oldalról világítja meg.

Az említett két munka ismertetésére és méltatására az egész előadásomra szánt idő is kevés lenne, de ez ma nem is lehet célom, mert a napi sajtó és szakirodalom bőven foglalkozott velük. Ezért

csak annyit említek meg, hogy e művek kiváló értékét bizonyítják az Akadémiának azok a ténykedései, amelyekkel „A Magyar Alföld”-et 1928-ban a megelőző három évben megjelent közgazdasági munkák közül a *báró Kornfeld Zsigmond*-alapítvány díjával, „Az Alföld problémája” címűt pedig 1932-ben az utolsó 5 év alatt megjelent gazdasági munkák közül a *Weisz Fülöp*-alapítvány díjával jutalmazta.

1928-ban a Magyar Tudományos Akadémia centenáriuma alkalmával mutatja be „A Magyar Tudományos Akadémia és az erdőgazdasági tudományok” című szintén értékes munkáját.

Hatalmas, minden elismerést megérdemelt és széleskörű érdeklődésre tart számot a „Természetvédelem és a természeti emlékek” című kötete. Mint sok más munkájával, ezzel is elsőnek jelenik meg a magyar irodalomban. Ez a műve nemcsak nagy fáradsággal összegyűjtött óriási adathalmazt tár elénk az ország természeti emlékeiről, de a természetvédelemre és a természeti emlékek fenntartására is megfontolt, komoly elgondolásokat nyújt.

Az Akadémia ezt a munkáját is jutalmazta, még pedig a *Vitéz József*-díjjal.

Nem hagyhatom megemlítés nélkül, hogy 1934-ben a finn erdészettudományi társaság, a „Suomen Metsättiellsinen Seura” tiszteletbeli tagjának választotta, 1938 decemberében pedig a földművelésügyi miniszter az 1935. évi IV. t.-c. értelmében megszervezett Országos Természetvédelmi Tanács elnökévé nevezi ki. Nagy lelkesedéssel foglalta el ezt az állást és korát megcáfoló lendülettel látott a nagy feladatok megoldásához.

1939-ben jelenik meg „Alföldi kérdések” című legnagyobb munkája, amely az Erdészeti Lapok részéről is kellő méltatásra talált.

Előszavában megokolja, miért adta e munkájának ezt a címet és így folytatja: „Vonatkozhatik e cím egy kötetre, de többre is, ezért a közelebbi tájékozódás céljából alkalmaztam alcímet is (Erdők és vizek az Alföld kérdéseiben). Szándékom ugyanis, hogy Isten segítségével ilyen terjedelemben és alakban, fokozatosan a többi részt is megírom.” Erre váratlan halála folytán, a magyar szakirodalom örök kárára, sajnos, már nem kerülhetett sor.

Halála előtt pár hónappal jelent meg utolsó értekezése a „Zeitschrift für Weltforstwirtschaft” által közre adott külön magyar számban „Naturschutz, mit Hinsicht auf die Geschichte der ungarischen Forstwirtschaft” címmel.

Halála után, a Magyar Mérnök és Építész Egylet f. évi április hó 17-én tartott közgyűlésén adták ki az „Alföldi kérdések” című munkájáért az Egylet alapszabályszerinti legnagyobb jutalmát, az egyleti aranyérmet. Ezt a munkáját, ugyancsak halála után, az Akadémia a *Serbán*-díjjal tüntette ki.

Bámulatos az a sokoldalúság, mely *Kaán Károly* egész hivatali működését és irodalmi munkásságát jellemzi s amely jóformán az erdészet minden terére, az erdészeti irodalom minden ágazatára kiterjed.

Nagy feladatainak megvalósításánál mindenek elé a köz érdekeit helyezte.

Eszményi céljainak elérése érdekében itt-ott talán túl gyors tempót diktált s talán erélyesebb eszközöket használt, ezért sokan nem értették meg, vagy félreértették, pedig ha több megértéssel találkozik, feltétlenül még nagyobb eredményeket könyvelhetett volna el.

Irodalmi munkái közül csak a legfontosabbakat említettem meg, valamennyinek csak pusztán felsorolása is sok időt venne igénybe, pedig nincs egy műve sem, amelyben értékes tapasztalat, útmutatás vagy célkitűzés ne lenne.

Ezen az önálló munkákon kívül szaklapokban, napilapokban is igen sok cikke jelent meg.

Hivatali működése rendkívüli nehéz szakaszokból tevődik össze.

Szépen ívelő pályán halad előre, növekvő hatásköre nagy tervei megvalósításának mind bőségebb teret biztosítanak s ha nem jön a négyéves világháború, a kommunizmus minden borzalma és keserősége, Trianon átka és az új életre kelő ország nehéz küzdelme, ha nem kerül lépten-nyomon olyan feladatok megoldása elé, amelyek idejét teljesen lekötik, ha nem bénítja meg tevékenységét a keserűség és csalódás rövidebb, vagy hosszabb időre, ha munkássága delén hozzájuthat mindazokhoz az erőforrásokhoz, amelyek a Magyar Birodalom erdészetének a béke éveiben rendelkezésére állottak: akkor nagy munkabíráásával, mérhetetlen felkészültségével, éleslátásával talán szakunk minden idők legnagyobb alkotójává vált volna. Vagy ki tudja, hogy nem éppen ezek a különlegesen nehéz és rendkívül változatos viszonyok, az országot ért súlyos csapások, amelyeket az ő érzékeny magyar lelke annyira felfogott, nem éppen ezek ösztökélték-e újabb és újabb téren való tevékenységre s nem ennek köszönhetők-e főleg azok a nagyértékű munkák, amelyekben figyelme már az egész magyarság sorsa felé fordul és kiváltképpen a Nagy Magyar Alföld problémáival és népének boldogulásával foglalkozik?

Kaán Károly nevét nem kell külön megörökíteni; azt közéleti működésével és irodalmi munkásságával a magyar erdészet legkeményebb sziklájába, ő maga véste be, nevét susogja a ma már több mint százezer hold alföldi erdő, amelyet az ő hívó szava keletett életre és hozzánk, akik ma Róla emlékezni jöttünk össze,

magyar erdők zúgásából az Ő szava szól: „a Kárpátokat szét-szabdalni csak ideig-óráig lehet, azok egysége oszthatatlan és örök!”

Karl Kaán zum Gedächtnis. Von G. Molcsány.

Vortrag des Verfassers — derzeit Leiter des ung. Staatsforstwesens — anlässlich der am 19. XII. 1940. stattgefundenen Generalversammlung des Ungarischen Landesforsvereins.

Als ehemaliger Sekretär *K. Kaáns* hatte Verf., wie kein Anderer, reichliche Möglichkeit den unlängst Verstorbenen als Menschen und Fachmann kennen zu lernen.

Durch diese persönliche Einstellung erhält der streng sachliche Rahmen seiner Schilderung einen lebenswarmen Inhalt, der die überwältigende Gestalt *K. Kaáns* in seiner wahren Grösse vor unsere Augen bringt.

Die Umstellung der ärarischen Forstbetriebe auf nachhaltige Eigenbewirtschaftung vor dem Weltkrieg, die restlose Holzversorgung des Landes nach dem Zusammenbruch, zielbewusste Gesetze zur Erhaltung, Vermehrung und Besserung der verbliebenen Wälder, die Aufforstungen auf dem Tiefland, die Förderung des forstlichen Unterrichts- und Forschungswesens, eine staunenswerte Fülle von Werken, die nicht nur alle Teilgebiete des Forstwesens umfassen, sondern eine weitestblickende nationalwirtschaftliche Planung verkörpern und ihrem Schöpfer Ehrungen aller Art, die Mitgliedschaft der Ung. Wissenschaftlichen Akademie einbrachten, sind die Meilensteine auf dem Arbeitsweg des hervorragenden ungarischen Forstmannes, dessen unvergängliche Verdienste in dieser Zeitschrift teilweise bereits gewürdigt wurden. (E. L. 1939. V. 466.; 1940. II. 70.)

A la mémoire de Charles Kaán. Par G. Molcsány.

Discours prononcé à l'assemblée du 19 décembre 1940 de la Société Nationale des Sylviculteurs en commémoration des mérites impérissables du grand sylviculteur hongrois, mérite dont notre Journal s'est également fait l'écho (mai 1939, p. 466; février 1940, p. 70).

In Memoriam K. Kaán. By G. Molcsány.

In his lecture — delivered at the General Meeting of the Hungarian Forestry Association on 19th December 1940 — the author immortalizes the outstanding merits of the great Hungarian forester, which partly have been appreciated in this journal. (1931. V. 466.; 1940. II. 70.)

VADÁSZAT.

Az erdő és a szarvas.

Írta: Party István okl. erdőmérnök, urad. vadászmester.

Erdész vagyok... Vadász vagyok... Életem célkitűzése az, hogy az erdészetet és a vadászatot, az erdőt és a vadat értékük megbecsülésében összeegyeztessem.

Az alábbiakban a szarvassal, mint a legértékesebb nagyvaddal kívánok foglalkozni.

Megismertem a szarvast a dunai erdőkben, a füzérradványi hegyekben és legutoljára, — amire már régen vágytam, — Erdélynek azon a részén, ahol a legjobb kárpáti bikák éltek és élnek. Az utóbbi területeken sajnos, nem sokat időzhettem, hasznos megfigyeléseket mégis gyűjthettem.

Megállapításaimnál állandóan azt a nagy igazságot és törvényszerűséget tartottam szem előtt, hogy a természet egyensúlyának megbontásával tönkremegy az erdő, de ugyanez a sors éri a túlszaporodott szarvasállományt is.

A legeszményibb egyensúly az őserdőben volt. Ott találta meg a szarvas a legjobb táplálkozási lehetőséget, egyenletesen oszlott meg a vad, a túlszaporodást a ragadozók megakadályozták. Ott vadkár, legalább is szembetűnő, nem lehetett.

Ma már egészen más az erdő képe és egészen más a szarvas élete és táplálkozási lehetősége is. Az eredeti egyensúly megbomlott, mégpedig a nagyobb fatömegtermelés és a belterjes erdőgazdálkodás következtében, nem éppen a szarvas javára. Ha a vadász a már úgyis kizökkent egyensúlyt avval, hogy nagytömeg vadat nevel, még jobban elrontja, bekövetkezik az erdő lerágása, sőt a faállomány pusztulása. Ellenben ha a szarvasállomány már kellőképpen lecsökkent, a vadkárrok elhárításánál az erdésznek is elsőrendű szerep jut.

Az erdésznek éppúgy, mint a vadásznak, arra kell törekednie, hogy az erdőterületen a szarvasállomány lehetőleg egyenletesen osztódjon el. Ez úgy érhető el, hogy megfelelő táplálkozási lehetőségeket teremtsünk a vad részére. Ebből a célból 1000 kat. holdankint 2—3, egyenkint 1.5—2 kat. holdas rétet kell létesíteni és ezeken szakszerű műveléssel, a lehető legjobb fűtermést kell elérni. Kaszáláskor először csak a rétet felét vágjuk le, a visszamaradt részt csak akkor, amikor már az első kaszálás területén elegendő legelőt ad a sarjúnak. Ha ez nem így történik, akkor a rétre járó vad nem talál legelőt és a környező erdőt fogja rágni.

A vadrágás elkerülésére, a helyes téli etetésre igen nagy gondot kell fordítani. Évégéből legalább 1000 kat. holdankint, napos, szélmentes helyeken, olyan etetőket létesíteni, amelyekben

elegendő mennyiségű szalmas takarmány raktározható el. Legmegfelelőbb erre a célra a szárított lombtakarmány, lucerna, lóhere, vagy a jó minőségű réti széna. Ha friss vágás nem volna az etető környékén, úgy ú. n. „rügyeztető“ fákat kell döntetni (tölgy, nyár), mert a téli időszak alatt a vadnak feltétlenül szüksége van friss rügyre. Ezzel elkerülhető az, hogy a vad a friss rügyet ott vegye fel, ahol azzal kárt tesz.

Elegendő szózó létesítése esetén a hántás is nagy mértékben csökkenthető.

Hogy a táplálkozási lehetőség megteremtése vadaskertekben sokkal könnyebben megoldható, mint a szabad területen, az természetes. Vadaskertben a szarvassal mesterséges, tápdús takarmányokat lehet etetni. Ez sok esetben érdekes és különleges eredményekre vezethet. Nagyon tanulságos kísérleteket végzett *Vogt F.* Schneeberg-ben levő vadaskertjében, bár eljárását ugyan sokan támadták azzal az érveléssel, hogy a vadból istállójószágot nevel. *Vogt* a vadaskertjében lévő szarvasainak naponta fejadagként meghatározott mennyiségű szénapogácsát, burgonyát, répát adagolt, különleges szózókat készített.

A legjobb eredményt egy 1935-ben lőtt szarvassal érte el. Ennek a bikának levetett agancsai a következő súlyúak voltak:

3 éves korában	1.62 kg	7 éves korában	7.72 kg
4 „ „	3.50 „	8 „ „	8.70 „
5 „ „	5.77 „	9 „ „	10.02 „
6 „ „	7.60 „		

10 éves korában, amikor elejtette, 14 kg-os volt az agancsa nagy koponyával és 242.4 Nádler-pont volt az értékelés eredménye.

1937-ben a *Vogt*-féle vadaskert szarvasbika-állománya a következő egyedekből állt :

1 drb szarvas	34-es 7 éves	6 drb szarvas	20-as 9—4 év.
1 „ „	32-es 7 „	6 „ „	18-as 3 éves
1 „ „	26-os 6 „	11 „ „	16-os 3 „
2 „ „	24-es 6 és 5 év.	13 „ „	14-es 6—3 év.
1 „ „	22-es 4 éves	4 „ „	12-es 4—3 év.

Ezenkívül volt még 13 darab 2 és 1 éves bika és bikaborjú, összesen 59 darab szarvasbika.

1928-ban a bikák élősúlya 170 és 200 kg között váltakozott, 1937-ben pedig 300—330 kg volt. A teheneknél 1928-ban élősúly 100—120 kg-ig terjedt, 1937-ben 150—180 kg-ig ment fel. Jól fejlett borjúk karácsonykor 100 kg-ot nyomtak.

Vogt kísérleteinél abból indult ki, hogy minden emlőállat nagyságának és erejének alapja a csontváz. Ezt a csontvázat

már fiatal korában jól fel kell építeni. Ez érthető is, mert csak gondoljunk arra, milyen óriási teljesítmény az, hogy a bika 120—130 nap alatt esetleg egy 10 kg-os agancstömeget fejleszt. A szabad természetben élő szarvasnak egy 5 kg-os agancs felépítéséhez körülbelül 300 kg nyers tölgyhajtásra van szüksége, ha megfelelő legelő nem áll rendelkezésére, de ebben még nincs benne az a mennyiség, amelyet saját teste fenntartása miatt fogyaszt.

Ezek után nagyon természetes, hogy valamely erdőterület vadbíró képessége függ: az erdő faállományától, a faállomány korától, a rétek helyes elhelyezésétől, azok mennyiségétől és minőségétől.

Nagy általánosságban, ha adottnak veszem a rétek helyes elosztását, megfelelőnek azok mennyiségét és minőségét és a téli etetés a fent leírt módon történik, akkor a jelen viszonyok között (faállomány és annak kora) a füzérradványi hegyi erdőkben 1000 kat. holdankint megengedhető 15—20 darab, a Kárpátok általalm megismert részein 20—25 darab és a dunai erdőkben 25—30 darab szarvas. Azonban, ha nincsenek megfelelő rétek, nincs téli etetés és hiányzik a szózás, akkor a fenti állománynak a fele is szk.

A magyar szarvas megérdemeli, hogy komolyan foglalkozzanak vele, mert agancsa világhírű és hogy az is maradhasson, az erdésznek és vadásznak egyformán szeretni kell a természet nagy templomát és meg kell érteni, hogy ott fának, vadnak és madárnak egyformán joga van élni, de úgy, hogy a már úgys kibillent egyensúly legalább nagyjából helyreállhasson.

A *Vogt-féle* adatok *Gróf Jankovich Dénes*: „Vadgazdasági tanulmányok különös figyelemmel az 1937. évi berlini nemzetközi vadászati kiállításra” című munkából valók.

A rend kedvéért!

Nagyon kérjük t. olvasóinkat, szíveskedjenek a magyar erdőtisztikar tagjainak **név-, cím-, rang- és lakásváltozását** nekünk minden alkalommal bejelenteni, *hogy mindenkinek megadhassuk, ami őt megilleti.*

Az „Erdészeti Lapok” esetleg elveszett példányainak a **pótlását** is csak akkor vállalhatjuk, ha t. tagtársaink és előfizetőink **cím- és lakásváltozásukat** velünk idejében közlik.

Kérjük azonban, hogy a **pótlás iránti igényüket** az illető füzet megjelenése után **két héten belül** szíveskedjenek bejelenteni, mert később nem áll módunkban a kért füzeteket díjtalanul megküldeni.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

VÁLASZTMÁNYI ÜLÉS.

Egyesületünk igazgató-választmánya 1940. évi december hó 19-én, esütőrtökön délelőtt 10 órai kezdettel — a közgyűlést megelőzően — ülést tartott, amelyen megjelentek: *Waldbott Kelemen* báró elnök, *Térfi Béla* és ifj. *Teleki József* gróf alelnökök, *Biró Zoltán* ügyvezető, *Mihályi Zoltán* dr. titkár, továbbá *Ajtai Sándor* dr., *Ajtay Jenő*, *Beyer Jenő*, *Czillinger János*, vitéz *Festetics Kristóf* gróf, *Földes Tibor*, *Földváry Miksa*, *Karsai Károly*, *Keglevich Gyula* gróf, *Kovács Gábor*, *Lády Géza*, *Lengyel Sándor*, *Mailáth György* gróf, vitéz *Marsóy Ferenc*, *Molesány Gábor*, vitéz *Onczay László*, *Orosz Antal*, *Osztróuczky Miklós* dr., *Pallavicini A. Károly* örgróf, *Papp Béla*, *Papp-Szász Tamás* dr., *Pászthory Ödön*, vitéz *Rábay Gyula*, *Riedl László*, *Rochlitz Béla*, *Roth Gyula*, *Schenkengel László*, *Schmid Ernő*, *Tóth Bódog*, *Tuzson János* dr. és *Véssei Mihály* igazgató-választmányi tagok.

Távolmaradásukat kimentették: *Andrássy Sándor* gróf, *Krippel Móric* és *Széchényi Bertalan* gróf tiszteletbeli tagok, továbbá *Bartha Dezső*, *Esterházy Móric* gróf, *Fekete Zoltán* dr., *Forgách Balázs* gróf, *Ivanich Ferenc*, *Károlyi Gyula* gróf, vitéz *Lámfalussy Sándor*, *Matusovich Péter*, *Rimler Pál*, *Takács Zsigmond* és vitéz *Walla Ferenc* választmányi tagok.

Waldbott Kelemen báró elnök a határozatképesség megállapítása után a jegyzőkönyv hitelesítésére *Czillinger János* és vitéz *Marsóy Ferenc* választmányi tagokat kérte fel.

Biró Zoltán ügyvezető a napirend előtt bejelentette, hogy a földművelésügyi miniszter úr az egyesület támogatására újlag 5000 pengőt utalt ki.

Indítványára az igazgató-választmány egyhangú örömmel úgy határozott, hogy a nagylelkű adományért az egyesület leghálásabb köszönetét fejezi ki a földművelésügyi miniszter úrnak.

Mihályi Zoltán dr. titkár a földművelésügyi miniszter úr 185.918/940. sz. leiratát ismertette, amely az egyesületnek a szaktanácsadó erdőmérnökök hatósági felesketésénél követendő eljárás ügyében tett felterjesztésére ad választ.

Miután a 111.000/1939. F. M. sz. rendelet a felesketésre vonatkozólag kimerítő utasításokat tartalmaz és további rendelkezésekre csak kézzelfogható panasz esetén lenne szükség, az igazgató-választmány a leiratot megnyugvással vette tudomásul.

Ezután a titkár a földművelésügyi miniszter úr 187.103/1940. sz. leiratát ismertette, amely az Államerdészeti Tisztviselők Gyermekeinek Nevelését Segélyező Alap Intéző Bizottságának a kinevezésével kapcsolatosan az egyesület részéről két tag kijelölésére vonatkozólag kér javaslatot. Miután a múltban a két tagsági helyet *Beyer Jenő* ny. miniszteri főtanácsos és *Jeszenszky Ferenc* ny. miniszteri tanácsos töltötték be, az igazgató-választmány a titkár indítványára úgy határozott, hogy újból a nevezeteket kéri fel a tisztség vállalására és ilyen értelemben tesz előterjesztést a miniszter úrnak.

A titkár a továbbiakban bemutatta a Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesületének (MEVME) a levelet, amelyben az egyesület támogatását kéri a földművelésügyi minisztériumhoz beadott és a legutóbbi választmányi ülésen is letárgyalt emlékirat 3. pontjának a kedvező elbírálása érdekében.

Az erdőtörvény végrehajtási utasítása t. i. úgy intézkedik, hogy azok az erdészeti altisztek, akik a régebbi, egy-évfolyamú erdő- és vadőri iskolát végeztek, vagy pedig csak erdőőri szakvizsgát tettek, csupán abban az esetben lehetnek alerdészek, ha valamelyik mostani m. kir. alerdész szakiskolában még egy évig tanulnak.

A régebbi rendszer alapján képesítést nyert altisztek azonban ma már idősebb, nagyjából jól begyakorolt szakemberek, akik anyagi okokból sem vállalhatják az egy évig tartó iskolai tanulást. De ezért nem büntethetők a szaktudásuk alapján őket megillető cím használatának az eltiltsával, mert nem az ő hibájuk, hogy annakidején nem volt két-éves iskola.

A MEVME kérelmét, hogy t. i. a régebbi képesítésűek az alerdész címet egy kiegészítő vizsga alapján is megszerezhessék, az igazgató-választmány teljesen méltányosnak tartotta és a *titkár* indítványára egyhangúan úgy határozott, hogy ilyen értelemben pártoló felterjesztéssel fordul a földművelésügyi miniszter úrhoz.

Az ügyvezető a városi erdőtiszteknek a belügyminiszter úrhoz intézett kérvényét ismertette, amelyet aláírói támogatás iránti kérelemmel nyújtottak be az egyesülethez.

A városi erdőtisztek helyzete t. i. egészen tarthatatlan, mert a rangosztályokba való besorozásuknál igen sok esetben náluk jóval alacsonyabb képesítésű tisztviselőkkel kerültek egyenlő elbírálás alá. Ez oda fog vezetni, hogy a városok erdőtiszt nélkül maradnak, ha rövidesen és gyökeres orvoslás nem történik.

Ezért az ügyvezető azt indítványozta, kérjen az egyesület a belügyminiszter úrtól a városi erdőtisztek részére az oklevelüknek megfelelő rangsorolást. Amennyiben ez a kívánság nem lenne teljesíthető, a jelentékeny kiterjedésű városi erdők szakszerű ellátása érdekében azok állami kezelésbe vételét kell a földművelésügyi miniszter úrnál szorgalmazni, ami a városi erdőtisztek előmeneteli viszonyait is szabályozná.

Az ügyvezető indítványát az igazgató-választmány egyhangúlag magáévá tette.

A *titkár* a jövő évi közgyűlés helyének a megállapítására vonatkozólag tett indítványt. Mintán Kassa sz. kir. város múlt évi szíves meghívását a jövőre is fenntartja, az igazgató-választmány a *titkár* indítványára egyhangúlag úgy határozott, hogy hely tekintetében újból Kassát javasolja a közgyűlésnek.

Az ügyvezető a 9150/1940. M. E. sz. rendelet alapján az egyesületi tisztviselők fizetésének 7%-os felemelésére vonatkozólag tett javaslatot, amihez az igazgató-választmány egyhangúlag hozzájárult.

A *titkár* a „Kémikusok Lapja“ szerkesztőségének az átiratát ismertette, amely az Erdészeti Lapok-nak csereviszonyon alapuló megküldését kéri. Indítványára az igazgató-választmány a lapcseréhez egyhangúlag hozzájárult.

A *titkár* végül bejelentette, hogy báró Karg Antalné nagybirtokos felvételét kérte az egyesületbe. Indítványára a jelentkezőt az igazgató-választmány egyhangúlag az egyesület tagjai sorába iktatta.

Vitéz Onczay László az ország faellátásának biztosítása érdekében szólt fel. Hivatkozott a júniusban benyújtott javaslatára, amelyet az egyesület, mint saját állásfoglalását terjesztett fel a földművelésügyi miniszter úrhoz, sajnos, nem sok eredménnyel. Előre megjósolta, hogy a kielégítő intézkedések hiánya az ország faellátását súlyos veszélybe fogja dönteni és aggodalmait papírra vetve, mint figyelemztetést annakidején.

megküldötte az illetékes kormány-tényezőknak is. Ma az a helyzet az egész vonalon, hogy szinte leküzdhetetlen nehézségek jelentkeznek, de a felelősséget a közvélemény egyre jobban a termelő erdőbirtokokra hárítja, mert nem tudja, hogy azok teljesítőképessége jóformán teljesen megbénult. Az erdőbirtokosságnak a meggyanúsítással erőiesen szembe kell szállnia és reá kell mutatnia, hol történt hiba.

A legnagyobb mulasztás kétségtelenül az volt, hogy a nyár elején és többszöri figyelmeztetés ellenére sem történt kellő intézkedés. De nem is történhetett a fagazdaság irányításának mai szétforgácsoltsága mellett, amikor a földművelésügyi minisztériumnak faügyekben jóformán alig maradt hatásköre. Ma az a helyzet, hogy nincs kihez fordulni orvoslásért. Ez nemcsak a szállítást nehezíti meg, hanem a termelést is komolyan veszélyezteti, mert a munkásságot — csak úgy, mint a világháború utolsó éveiben — élelmiszerral, ruházattal is el kell látni, aminek a kiutalása ismét végnélküli lófasfutást jelent.

Helytelen a MAV talpfa-tárgyalásainál követett eljárás is, mert ha az ármegállapításba nem vonják bele a magángazdaságokat, olyan egységarak alakulnak ki, amelyek mellett a magánerdőgazdaságok már nem tudnak termelni.

A karácsonyfa-szállítások körül is sok a visszasság, ami szintén orvoslásra szorul.

Mindezek alapján *vitéz Onczay László* azt javasolta, mutasson rá az egyesület méggyorsier nyomatókosa a súlyos helyzetre, amely egyre több tápot ad a felelőtlen izgatásnak is és kérje a kormánytól, hogy adja haladéktalanul a faellátás összes részletkérdéseit — esetleg kormánybiztosi hatáskörrel — *egy kézbe* úgy, amint ez a háború alatt a Faértékesítő Hivatal megszervezésénél történt, mert csak gyors és felelősséget vállaló intézkedések segíhetnek.

Az ügyvezető hangsúlyozta, hogy *vitéz Onczay László* júniusi indíányát az egyesület azzal a kére'emmél toldotta meg, bízza a miniszterelnök úr a faellátást teljes egészében — az árkérdés szabályozásával együtt — az arra leginkább hivatott földművelésügyi minisztériumra és biztosítson számára megfelelő hitelkeretet is, hogy a legszükségesebb hiányokon kellőképpen segíthessen. Nem tartja valószínűnek, hogy a kormány most egy külön kormánybiztosság, vagy faértékesítő hivatal felállításához hozzájáruljon, mert az újonnan alakított közellátási minisztériummal és a pénzügyminisztérium hatáskörének gazdasági esücsminisztériummá való kiterjesztésével nyilván intézményesen akarja megoldani az ellátás összes kérdéseit. Célszerűbb tehát azt kérni, hogy illetékes helyeken a fagazdaság ügyeit *szakemberek* intézzék.

Az elnök és *Molcsány Gábor* hozzászólása után az igazgató-választmány egyhangúlag magává tette *vitéz Onczay László*, illetőleg *Biró Zoltán* javaslatát és ennek alapján az elnök határozatilag kimondta, hogy az egyesület sürgős felterjesztésben kéri a faellátás kérdésének szakemberekre való bízását, annak a hangsúlyozásával, hogy *teljesen megnyugtató megoldásnak csak azt tartaná, ha a fagazdaság minden részletkérdése újból a földművelésügyi minisztérium hatáskörébe kerülne.*

Befejezésül az ügyvezető a miniszterelnök úrnak az alkotmányjogi reformra vonatkozó terveit tette szóvá. A hivatásrendek képviselőivel kapcsolatosan a magyar erdőgazdaságnak is végre törvényes képviselőt kell kapnia. Miután ez a kérdés elsősorban az erdőbirtokosságot érinti, célszerűnek látszik, hogy az egyesület erdőbirtokos tagjai mielőbb közös megállapodásra jussanak. Ezért kívánatos lenne, hogy az elnök úr vállalja a tárgyalások vezetését és kérje fel a munkában való részvételre azokat az erdőbirtokosokat, akik a kérdéssel foglalkozni hajlandók.

Az elnök a felvetett gondolatot igen helyesnek találta és a választmány egyhangú felhatalmazása alapján készséggel vállalta az előkészítő tárgyalásokat.

Egyéb tárgy híján elnök az ülést berekesztette.

ERTESITÉS!

Az Országos Erdészeti Egyesület 1940. évi december hó 19-én, Budapesten megtartott rendes közgyűlésének a jegyzőkönyvét külön nyomtatványként küldjük meg t. olvasóinknak.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A. m. kir. minisztérium 9.410/1940. M. E. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visszaacsatolt keleti és erdélyi országrészen az erdei termékek és haszonvételek értékesítésére vonatkozó szerződések rendezése tárgyában.*

A m. kir. minisztérium a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrésznek a Magyar Szent Koronához visszaacsatolásáról és az országgal egyesítéséről szóló 1940:XXVI. t.-c. 3. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

(1) Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935:IV. t.-c. hatálya alá tartozó erdők közül a Magyar Szent Koronához visszaacsatolt keleti és erdélyi országrészen lévő erdők termékeinek (fa, csérkeleg, stb.) vagy haszonvételének (bányászás, fűkaszálás, stb.) értékesítése tárgyában az 1940. évi augusztus hó 30. napja előtt kötött akár írásbeli, akár szóbeli szerződéseket (kötveveleket) — kivéve, ha azokat mindkét szerződő fél már teljesítette, — a szerződő felek a jelen rendelet hatálybalépésétől számított harminc nap alatt kötelesek felülvizsgálás céljából a földművelésügyi miniszternek bemutatni, illetőleg a szóbeli szerződéseket — lényeges tartalmuk előadásával — bejelenteni. A bemutatási, illetőleg bejelentési kötelezettség elmulasztása esetében a szerződés a bemutatásra megállapított határidő letelte napján hatályát veszti, de csak annyiban, amennyiben még mind a két fél részéről teljesítve nincsen.

(2) Az előző bekezdésben meghatározott szerződésekkel egy tekintet alá esnek az olyan szerződések is, amelyek közös erdőbeli illetőség alapján járó természetbeni járandóság elidegenítésére vagy más módon való értékesítésére vonatkoznak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alá eső szerződéssel együtt az arra vonatkozó módosító vagy kiegészítő szerződéseket is be kell mutatni, még pedig akkor is, ha azok az 1940. évi augusztus hó 30. napja után kötöttek.

2. §.

A szerződések bemutatására, illetőleg bejelentésére szolgáló nyomtatvány szövegét a földművelésügyi miniszter állapítja meg és az erdőgazgatóságok útján díjmentesen bocsátja az érdekeltek rendelkezésére.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi január hó 1-11. számában.

A kitöltött és aláírt nyomtatványt a kitermelés (haszonvétel) helye szerint illetékes erdőigazgatóságnál kell benyújtani és írásbeli szerződés esetében csatolni kell hozzá a bemutatási kötelezettség alá eső szerződés eredeti példányát vagy hitelesített másolatát.

3. §.

(1) A földművelésügyi miniszter az 1. §. értelmében bemutatott, illetőleg bejelentett szerződések az okszerű erdőgazdálkodás érdekében — a szerződő felek érdekeinek méltányos figyelembevételével — megfelelően módosíthatja s indokolt esetben a szerződést hatálytalaníthatja is.

(2) Módosítás esetében a módosítás miatt a szerződő felek a szerződéstől el nem állhatnak. Ha a földművelésügyi miniszter az egész szerződést hatálytalanítja, a szerződő felek által a hatálytalanított szerződés értelmében fizetett előlegek és egyéb szolgáltatások visszatérítéséről is intézkedik és arra megfelelő határidőt állapít meg.

(3) A községi erdőre vonatkozó szerződések módosítása vagy hatálytalanítása tárgyában a földművelésügyi miniszter a belügyminiszterrel, az egyházi erdőre vonatkozó szerződések tárgyában pedig a vallás- és közoktatásügyi miniszterrel egyetértve határoz.

4. §.

(1) Ha a bemutatott, illetőleg bejelentett szerződések felülvizsgálata során (3. §.) megállapíthatónak látszik, hogy a szerződés megkötése után a gazdasági viszonyokban beállott változás következtében a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás gazdasági egyensúlya felborult és ehhezképest a szerződés alapján az egyik fél méltánytalan nyereséghez jutna, a másik fél pedig aránytalan veszteséget szenvedne, a földművelésügyi miniszter rendelkezése az illetékes erdőigazgatóság a szerződés egyes feltételeinek megfelelő módosítása végett egyeztető tárgyalást tart, amelyre az érdekelt feleket meghívja. Ha a tárgyaláson, amely csak a felek kérelmére és legfeljebb csak egyszer használható el, a felek között egyezség nem jön létre, vagy a tárgyaláson valamelyik fél nem jelenik meg és elmaradását nem igazolja, vagy az egyezséghez a földművelésügyi miniszter nem járul hozzá, a szerződés hatályát veszti, de csak annyiban, amennyiben még mind a két fél részéről teljesítve nincsen. Erről az érdekelt feleket az erdőigazgatóság értesíti annak a napnak naptárszerű megjelölésével, amelyen a szerződés hatályát veszítette. Az igazolás határideje az egyezségi tárgyalás napjától számított tizenöt nap; az igazolás tárgyában az erdőigazgatóság végérvényesen határoz.

(2) Ha az egyeztető tárgyalás során a felek között egyezség jött létre, azt az erdőigazgatóság a tárgyalási jegyzőkönyv keretében írásba foglalja, a felekkel aláírattja és hozzájárulás végett a földművelésügyi miniszter elé terjeszti.

5. §.

(1) Ha a szerződés az 1. §. (1) bekezdése vagy a 4. §. (1) bekezdése értelmében hatályát veszti, az erdőbirtokos vagy az azzal egy tekintet alá eső fél az általa még nem teljesített szolgáltatás fejében kapott előleget vagy más ellenértéket a szerződés hatályának megszűntetésétől számított egy év alatt köteles — törvényes kamataival együtt — a másik félnek visszafizetni.

(2) Az 1. §. (1) bekezdése vagy a 4. §. (1) bekezdése értelmében hatályát veszített szerződés alapján a kitermelő vagy az azzal egy tekintet alá eső fél az általa már átvett szolgáltatás fejében járó, de még nem teljesített ellenszolgáltatást a másik szerződő félnek az egyébként hatá-

lyát veszített szerződés érelmében, de legkésőbb a szerződés hatályának megszűnésétől számított hatvan nap alatt köteles teljesíteni.

(2) A román pénzürtékben meghatározott összegeket az (1) és (2) bekezdés esetében egyaránt 30:1 arányban kell pengere átszámítani.

6. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1940. évi december hó 20. napján.

(1. sz.)

Gróf Teleki Pál s. k.,
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 187.700/1940. F. M. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visszaesatolt keleti és erdélyi területen a tüzfiaellátásra vonatkozó országos érvényű jogszabályok alkalmazása tárgyában.*

A Magyar Szent Koronához visszaesatolt keleti és erdélyi terület közgazgatásáról szóló 7.800/1940. M. E. számú rendelet 27. §-ának (4) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszterrel egyetértve a következőket rendelem.

1. §.

A belföldön kitermelt faanyagok (müfa, tüzfia, faszén és tölgykéreg) kötelező bejelentéséről szóló 7.150/1938. M. E. számú rendelet (1938. évi Rendeleték Tára, 2861 oldal), illetőleg az ennek módosítása és kiegészítése tárgyában kiadott 100/1940. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny. 1940. január 10-i 6. szám) szerinti bejelentést — ideértve a készletekben beállott változások bejelentését is — a visszaesatolt keleti és erdélyi területen csak az 1940/41. termelési évben, valamint az ezt követő termelési idényekben kitermelt készletek tekintetében kell a földművelésügyi miniszterhez megtenni.

2. §.

A földművelésügyi miniszter a tüzfiaellátás biztosításáról szóló 5.780/1940. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1940. augusztus 15-i 184. szám) 2. §-ának (2) bekezdésében 3. és 4. §-ában részben megállapított jogkört a visszaesatolt keleti és erdélyi területen a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság (a továbbiakban: Erdőigazgatóság) útján gyakorolja.

3. §.

Az 5.780/1940. M. E. számú rendelet végrehajtásáról szóló 181.200/1940. F. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1940. augusztus 15-i 184. szám) 1. §-ában említett bejelentést a visszaesatolt keleti és erdélyi területen nem kell megtenni.

4. §.

(1) A visszaesatolt keleti és erdélyi területen termelt tüzfianak az említett területen belüli forgalombahozataihoz szállítási engedély (181.200/1940. F. M. sz. rendelet 6. §.) nem szükséges, köteles azonban a szállításra jogosult a szállítani kívánt tüzfia mennyiségét, a fatermelő (5.780/1940. M.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1940. évi december hó 25-i 293. számában.

E. sz. rendelet 2. §. (2) bekezdés) nevét és a termelés helyét legkésőbb a feladás időpontját követő 8 nap alatt az Erdőigazgatósághoz bejelenteni.

(2) A visszacsatolt keleti és erdélyi területről az ország egyéb területére tüzfát 1941. évi január hó 15. napjától kezdve közforgalmú vasúton, hajón (kompon, tutajon) és tehergépjárművön csak az Erdőigazgatóság által kiadott szállítási engedéllyel szabad szállítani. A jelen rendelet hatálybalépésének napjától 1941. évi január hó 15. napjáig közforgalmú vasútnak, hajózási, vagy más fuvarozási vállalatnak a visszacsatolt keleti és erdélyi területen termelt tüzfát az ország egyéb területére való szállítás céljából elfogadni nem szabad.

(3) A 185.500/1940. F. M. sz. rendelet 1. §-ában említett „Igénylési lap”-ot, illetőleg az említett rendelethez mellékelt „B” mintának megfelelő bejelentéshez szükséges űrlapot a visszacsatolt keleti és erdélyi területen az érdekeltek kérelmére az Erdőigazgatóság szolgáltatja ki. Az „Igénylési lapot”, illetőleg a bejelentést az Erdőigazgatósághoz 1941. évi január hó 15. napjáig kell benyújtani. A fatermelő köteles az „Igénylési lap”-on az 1939/40. vagy az azt megelőző termelési évben kitermelt tüzfából az igényléskor még rendelkezésre álló készlet mennyiségét is feltüntetni.

5. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.
Budapest, 1940. december hó 23-án.

Vitéz gróf Teleki Mihály s. k.

(1360. sz.)

m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. minisztérium 340/1941. M. E. sz. rendelete a gazdatisztek fizetésének szabályozása tárgyában.*

A m. kir. minisztérium a honvédelemről szóló 1939-II. tc. 112. és 212. §-ában, valamint a zsidók közéleti és gazdasági térfoglalásáról szóló 1939-IV. tc. 29. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

1. §. Az egyes magánalkalmazottak fizetésének szabályozásáról szóló 9150/1940. M. E. számú rendelet (Budapesti Közlöny, 1940. évi 287. szám) 1-3., 5. és 7. §-aiban, valamint a 9470/1940. M. E. sz. rendelet (Budapesti Közlöny, 1940. évi 295. szám) 1 §-ában foglalt rendelkezéseket a *gazdatisztekre is* (1900:XXVII. tc. 1. §.) *megfelelően alkalmazni kell.*

A természetben adott szolgáltatást ugyanazzal az értékkel kell átszámítani, amely szerint a gazdatisztet az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézet biztosítási osztályba sorozta. Ha a gazdatiszt az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetnél nincs biztosítva, a természetben adott szolgáltatás átszámítására a következő rendelkezések irányadók. Olyan terményt, vagy terméket, amelynek ára hivatalos megállapítást nyert, a teljesítés helyére vonatkozóan megállapított árral kell átszámítani. Ha a terménynek vagy terméknek hivatalosan megállapított ára nincs, de azt a budapesti tőzsdén jegyzik, az átszámításnál az illető vidéken termelt szokványminőségnek a teljesítés kikötött napján jegyzett tőzsdei közép-árfolyama az irányadó, még pedig a teljesítés helyéhez legközelebbi állomástól Budapestig esedékes teljes vasúti kocsirakományra szóló vasúti, vagy vasút hiányában hajófuvarozási díj, esetleg tengelyfuvardíj, út-
vám, közvetvám, leszámlításával. Hivatalos ármegállapítás, illetőleg

* Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1941. évi január hó 14-i 10. számában.

tőzsdei jegyzés hiányában a teljesítés idejében fennálló helybeli (legközelebbi) piaci középár az irányadó. Egyéb természetbeni szolgáltatás (pl. illetményföld, lakás, igaerőhasználatok, stb.) pénzbeli egyenértékére vonatkozólag az illetékes mezőgazdasági kamara megállapítása szolgál irányadónak.

2. §. Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és két hónapig, háború idején hat hónapig terjedhető elzárással büntetendő a munkaadó, illetőleg az üzem, vállalat, stb. felelős vezetője, ha az 1. §-ban foglalt rendelkezéseket megszegi vagy kijátssza, vagy a gazdatisztet azért, mert az említett rendelkezéseken alapuló jogát érvényesíti, elbocsátja, vagy elbocsátással fenyegeti.

Ha az első bekezdés alá eső valamely kihágást az üzem, vállalat, stb. felelős vezetője követte el és a munkaadót felügyeleti vagy ellenőrzési kötelezettségének teljesítésében akár szándékos, akár gondatlan mulasztás terheli, a kihágás miatt a munkaadót is büntetni kell.

Az első és második bekezdés alá eső cselekmény az általa érintett minden egyes alkalmazott tekintetében külön kihágás.

A pénzbüntetésre az 1923:X. tc. rendelkezései az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a pénzbüntetés legmagasabb összege az 1939:II. tc. 212. §. (1) bekezdésében meghatározott mértékig terjed.

A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, a rendőrség működési területén a m. kir. rendőrségnek, mint rendőri büntetőbírósnak a hatáskörébe tartozik. Szakminiszternek az 1929:XXX. tc. 59. §. (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezések alkalmazása szempontjából a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

3. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1941. évi január hó 11-én.

Gróf Telki Pál s. k.,
m. kir. miniszterelnök.

ELVESZETT BIZONYÍTVÁNY.

Közhírré teszem, hogy a büdsszentmihályi 1906. évi szeptember 7-i születésű *Kálmáncshelyi László* részére az erdőéri és vadóri vizsga letételéről kiállított 1928. évi 160. törzskönyvi számú eredeti bizonyítvány megsemmisült; helyette a nevezett részére az eredetivel egyenlő értékű hiteles 1940. évi 401. számú másodlatot adtam ki.

Királyhalom, 1940. évi december hó 12-én.

A szakiskola igazgatója:
Fodor Gyula s. k.
m. kir. főerdőmérnök.

IRODALOM

A Német Erdészeti Egyesület 1939. évi jelentése. (Jahresbericht des Deutschen Forstvereins. 1939.) Berlin 1939. A „Der Deutsche Forstwirt“ kiadása.

Az 550 oldalra terjedő kötet a „Deutscher Forstverein“ 1939. évi nagygyűlésén elhangzott beszédek és előadások szövegét, valamint a gyűléssel kapcsolatos tanulmányutak teljes tárgylagossággal megírt leírását tartalmazza.

Lapunk korlátozott terjedelme, sajnos, nem engedi meg, hogy a hatalmas anyaggal bővebben foglalkozzunk. Nemi ízelítőt a múlt évi XII. füzetben (1104—1129. old.) megjelent beszámoló is adhat róla, de akit a virágja teljében álló és szakunk minden részletterületén óriási eredményeket elért német erdőgazdaság mai helyzete érdekel, a legjellemzőbb és legpontosabb keresztmetszetet róla ebben az irigylésre méltó évi jelentésben találhatja meg.

A „Deutscher Forstverein“ ma Berlin székhellyel egyetlen óriási szervezetben tömöríti össze a német erdőgazdaság intézőit; a régebbi sok kisebb-nagyobb, birodalmi, ausztriai, szudétaföldi stb. erdészeti egyesület mind csak helyi csoportja a központnak.

A kötet elején az 1939-ben módosított alapszabályokat, az anyaegyesületnek és főokjainak a statisztikai adatait, sőt az erdővel vagy fával foglalkozó egyéb intézmények és a külföldi erdészeti egyesületek névjegyzékét is megtaláljuk.

A magas színvonalú előadások teljes szövege az érdekes hozzászólásokkal, a tanulmányutak ismertetésével és az egyesület szakbizottságainak a működési jelentéseivel együtt a korszerű erdőgazdaság törekvéseinek és eredményeinek olyan tárházát képviseli, amelynek minden szaktársunk kitűnő hasznát veheti.

A Hann.—Mündeni Erdészeti Főiskola Emlékkönyve. (Forstliche Hochschule Hann.—Münden. Festschrift zum 18. Feber 1939.)

Poroszország erdőgazdaságának rohamos fejlődése már a múlt század közepén szükségessé tette, hogy az Eberswalde-ben működő erdészeti akadémia mellé egy második felsőfokú tanintézetet állítson fel.

I. Vilmos porosz király elhatározásából így nyílt meg 1868 tavaszán Mündenben, Hannover tartomány régi Hanza-városában, az a neves német erdészeti főiskola, amelyet az 1922. évi birodalmi törvény emelt az eberswaldei testvérintézménnyel együtt egyetemi rangra.

Az emlékkönyv abból az alkalomból készült, hogy Göring tábornagy, porosz miniszterelnök rendeletére a göttingeni egyetemen külön erdészeti kar létesült és ezzel kapcsolatosan megszűnt a hann.-mündeni főiskola és a giesseni egyetemen működő erdészeti osztály is.

Ezt az összevonást oktatáspolitikai megfontolások tették szükségessé. Mind Mündenben, mind pedig Giessenben ugyanis meg lehetősíteni a korlátozott férőhely és anyagi eszközök alóttak az egyre nagyobb igényeket támasztó szakképzés rendelkezésére, míg Göttingenben a korszerűség minden kívánalma érvényesülhetett az erdészeti kar megszervezésénél, amely tudomásunk szerint először adott helvet intézményesen — külön kar formájában — az erdőszetnek egy tudományegyetemen.

Az emlékirat bevezetőül a főiskola történetét ismerteti, majd 50 oldalon keresztül az oktatás legutóbbi helyzetéről ad kimerítő felvilágosítást.

A tanári kar tagjainak a felsorolásánál olyan nevekkal találkozunk, amelyekről mindenütt tudják a világon, ahol erdészeti kultúra van, milyen jelentős eredményekkel járultak hozzá szakunk felvirágoztatásához. *Bernhardt, Borggreve, Büsgen, Busse, Fricke, Gerhardt, Heyer, Kienitz, Metzger, Michaelis, Mitscherlich, Riebel, Weise* hosszabb-rövidebb ideig mind Münchenben működtek és állítottak elévülhetetlen emléket munkásságuknak és alma materüknek.

Az újabbak közül, hacsak *Abetz, Baader, Dengler, Eberts, Köstler, Oelkers* neveit említjük is, úgy véljük, kellően rávilágítottunk arra, mit jelent a német erdészeti tudomány fejlődésében Hann.-Münden.

Nem esoda tehát, hogy a viszonylag szűk keretek ellenére is a legteljesebb tevékenység folyt mindenkor falai között, amelynek eredményeként önálló tudományos intézeteinek a száma az átszervezés napjáig tízre szaporodott.

Nem lehet irigykedés nélkül olvasni ezeket az adatokat. Egy intézmény fejlődése elsősorban képviselőinek a buzgalmától függ és tagadhatatlan, hogy a német erdészeti felsőoktatás híre ezért jutott el a világ minden részébe!

Az 1936–39. évek munkájáról a főiskola utolsó rektora, *Köstler dr.*, számol be, akinek az átszervezésben jelentős rész jutott. Ő állította össze egyébként az egész emlékkönyvet is, amely valóságos remeke a könyvnyomóiparnak. Nyolcadív alakban, különlegesen szép papíron, offset-nyomással, fizésem gót betűkkel, többszínű műmellékletekkel készült a 100 oldalas és vörös nyersvászonba kötött, gyönyörű munka, amely nemcsak tervezőjének a kifinomult művészi érzékét, hanem a hírneves müncheni *Bruckmann-cég* tökéletes felkészültségét is hirdeti.

Magyar Diákkalauz. (A *MEFHOSz* kiadása) Budapest 1940. Ára 1 P.

A kitűnő gyakorlati érzékkel összeállított 140 oldalas füzet kimerítő felvilágosítást nyújt a magyar tanítás sokoldalúságáról és tudásunk szerint az első összefoglalás, amely az egyetemeken és főiskolákon kívül a szakiskolákra és szaktanfolyamokra, sőt az internátusokra, menzákra és diákegyesületekre is kiterjeszkedik.

A felvétel, beiratkozás, tandíj feltételein kívül a tanulás tudnivalóiról is kellő tájékoztatással szolgál és így az ellátásra vonatkozó adatokkal együtt valóban igen hasznos vezérfonalat jelent a diák, sőt a szülő kezében is.

HAZAI FOLYÓIRATOK.

A Műszaki Világ. (IV. évf. 1940.)

25. sz. — —: Az erdélyi részek közlekedési viszonyai. — *T. Róth K. dr.*: A hadviselő Németország iparának bámulatatos teljesítményei.

26. sz. — *Dr. Árvay J.*: A székely körvasút. — *v. Berencsy B.*: A mérnök és a magyar jövő. — *Padányi Gulyás J.*: Közelebb az élethez. — *Dr. Quirin L.*: Bányászatunk és kohászatunk időszerű kérdései. — *Hoepfner G.*: Termelés és elosztás. — *Dörre E.*: A jövő év városfejlesztési feladatai. — *Thoma F.*: Jogászok — mérnökök. — *Feyer Gy.*: A mérnök és ipariskolák helyzete a magyar gyáripari statisztika tükrében. — *Ursziny P.*: Erdély vízienergiái.

A Vadászkutya. (I. évf. 1940.)

8. sz. — *Dr. Fencsik J.*: Egy kérelem, mely közügyünk. — *Dr. Forti J.*: Hozzászólás Féliz Endre: „Miként gondolkodik a kutya” című cikké-

hez. — *K. Kende M.*: Az öröklött képesség. — *K. Kende M.*: Ne ítélkezzünk igaztalanul. — —: A vizsla beavadászása. — *Dr. Kiss F.*: A véreb bevezetése. — *Schuller T.*: Száz éves a foxterrier. — *Bohrandt L.*: „Eb a vadaskutya nélküli”. — *Dr. Reinisch M.*: Különféle fülbetegségek. — *L. Lingauer A.*: A keszthelyi vércsapaverseny.

Az Időjárás. (XLIX. évf. 1940.)

9–10. sz. — *Dr. Kakas J.*: A csapadékviszonyok Magyarországon 1940. nyarán. — *Dr. Aujeszký L.*: Az 1939 esztendő frontátvonulásai Budapesten. — *Dr. Kéthly A.*: A bécsi Zentralanstalt új kiadványai. — *Barta Gy.*: A magyarországi földmágneses kutatásokról, különös tekintettel az ógyallai mérésekre. — *Dr. Bacsó N.*: Magyarország időjárása 1940 augusztus és szeptember havában.

Bányászati és Kohászati Lajok. (LXXIII. évf. 1940.)

24. sz. — *Faller J.*: Jegyzetek Selmecbánya nevének eredetéhez. — *Güllemot L.*: A drótkötélpályák kifáradása. (4. b. k.)

Gazdatisztek Lapja. (XLV. évf. 1941.)

1. sz. — —: Vitéz Baskay Gyula felsőházi beszéde a gazdatisztekéről. — *Dr. Keleti I.*: Biztosítási viszonyosság a gazdatisztek nyugdíjbiztosításában.

Halászat. (XLI. évf. 1940.)

12. sz. — *Dr. Maucha R.*: A vízi élettér biológiai egyensúlya. — *Köhler G.*: A Balaton pontyállománya és a horgászat. — *Dr. Kleiner E.*: A kormorán.

Közteltek. (L. évf. 1940.)

50. sz. — *K. T. S.*: Valóban olyan nagy-e a kukoricatermésünk? — *Kégl J.*: Irányított gazdálkodás. — *Kováts L.*: Miben különbözik a takarmány-cukorrépa a cukorrépától? — *Guruby D.*: Egy érdekes sertésbízslási mód. — *Zsuzs M.*: A somkóró takarmányozása lovakkal. — *v. Erdei J. dr.*: Mennyi a béreséplésnél adó alá vonható tiszta kereset?

51. sz. — *Rt.*: Földreform tanulmányi bizottságban Erdélyben. — *Dr. D. Kalona M.*: A földreform problémái. — *Dr. Danisska J.*: A vetőmag megválasztásának fontossága. — *Kulin S.*: A zöldmezőgazdálkodás üzemszervezési vonatkozásai.

52. sz.: — *v. gr. Teleki M.*: A mezőgazdasági értékesítés időszerű kérdései. — *Gr. Simssich L.*: Beszámoló az év agrár eseményeiről. — *Rothmeyer I.*: A gazdasági akadémiák fejlesztése. — *Dörschug T.*: A munka-erőkölcs jelentősége a termelés folytonosságában. *Dr. Horn A.*: Baromfitenyésztésünk fejlesztésének jelentősége. — *Dr. Surányi J.*: A vetőmagszámítás helyes alapjai. I. — *Békly A.*: Értékesebb fajok elterjesztése és telepítése erdeinkben. — *Pettenkoffer S.*: A visszacsatolt kelet-magyarországi és erdélyi területek szőlői és borai. — *Dr. Réthly A.*: Kelet-Magyarország és Erdély időjárás hírszolgálat és Magyarország csapadéktérképe.

53. sz. — *Dr. Surányi J.*: A vetőmagszámítás helyes alapjai. II. — *Dr. K. Németh L.*: A világháborús tejlátás tanulságai.

Magyar Fapiac. (II. évf. 1940.)

49. sz. — Szabó Ö.: A tüzelőanyag kérdés margójára. — —: A bel-földi termelésű fenyőanyagok árát szabályozó 28.000/1940. sz. rendelet.

50. sz. — —: A nagyobb erdélyi fűrészek értekezlete Szászrégenben.

51. sz. — Biró Z.: Fazagzátkodásunk feladatairól. — —: Waldbott Kelemen báró nagy beszéde az Erdészeti Egyesület közgyűlésén. — —: Román tudósítás. — —: Megalakult a csiki „Közbirtokosságok, Erdőtulajdonosok, Fakitermelő Szövetkezetek és Fűrészüzemtulajdonosok Szövetsége”. — Szabó Ö.: Kedvező kilátások a jövőévi faszénermelésre. — Dr. Föld-várj L.: A fafajok elhelyezkedése a visszacsatolt keleti és erdélyi országrészekben.

52. sz. — Gaul K.: Fazagdaság és Erdély.

Magyar Statisztikai Szemle. (XVIII. évf. 1940.)

11. sz. — Dr. Thirring L.: Népünk életkormegoszlása az 1939. évi november 18-i népszámlálás szerint. — Dr. Farkasfalvy S.: A gyárparhelyzete 1939-ben. — Dr. v. Pap L.: Külkereskedelmi forgalmunk az 1940. év első felében. — Dr. P. Horváth M. br.: Közúti forgalmi balesetek Magyarországon 1939-ben. — Dr. P. Horváth M. br.: Magyarország polgári légiforgalma az 1939. évben.

Mezőgazdasági Közlöny (XIII. évf. 1940.)

12. sz. — Dr. Bikich J.: Személyi hitel és a mezőgazdaság. — Ráth A.: Magyarországi szikések megjavításának kérdése, jelentősége és lehetőségei. — Faber Gy.: Egy újfajta részes gazdálkodás és annak tanulságai. — K. B. dr.: A tájzempontú modern agrárpolitika útja. — H.: Adatok Budapest burgonyaellátásáról. — Dr. Kendi Finály I.: Önellátási törekvések visszhangja a szaksajtóban.

Magyar Vadászujság. (XI. évf. 1940.)

35. sz. — Mészáros P.: Akkor is tartozunk bért fizetni, ha nem vadászunk? — Dr. Szent-Ivány G.: A magyar vadászat a statisztika tükrében! — A. Baugh A.: A szükség törvényt bont. — Gy. Takách Gy.: Útmutatás a vadászbérek leszállítása kö.üli eljáráshoz. — Be.ényi V.: Természeti emlék-e nálunk ma a sas? — Dr. Panka K.: A német vadászat kézikönyve.

36. sz. — Zalay A.: Hozzászólás a hozzászóláshoz. — Albisi: Az őz és a golyó. — Dietl A.: A zírászó jogán és utoljára. — Gy. Takách Gy.: Néhány megjegyzés a zárszóhoz.

Nimród Vadászlap. (I. évf. 1940.)

35. sz. — Herbst E.: Kinek a kötelessége legyen a vadetető felállítás és milyenek legyenek azok. — Dr. Fenczik J.: Kárpátalja vadászati viszonyai a fejlődés útján. — L. Lingauer A.: A rezii tacsköversenyéről.

36. sz. — Ifj. Esterházy L.: Apróvadállományunk érdekében. — Geleta J.: Dzsiggetaj. — Szederjei A.: Szarvasbűvés. — N. Kiss S.: Esztendőre. — L. Lingauer A.: Néhány szó a vadászkutya-nemesítésről. — B. Holtzer L.: „Karahuri” története.

Technika. (XXI. évf. 1940.)

10. sz. — Dr. Liska J.: Fázisszámváltoztató transzformátorok működési alapfeltételei. — v. Bacske K.: Közlekedési szempontok a városrendezésben.

— Erdi R.: Villamos munkaátviteli vasúti motorkocsik teljesítményszabályozása. — Dr. Mados L.: Sós talajok javítása a Nilus deltájában. — Dr. Kiss T.: Az európai kertművészet rövidre fogott története. — Tóth J.: A cukorrépák hamutartalmának konduktometrikus meghatározása.

Természettudományi Közlöny. (72. köt. 1940.)

12. sz. — Dezső L.: Napfelületi jelenségek és geofizikai hatásai. — Jugovics L.: A nógrád-gömöri bazalt-hegyek. — Simon B.: Az 1940 november 10-i föld. engés. — T. Kubacska A.: Új őslénytani kiállítás a Nemzeti Múzeumban. — Vitális I.: A visszatért magyar- és erdélyországi részek arany- és ezüstermelése. — Zsivny V.: A legújabban visszaesetolt ország-részek nevezetesebb ásványai a Magyar Nemzeti Múzeumban. — Dr. Ajteszky L.: Egészséges időjárás-e a téli nagy hideg? — Dr. Erdey-Gruz T.: A tej Lissen tartása. — Dr. k. Kuthy S.: A tyúkok és a B₁ vitamin hiánya.

Vadászat. — Halászat. (VIII. évf. 1940.)

23. sz. — gr. Festetics P.: Erdei hajtásban ... — Dr. Fenczik J.: Vadállományunk télvégi gondozása. (I. k.) — gr. Zay I.: Az ősztől alkonya. (2. k.) — A. Balogh A.: Igen jól bevált szó. — Plázer I.: Kimélet és óvatosság. (I. k.) — V. Nagy I.: A nyuszt és nyest a vadászati statisztikában és a valóságban.

24. sz. — Dr. Fenczik J.: Vadállományunk télvégi gondozása. (2. b. k.) — Dr. Magyar G.: Feledékenység. — Plázer I.: Kimélet és óvatosság. (2. b. k.) — Bethlenfalvy E.: Zergéinkről.

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN. 1940. 7—12. sz.

Fröhlich: Az őslúcosok a Keleti Kárpátok felső erdőhatárán. (Der Fichtenurwald an der oberen Waldgrenze in den Ostkarpathen.) 125—131. old.

Az erdélyi viszonyokat kitünően ismerő — és most már ismét hozzánk tartozó — szerző helyszíni tapasztalatai alapján számol be — néhány szép fénykép kíséretében — a Kelemen-hegységben található őserdőmaradványokról, azok fejlődési viszonyairól, fatermésükről, károsítóikról.

Ambros: Néhány megfigyelés és vizsgálat az apácalepke 1938. évi fellépésével kapcsolatban. (Einige Beobachtungen und Untersuchungen an der Nonne im Jahre 1938.) 131—147. old. és 166—169. old.

A szerző mint az apácalepke kérdés egyik legalaposabb ismerője, az 1937. év folyamán szerzett és lapunk 1938. évi III. füzetében (277. old.) ismertetett vizsgálatait 1938-ban is folytatta, amelyek az alábbiakra terjeszkedtek ki.

1. Mennyi ideig tart a lepkének a hernyóállapotból való kifejlődése? 2. Milyen eredményekkel zárult 1938-ban a csalogató eljárás? 3. Mennyi ideig él egy frissen kikelt éhező vagy idősebb hernyó? 4. Mennyi fenyőtűt fogyaszt egy nagyobb hernyó? 5. Miért előnyös nőstényhernyót használni a csalogató eljárásnál? 6. Milyen nagy volt a világos- és sötétszínű lepkék arányszáma? 7. Mennyi a peték száma a frissen kelt nősténylepkében? 8. Milyen eredményekre vezettek a csalogatási kísérletek a szabadban való hatástávolságuk megállapításánál? 9. Milyen erős a nőstény csalogató hatása teljes és csontkított szárnyakkal? 10. Mekkora volt a hernyók és egyéb rovarok száma a korona alatti enygyűrűkön? 11—13. Milyen megfigyeléseket lehetett tenni a párosodással és megtermékenyüléssel kapcsolatban?

14. Hogyan lehet a petelerakás mennyiségét könnyebben ellenőrizni?
 15. Milyen eredménnyel lehet mesterséges csalogatószereket alkalmazni?
 16. Milyen mértékben jelentkeztek a károsító szaporodásával természetes ellenségei, elsősorban a fűkészek?

A minden részletet nagy gondossággal taglaló tanulmányból az erdővédelem sok értékes következtetést vonhat le.

Schreiber: Adatok az európai vörösfenyő néhány válfajának erdészeti és élettani ismeretéhez. (Beitrag zur Kenntnis der forstlichen und biologischen Eigenschaften einiger Kiefernarten in der europäischen Lärche.) 149—166, 180—190, 206—219. és 221—252. old.

A széles alapokra fektetett tanulmány Cieslar egyik, 1921-ben megindított kísérletének az eredményeiről és a belőlük levonható, igen figyelemreméltó következtetésekről számol be.

Ausztriában a vörösfenyő telepítése nem mindenütt járt egyforma jó eredménnyel és ezért feltehető volt, hogy a fejlődés- és fatömegbeli különbségeket az eltérő termőhelyről származó tenyészanyagban kell keresni. Cieslar az Alpesekből, a Szudétavidékről és Lengyelországból származó vörösfenyő magból nevelt eseméteket és ezek azonos körülmények között kiültetve szorgálták a további megfigyelés alapjául.

A szerző a legnagyobb részletességgel írja le a vetőmag beszerzését, a kísérleti terület kiválasztását, a esemétek kiültetésének a körülményeit, beszámol a különböző helyről származó válfajok magasságbeli növekedéséről, törzsalakjukról, kéregfejlődésükről, gesztesedésükről, vízgazdálkodásukról, tenyésztési idejük hosszáról és általában mindazokról a jellemzőkről, amelyek az értékelés szempontjából számbajöhetnek.

Végző következtetésül megállapítja, hogy az alpesi fajták feltűnően nagyobb igényt támasztanak a talaj bázis-tartalmával szemben, mint a lengyelországiak és ezek nagyobb, mint a szudétavidékiek. Ez a körülmény szerinte az egyes termőhelyi fajták elkülönítéséhez is biztos alapot szolgáltat.

Kirwald: Az erdészeti vízgazdálkodás és a térbeli rend. (Forstliche Wasserhaushaltstechnik und Raumordnung.) 173—180. old.

A vadpatak-szabályozásának az erdészet hatáskörébe való visszautalásával Ausztria hegyvidéki erdészete is kellő biztosítékot kapott jövőbeli fejlődéséhez, mert a helyes vízgazdálkodás minden általános érvényű erdészeti tervezésnek az alapja.

Nolte: Újabb tapasztalatok a Dyck-féle apácalepkecsalogató eljárásnál. (Neue Erfahrungen zur Dyckschen Nonnenanlockmethode.) 197—206. és 252—266. old.

A szerző a lapunkban már többször — előbb is — szóváltott eljárást beható vizsgálat alá vonta és arra a megállapításra jutott, hogy azt — miután a külső körülmények igen erősen befolyásolják — nem lehet kielégítő védekezésnek, sem pedig a veszedelem megbízható mértékjező-jének tekinteni; legfeljebb arra jó, hogy az apácalepke fellépését idejekorán jelezze.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG. 1940. 12. sz.

Evers: Milyen következményei voltak a szálalásról a tarvágásra való áttérésnek a Hochschwarzwaldban. (Welche Folgen hatte der Übergang von der Femelwirtschaft zum Schlagweishauen im württembergischen Hochschwarzwald?) 293—319. old.

Danneckernek egyik régebbi tanulmányával ellentétben a szerző a felkutatható összes források gondos áttanulmányozása, valamint a hely-

színen végzett vizsgálatok alapján arra a következtetésre jut, hogy: 1. a XVIII. század folyamán Württembergben is csak rablógazdálkodás volt a szálalás, úgyhogy 2. a tarvágásra való áttérés és a mesterséges felújítás bevezetése az erdő érdekében feltétlenül szükséges volt, de 3. az sem az őshonos fafajokat ki nem szorította, sem egyéb káros következménnyel nem járt, sőt a rendszeres és tartamos erdőgazdálkodás alapjait vetette meg.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN. 1940. 12. sz.

Erlach: Aarberg község erdejének gazdasági eredményei. (Wirtschaftsergebnisse aus dem Bürgerwald Aarberg.) 297—306. old.

Kitünő példa annak az igazolására, hogy megfelelő kezelés mellett a községi erdőkben is bámulatos fatömegbeli és pénzügyi eredményeket lehet elérni.

Erdnek előfeltétele azonban az állományok teljesítőképességének az állandó ellenőrzése és az erdőművelés kívánalmainak a legmészebbmő érvényesítése olyan értelemben, hogy az erdőrendezés csak a szolgálóleánya lehet.

Grossmann: Tagosítás a magánerdőben. (Privatwaldzusammenlegungen mit besonderer Berücksichtigung des Kantons Zürich.) 307—315. old.

A Zürich kantonban végzett és néhány fényképpel, illetőleg térképpel megvilágított kísérletek azt igazolják, hogy az eredményes gazdálkodás szempontjából a legeelravezetőbb, ha az apró erdőbirtokok tulajdonosai közbirtokosságokká egyesülnek, amelynek mind egyik tagja volt birtoka részarányában kap az osztatlanul kezelt erdő jövedelméből megfelelő részt.

Ahol a lakosság egyezkedésre hajlandó, az erdőrészeknek mezőgazdasági ingatlanok módjára végzett tagosítása is megfelelő eredményt biztosít. Hasonlóképpen jelentősen nő az eldarabolt erdők hozama, ha védel útján az álam vagy más közület birtokába mennek át és nagyobb birtoktestekké válnak.

A határok kiigazítása, egyes parcellák elcserelése vagy az eredeti állapot fenntartása mellett közös gazdálkodásra való szövetkezés az erdők teljesítőképességén nem sokat segít.

Eichenberger: A fa cukrosításánál fellépő kolloid-kémiai kérdések. (Kolloidchemische Probleme bei der Holzverzuckerung und bei der Verarbeitung der Holzzuckerwürzen.) 315—320. old.

A svájci szövetségi tanács nemrégén járult hozzá egy olyan nagyüzemnek a létesítéséhez, amely a fát cukorra dolgozza fel.

A szerző ezzel kapcsolatosan a számításba jöhető fafajták cellulóz-, hemicellulóz-, lignin- és hamutartalmát, valamint a feldolgozás meneténél megőndandó vegyi feladatokat ismerteti.

DER DEUTSCHE FORSTWIRT. 1940. 96/98—103/104. sz.

Zeidler: Az állomgazdálkodásról. (Zur Frage umfassender Streubewirtschaftung.) 795—796. old.

A helytelen gazdálkodással tönkretett talajon a legtöbb esetben már nem segít az, ha az álmot és a vágás nyomán származó hulladékot trágyaként otthagyjuk, mert a talaj kedvezőtlené vált fizikai és vegyi összetételét gyakran csak mesterséges műveléssel és a hiányzó tápanyagokat pótló műtrágyákkal tudjuk megjavítani.

Rossmässler: Az erdőbirtokosságok. (Waldgenossenschaften.) 808—813.
és 841—843. old.

A paraszterdők kedvezőtlen növédeké egyre többet foglalkoztatja a német szakköröket. A szerző nézete szerint a törpeterületen üzött szabad-gazdálkodás helyét a közbirtokossági rendszernek kell elfoglalnia, amelynek az életbeléptetésére a Cseh és Morva Protektorátusban történt meg az első kísérlet.

Schmidt: Nemzetközi eszmecsere az erdészeti vetőmagról és a fajok termőhelyi változatairól. (Wiener Herbstkonferenz der Kommission für Forstsaatgut und Baumrassenfragen des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten.) 813—816. és 843—846. old.

Az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetségének a tenyészanyag kiválasztásával foglalkozó szakbizottsága a szerző elnöksége alatt 1940 október közepén Bécsben többnapos ülést tartott, amely főleg a legsebésebb elterjedési körű fajok (erdeifenyő, lúe) különböző éghajlati és termőhelyi változatainak az elkülönítésével és az ezek csemetéivel végzett kísérletekről számolt be és figyelemreméltó javaslatokat hozott a magvizsgálat fejlesztése érdekében.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT. Band 7. Heft 11—12.

Vogeler: Középbrazília tenyészteti övet, mint az éghajlat, a talaj és a történelem eredményei. (Die Vegetationszonen Zentralbrasilens als Ergebnis von Klima, Boden und Geschichte.) 813—852. old.

A tőlünk nagyon távol lévő tárgy közleményét csak érdekes felépítésére és remekbekészült fényképeire való tekintettel említjük meg.

JOURNAL OF FORESTRY, 1940, XI, 52.

Hesmer: Az Amerikai Erdészek Egyesülete. (The Society of American Foresters.) 837—854. old.

Az egyesület december hó 13-an ünnepelte fennállásának 40 éves fordulóját és ebből az alkalomból a szerző igen érdekes áttekintést ad az egyesület történetéről, célkitűzéseiről és eddigi eredményeiről.

Curry, Gray és Funk: Az erdőtüz-veszély becslése és ennek alkalmazása Kaliforniában. (Forest Fire-Danger Rating and its Application in California.) 855—866. old.

Az óriási pusztításokat végző erdőtüzek az amerikai szakköröket a kérdésnek olyan alapos tudományos feldolgozására kényszerítették, amely minden elismerést megérdemel.

A szerző az elméleti megfontolások során külön csoportokba foglalva tárgyalja: 1. a tűz viselkedését (aszerint, hogy emberi gondatlanságból, villámszapap, vagy egyéb körülmény okozták), 2. a tűz elleni védekezést (a megelőzési és leküzdési rendszabályok alapján), 3. az égést befolyásoló körülményeket (felújítás, vízviszonyok stb.) és végül 4. a fellépő idővesztetiséget (amely a tűz felfedezésének, hozzáférhetőségének és a közlekedési viszonyoknak a függvénye). Ezek alapján a gyakorlat részére néhány igen jó használható táblázatot és függvénytábrát állít össze.

Hepting, Garren és Warlick: A csúcskorhadásnak külső jelekből való megállapítása a tölgyekenél. (External Features Correlated with Top Rot in Appalachian Oaks.) 873-876. old.

Az Appalachian-hegységben igen gyakori jelenség, hogy az ottani őshonos tölgyek (*Quercus alba*, *Q. montana*, *Q. borealis*, *Q. velutina* stb.)

a csúcsból kezdve korhadnak. A szerzők gondos vizsgálat alapján a korhadás mértéke szerint 5 „kockázati” osztályt állítottak fel fatermők és fatermeszkedők részére, amelyek a törzsön látható külső jelek (korhadó ág, csomók, sebek, vakágak) számának és mértékének a függvényeképpen adják meg az elpusztult farész valószínű mennyiségét.

Fons: Az Eiffel-rendszerű szélesatorna az erdészeti kutatás szolgálatában. (An Eiffel Type Wind Tunnel for Forest Research.) 881—884. old.

Az erdőtüzek tudományos vizsgálatánál a szél szerepének a tisztázása igen fontos körülmény. A szerző több fényképen bemutatja egy különleges szerkezetnek az alkalmazását, amelyek segítségével a szél hatása pontosan kiértékelhető.

Craighead: A fenyőfélék mesterséges tűtelenítésének a következményei. (Some Effects of Artificial Defoliation on Pine and Larch.) 885—888. oldal.

A szerző a 90 db erdei, sima- és veresfenyőtörzsnek a lombját feeszkendezte be különböző erősségű arzénoldattal, hogy a tűktől való megfosztás fokozott mértékének élettani hatását kipróbálja. Az adatok igen érdekesek, az egyes fenyőfajták elütő érzékenységi fokáról is tanuskodnak.

ŠUMARSKI LIST. 1940. 11—12. sz.

Neidhardt: Az erdészeti tanulmányokhoz vezető út. (Motivi za študij šumarstva.) 525—531. old.

A zágrábi egyetem mező-erdőgazdasági osztályán a „Bevezetés az erdészeti tanulmányokba” kezdetben külön tantárgy volt. Erre most is nagy szükség lenne, mert amint az 1933/34—1938/39. tan évekről szóló statisztika kimutatja az I. félévre beiratkozott hallgatóknak átlag csak 50%-a végzi el tanulmányait az előírt 4 év alatt s erdőmérnöki oklevelet még ennél is kevesebben nyernek. Ez a tantárgy helyes tájékozást nyújtana az erdészetről, sok oda nem való elem elmaradna s egyéniségének megfelelő más pályára lépne. A szerző adatai szerint a hallgatóságnak alig 50—60 százaléka érez valóban hivatást az erdészethez.

Rosić: Az erdő és a csapadék. (Šuma i meteorska voda.) 532—549. old.

A külföldi szakirodalom nyomán részletesen foglalkozik a kérdéssel s több táblázattal, valamint rajzábrával világítja meg a csapadéknak az erdőtalajra gyakorolt hatását. Osztályozza a csapadékokat, leírja a különböző talajtípusoknak a víz behatásával szemben fellépő területeken, erdőszéleken, lomb- és fenyőerdőkben tanúsított viselkedését, részletesen kifejti, hogy az erdőnek és erdőtalajnak milyen befolyása van a vízgyűjtőmedencék vízállásának a magasságára zápor, felhőszakadások esetén, rövid és hosszantartó esőzésekénél, stb.

Franciškovíć: A kézi munka szerepe az erdőgazdaságban. (Manuelni rad u šumskoj privredi.) 550—557. old.

Az erdészetben a kézi munkaerő újabban fokozott jelentőséghez jut. Abetz freiburgi egyetemi tanár gazdasági elmélete szerint a jelenlegi német erdőgazdaság célja nem a lehető legnagyobb jövedelem elérése, hanem: 1. az erdei munkának szociális irányban való megszervezése és fejlesztése, 2. az erdőgazdaság kulturális feladatainak minél tökéletesebb megoldása, 3. a nép testi-lelki képességeinek a növelése és 4. a honvédelem fokozása. Ezeknek a feladatoknak a tudományos megalapozása az „Ifja”

(*Institut für forstliche Arbeitswissenschaft*): az erdei munkák ismeretét tanító intézet hatáskörébe tartozik. Hogy a lehető legnagyobb teljesítményhez minél gyorsabban és könnyebben elérhessen a munkás, egyrészt erősíteni kell lelki és fizikai képességeit s másrészt tökéletesíteni kell a szerszámokat és azok használatát. A német erdei munkástáborokban rendszeres oktatás folyik és a munkásokat az állam költséggel segítyezi, úgy, hogy nemcsak a fatermeléshez szükséges szerszámokat vehetik meg, hanem kertes házat is szerezhetnek, amelynek az árát keresetükből törlesztik. A szerző azokat a lehetőségeket latolgatja, amelyek alapján Jugoszláviában is javítani lehetne az erdei munkások helyzetén.

Perusić: Az erdő és a kecske. (Koza i šuma.) 573—591. o'd.

Az 1937. évi hivatalos kimutatás szerint Jugoszláviában összesen 1.931.363 drb kecske van, ebből átlag minden 100 lélekre kerekén 14 drb; minden száz háztartásra 82 darab, s 1 km²-re kerekén 8 darab esik. Az 1931. évi statisztika szerint Európa 26 állama közül csak Görögország, Portugália, Bulgária és Spanyolország km²-kinti kecskeállománya nagyobb. Magyarországon 4 km²-re esik egy kecske. A szerb telepések Bácskaba is hoztak mintegy 14.000 kecskét, de ezek a szerző szerint edtűnőben vannak. A kecske és az erdő nem férnek meg egymás mellett. Az 1929. évi jugoszláv erdőtörvény ki is irtotta volna teljesen a kecskét, de, mert az érdekelt kecskegazdák országsszerte felzúdultak, az 1930. év őszén már be kellett tiltani a további kecskeirtást. Erre azután Jugoszlávia legnagyobb részében úgy elszaporodtak a kecskék, hogy ma már nemcsak az erdők, de a mezőgazdák is erélyes rendszabályokat követelnek.

Frančičković: Az erdőrendezés jelenlegi feladatai Németországban. (Savremeni problemi uredivanja šuma u Njemačkoj.) 591—606. old.

Németországban az elméleti oktatás a külső gyakorlattal szorosan együttműködik. Az erdőrendezés a legszabatosabb mérések alapján állapítja meg a fakészletet, a növedéket és a fanem, méretek és minőség szerinti megoszlás alapján készíti pontosan értéket leltárt. A szerző szerint Jugoszlávia erdészete ma még vajmi keveset vehet át a példától, mert Németországban szigorúan irányított erdőgazdálkodás van, Jugoszláviában pedig teljes gazdasági liberalizmus uralkodik.

KÜLÖNFÉLÉK

HALÁLOZÁS.

Payer Artúr ny. áll. erdőtanácsos 1940. évi december hó 26-án 66 éves korában Balatonfüreden elhunyt.

A megboldogult kiváló tehetségű tagja volt a magyar államerdőszet tisztikarának és egyike azoknak a keveseknek, akik Trianon után a kisebbségi sors minden keserűségét is vállalták és rendíthetetlenül álltak őrt a az idegen uralom alatt a magyarság érdekei felett.

A Felvidék visszacsatolása után az elsőek között jelentkezett egyetemenként, amelynek még a világháború előtt is legelkesőbb hívei közé tartozott.

Nyugodjék békében!

SZEMÉLYI HÍREK.

A Kormányzó Úr Öfömléltósága a m. kir. földművelésügyi miniszter előterjesztésére a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámában *Molnár Gábor* miniszteri tanácsost *miniszteri osztályfőnökké*,

vitéz Marsoy Ferenc és *vitéz Tóth László* miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőtanácsosokat, valamint *Surján-szky Kálmán* és *Maróthy Emil* m. kir. főerdőtanácsosokat *miniszteri tanácsosokká*,

Krassay Ágoston, *Mattyasovszky Emil*, *Kálmán Béla* és *vitéz Simonkay Gyula* főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott erdőtanácsosokat, valamint *Ebergényi Samu* és *Nagy Zoltán* főerdőtanácsosi címmel felruházott erdőtanácsosokat, továbbá *Csernetzky Károly*, *Buday Aladár*, *Marschal Ernő* báró, *Hajdu Gyula*, *Hajdu János*, *vitéz Szilágyi-Osvay Lajos*, *Braxatoris Zoltán* és *Satix Gyula* erdőtanácsosokat m. kir. főerdőtanácsosokká;

a miniszteri számvevősegi szak létszámában *Tasnády Gyula* m. kir. I. osztályú főerdőszámtanácsost *miniszteri számvevősegi igazgatóvá* ki-nevezte.

A Kormányzó Úr Öfömléltósága a m. kir. földművelésügyi miniszter előterjesztésére a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámában *Vető Gyula* m. kir. főerdőtanácsosnak a *miniszteri tanácsosi* címet, *Kőrösi János*, *Győry Jenő* és *Kovács Jenő* erdőtanácsosoknak a m. kir. főerdőtanácsosi címet és jelleget, *Papp Jenő*, *Lotterhof Márton*, *Tárcey Pál* és *Partos Gyula* erdőtanácsosoknak a m. kir. főerdőtanácsosi címet, *vitéz Kristófy Gyula* és *Olasz János* főerdőmérnököknek a m. kir. erdőtanácsosi címet és jelleget, *Galambos József*, *Zsámbor Zsolt Pál*, *vitéz Lukács Károly* és *Tóth Bódog* főerdőmérnököknek a m. kir. erdőtanácsosi címet, *Placzer István*, *Pákh Antal* és *Raksányi Károly* erdőmérnököknek a m. kir. főerdőmérnöki címet és jelleget, *Nagy Ágoston* m. kir. erdőszám-tanácsosnak a m. kir. II. oszt. főerdőszám-tanácsosi címet és jelleget adományozta.

A Kormányzó Úr Öfömléltósága a magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére *Klausberger József* közalapítványi főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott királyi közalapítványi erdőtanácsost királyi közalapítványi főerdőtanácsossá a VI. fizetési osztályba kinevezte. *Szporni Károly* közalapítványi erdőtanácsosnak a királyi közalapítványi főerdőtanácsosi címet és jelleget, *Pintér Sándor* közalapítványi erdőtanácsosnak a királyi közalapítványi főerdőtanácsosi címet és jelleget, *Tóth János* közalapítványi főerdőmérnöknek a királyi közalapítványi erdőtanácsosi címet és jelleget adományozta.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Roth Gyula* egyetemi nyilv. r. tanárt, hosszú időn át teljesített eredményes és kiváló szolgálatainak elismerése mellett s soproni m. kir. erdészeti kutató intézet vezetése alól saját kérelmére felmentette és az intézet vezetésével dr. *Magyar Pál* m. kir. főerdőmérnök, egyetemi magántanárt bízta meg.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a szolgálat érdekében áthelyezte *Sárkány Jenő* m. kir. erdőmérnökgyakornokot és *Raksányi Károly* m. kir. erdőmérnököt Tiszabogdánvölől Rabóra a m. kir. erdőigazgatóságához, *Fehér Jenő* m. kir. segéderdőmérnököt Keeskemétről Tiszabogdányba és megbízta a fehértiszai m. kir. erdőhivatal vezetésével, továbbá *Bartosovszky Viktor* m. kir. segéderdőmérnököt Gyertyánligetről Máramaroszigetre a kinestári fűrészüzemhez. *Csordás Miklós* m. kir.

erdőmérnökgyakornokot pedig Rahóról Rónaszékre és megbízta a m. kir. erdőhivatal vezetésével, végül *Kassai Jenő* m. kir. erdőmérnökgyakornokot Bustyaházáról Rahóra a m. kir. erdőigazgatóságához és *Rainiss Béla* m. kir. segéderdőmérnököt Bustyaházáról Nagybocskóra a m. kir. faraktárhoz.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter *Iby Gábor* okl. erdőmérnököt (Balatonkiliti) a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámába ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnökgyakornokká kinevezte.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a magyar királyi erdőmérnökök személyzeti létszámába *Scherg Károly* (Zalaegerszeg), *Urbánfy Jenő* (Sopron), *Nádor István* (Békéscsaba), *Dercsényi István* (Gödöllő), *dr. Luncz Géza* (Berlin) és *Csernay Antal* (Budapest) m. kir. erdőtanácsosi címmel felruházott m. kir. főerdőmérnököket, *Diák Ödön* (Balassagyarmat), *Horváth Rezső* (Szombathely), *Benkovits Károly* (Budapest), *Baldóczy István* (Budapest), *Iványi Ferenc* (Budapest), *Fodor Gyula* (Szeged-Királyhalom), *Cseke Lajos* (Budapest), *vitész Héder István* (Gödöllő), *Rabó Gyula* (Budapest), *Velics Gyula* (Budapest), *Nádai Dénes* (Komárom), *Glock Géza* (Kassa), *Gaál Imre* (Ungvár) és *Heincz János* (Ungvár) m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká.

továbbá *Holbay Miklós* (Budapest), *Jákó Jenő* (Makkoshotyka) és *Orbán László* (Budapest) m. kir. főerdőmérnöki címmel és jelleggel felruházott m. kir. erdőmérnököket, *Márkosi Béla* (Bustyaháza), *Verőczy Sándor* (Beregszász), *Kiss Aladár* (Huszt), *Kampü Iván* (Bustyaháza), *Kósa Gyula* (Mocsolyástelep), *Kertész István* (Budapest), *vitész Borsay Ferenc* (Visegrád), *Szeles István* (Rahó), *Rácz József* (Esztergom), *Gerencsér István* (Sátoraljaújhely), *Kriesfalvy Viktor* (Esztergom), *Egry Károly* (Szekszárd), *Zoltán János* (Budapest), *dr. Haracsi Lajos* (Sopron), *dr. Földes Károly* (Ungvár), *Maczkó István* (Gödöllő) és *Fülöp Zoltán* (Budapest) m. kir. erdőmérnököket a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnökökké,

Csermely László (Lillafüred), *Nagy László* (Rimaszombat), *Bacsinszky András* (Fenyvesvölgy), *Vaszőcsik Tivadar* (Huszt), *Herczeg János* (Kecskemét), *Kovács István* (Székesfehérvár), *Szigyártó Zoltán* (Diósgyőr), *vitész Takács Ferenc* (Szeged-Királyhalom), *Gellért Géza* (Kaposvár), *Bartha Lajos* (Bustyaháza), *Terényi József* (Gödöllő), *Stefáits István* (Balassagyarmat), *Suhayda Károly* (Debrecen), *Kerkápo'y Géza* (Szeged), *Pammer Dezső* (Körösmező), *Botos Mihály* (Kaposvár), *Huszár Károly* (Poroskő), *Gyarmathy Endre* (Nagybocskó), *Szűgyi Gyula* (Rahó), *Masztics Miklós* (Debrecen), *Sima Antal* (Kassa), *Mojtes Ferenc* (Rozsnyó) és *Kállay Árpád* (Kecskemét) m. kir. segéderdőmérnököket a IX. fizetési osztályba m. kir. erdőmérnökökké.

végül *Kühne Gábor* (Körösmező) és *Solt Hugó* (Ungvár) m. kir. erdőmérnökgyakornokokat a X. fizetési osztályba m. kir. segéderdőmérnökökké kinevezte. (Kelt 1940. évi december hó 30-án, 7356/1940. Eln. F. M. számmal.)

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a magyar királyi erdőmérnökök személyzeti létszámába *Szontagh Ferenc* (Eger), *Kovács Lajos* (Gödöllő), *Rohosy Soma* (Léva), *vitész Telgárthy Jenő* (Nagymaros), *dr. Magyar Pál* (Sopron), *Jankovits Rezső* (Kélebia), *Rőczei Géza* (Ungvár), *Borovszky Pál* (Eger), *Selmeczy Mihály* (Szombathely), *Komán Péla* (Esztergom), *Erdődy Miklós* (Esztergom), *Molnár Antal* (Gödöllő), *Kőnczy Árpád* (Komárom), *Ferenczy Ferenc* (Miskolc), *Apáti László* (Budapest), *dr. Forster Imre* (Debrecen), *Polyik Árpád* (Debrecen), *Horváth Arvéd* (Nyírmártonfalva), *Burdáts János* (Ungvár) és *dr. Trauer*

Ervin (Budapest) m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká,

ér. vitéz *Lotvay Károly* (Sopron), dr. *Kovács Ernő* (Budapest), *Szilágyi Ferenc* (Örkömező), *Seregély Sándor* (Miskolc), *Balogh Sándor* (Szombathely), *Haidekker Antal* (Ungvár), *Tajnaifői József* (Kaposvár), *Szabó Géza* (Sirok), *Dolensky Károly* (Szeged-Királyhalom), *Rózsahegyi Antal* (Zalaegerszeg), *Kutasy Viktor* (Ungvár), *Kippel Tibor* (Győr), *Mestyánek István* (Dolha), *Bánky Gyula* (Diósgyőr), vitéz *Tury Elemér* (Püspökladány), dr. *Ijjász Ervin* (Budakeszi), vitéz *Sóváry Géza* (Hajduböszörmény), *Nagy Dezső* (Ungvár), dr. *Földváry László* (Budapest), *Szabay Rezső* (Szombathely), *Baráth Béla* (Komárom), *Rimler László* (Isaszeg), *Szentistvány Aladár* (Rahó), vitéz *Bárdossy László* (Parád), *Jellachich László* (Budapest), *Lukács Nándor* (Szeged), *Kanyó István* (Keszthely), *Szabó Mihály* (Diósgyőr), és *Galambos Gáspár* (Rahó) m. kir. erdőmérnököket a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnökökké,

továbbá *Vermes Imre* (Valkó), *Szigethy Béla* (Parasznya), *Mitró Sándor* (Csernóholova), *Izsák Emánuel* (Ökemence), *Fotul Antal* (Rahó), *Zloczky Nesztor* (Bustyaháza), *Zjabkin András* (Bustyaháza), *Jaczakovics Péter* (Huszt), *Tótfalvi Miklós* (Rahó), *Csiszár Imre* (Miskolc), *Zs. ai Gyula* (Miskolc), *Kuthi István* (Diósgyőr), *Matolcsy Andor* (Diósgyőr), *Cselényi László* (Balassagyarmat), *Donáth Aladár* (Debrecen), *Kovács Nagy Zsigmond* (Debrecen), *Vamosi Ferenc* (Rahó), *Köröskényi Béla* (Diósgyőr), *Szilas Géza* (Bustyaháza), *Ladányi Béla* (Ercsényifalva), *Pápay Domokos* (Parád), *Ubrich Gyula* (Miskolc), *Csabán István* (Tiszabogdány), *Patay István* (Rahó), dr. *Gerlai Arnold* (Sopron), *Kletz Károly* (Körömező), *Zsirai Mihály* (Rahó), *Kováts Árpád* (Hátmező), *Gereházi Károly* (Bustyaháza), *Seregély Lajos* (Királymező), *Takács Jenő* (Nyíregyháza), dr. *Bárdi Adolf* (Miskolc), *Pogácsás István* (Ungvár), *Petri János* (Németmokra), *Párnai Attila* (Gödöllő), *Kemény Lajos* (Perecseny), *Fehér Jenő* (Kecskemét), *Béky Albert* (Técső), *Szokoly Károly* (Kaposvár), vitéz *Faragó Endre* (Szombathely), *Samu István* (Kassa), *Wagner Gyula* (Budapest), vitéz *Balogh Elek* (Győr), *Jerem János* (Szeged), *André Béla* (Zalaegerszeg), *Rainiss Béla* (Bustyaháza), és *Mészáros Kálmán* (Rahó) m. kir. segéderdőmérnököket a IX. fizetési osztályba m. kir. erdőmérnökökké,

végül *Gubkó János* (Técső), ifj. *Paulyk József* (Rahó), *Solt Pál* (Örkömező), *Seberényi Ferenc* (Szeged), *Mikevári Tivadar* (Ungvár), *Nemky Ernő* (Gödöllő), *Szentkúti Ferenc* (Győr), *Csekme László* (Diósgyőr), *Zádor Alfréd* (Malomrét), *Tomka László* (Rimaszombat), *Bél Sándor* (Nagyberezna), *Szabó Ferenc* (Ungvár), *Várnai Tivadar* (Gyertyánliget), *Juriss László* (Munkács), *Szivák István* (Antalóc), *Várkonyi László* (Kecskemét), *Bortnyák István* (Alsókálcsa), *Bachéry Dénes* (Lyuta), *Karner Kálmán* (Rahó), *Maróthy László* (Taracköz), *Tüske József* (Kassa), *Kollár Gyula* (Oroszmokra), *Szabó György* (Miskolc), *Fekete Gyula* (Komárom), dr. *Magyar János* (Gödöllő), *Bakkay László* (Rókamező), *Héjj János* (Perecseny), *Lonkai János* (Miskolc), *Reiss Ferenc* (Rahó), *Dobó Jenő* (Rahó), *Ferenczi Béla* (Szombathely), *Róth Gyula* (Bruzstura), *Neuwirth János* (Bustyaháza), *Szelemlei Zoltán* (Parád), *Nagy Andor* (Csontos), *Szilas Károly* (Fertőszőlő), *Szilágyi Elek* (Eger), *Szedőzei Ákos* (Alsószinevér), *Fürst Elemér* (Turjapolena), *Csordás Miklós* (Tiszabogdány), *Muttnyánsky Zoltán* (Sopron), *Roller Kálmán* (Diósgyőr), *Lukács Péter* (Kecskemét), *Gereben János* (Sátoraljaújhely), *Lána László* (Gödöllő), *Tihanyi Lajos* (Szekszárd), *Tuskó Ferenc* (Bustyaháza), *Botos Ernő* (Szombathely), *Sárkány Jenő* (Rahó), *Vasvári László* (Pécs), *Blazsek István* (Ungvár), *Vessey Róbert* (Ungvár), *Bálványosi Ernő* (Veszprém), *Árkosi Gyula* (Galgamácsa), *Sas Barna* (Huszt), *Balla Bertalan* (Nagybocsó), *Kurz Frigyes* (Szeged-Királyhalom), *Berényi Ödön* (Szombathely), *Dreishiger*

Gyula (Zalaegerszeg), Pfandler Mihály (Rahó), Zakariás András (Ungvár), ifj. Ried. Gyula (Bustyaháza), Niszler József (Kaposvár), Benedek Attila (Pécs), Danis János (Bustyaháza), Thurner Béla (Munkács), Szerémy György (Rahó), Palkó László (Léva), Mátyás Vilmos (Rahó) és Ruff István (Bustyaháza) m. kir. erdőmérnökgyakornokokat a X. fizetési osztályba m. kir. segéderdőmérnökökké kinevezte. (Kelt 1940. évi december hó 31-én 7622/1940. Eln. I. I. F. M. számmal.)

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter a királyi közalapítványi fogalmazási tisztviselők egyesített létszámában: Marti László és Kallivoda György királyi közalapítványi erdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott kir. közalapítványi főerdőmérnököt királyi közalapítványi erdőtanácsossá a VII. fizetési osztályba, Szóják Károly királyi közalapítványi főerdőmérnököt királyi közalapítványi erdőtanácsossá a VII. fizetési osztályba, Genersich László királyi közalapítványi erdőmérnököt királyi közalapítványi főerdőmérnökökké a VIII. fizetési osztályba, Choma Ödön királyi közalapítványi segéderdőmérnököt királyi közalapítványi erdőmérnökökké a IX. fizetési osztályba, Zala Dezső és Zólmay Imre kir. közalapítványi segéderdőmérnököt királyi közalapítványi erdőmérnökökké a IX. fizetési osztályba, Kubicza László királyi közalapítványi segéderdőmérnököt királyi közalapítványi erdőmérnökökké a IX. fizetési osztályba, Szabolcs József királyi közalapítványi erdőmérnökgyakornokot királyi közalapítványi segéderdőmérnökökké a X. fizetési osztályba, Balsay Miklós és Tanka Sándor királyi közalapítványi erdőmérnökgyakornokokat királyi közalapítványi segéderdőmérnökökké a X. fizetési osztályba kinevezte.

A m. kir. földművelésügyi miniszter Benedék István m. kir. erdőszámtanácsost m. kir. II. osztályú főerdőszámtanácsossá, Solti Andor m. kir. erdőszámvizsgálót m. kir. erdőszámtanácsossá, Pajkossy Győző m. kir. erdőszámellenőrt m. kir. erdőszámvizsgálóvá, Rózsa Zoltán m. kir. erdőszámellenőrt m. kir. erdőszámvizsgálóvá, Csik Benedek Flettner Kálmán miniszteri számellenőröket miniszteri számvizsgálókká, Csizsár Pál miniszteri számtisztet miniszteri számellenőrré, dr. Lengyel Tibor, Bellus Géza, Ecseri Béla számgyakornokokat miniszteri számtisztté, Kopperyos Miklós kisegítő munkaerőt ideiglenes minőségű miniszteri számtisztté kinevezte.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter Egrý Károly m. kir. erdőmérnököt megbízta a szekszárdi m. kir. erdőfelügyelőség vezetésével.

A Pécsi Székeskáptalan vitéz Simándy László okl. erdőmérnököt a székeskáptalani, székesegyházi és papnevelő intézeti uradalmaknál erdőgazdasági szakfelügyelőnek kinevezte.

A m. kir. belügyminiszter engedélyével családi nevüket megváltoztatták:

Kallivoda György kir. közalapítv. erdőtanácsos Kottay-ra;
Kerpán Béla m. kir. s. erdőmérnök Kézives-re és
Fiedler Gyula m. kir. s. erdőmérnök Arkosi-ra.

ERDŐGAZDASÁGUNK IDŐSZERŰ KÉRDÉSEI A FELSŐHAZBAN.

Az 1940. évi állami költségvetés megvitatása során az országgyűlés felsőháza ismételten foglalkozott erdészeti problémákkal és a felsőházak magas színvonala annak a jele, hogy közgazdasági életünkben az erdő és a fa jelentősége óriási módon megövekedett.

Lapunk korlátozott terjedelmére való tekintettel, sajnos, nem hozhatunk részletesebb tudósítást, de szükségesnek tartjuk, hogy a történeteket legalább röviden megemlítsük.

A december hó 13-i ülésén *Bíró Zoltán*, egyesületünk ügyvezetője a fagazdasággal kapcsolatosan azokat a hátrányokat tette szóvá, amelyek egyrészt a túlzott központosításból, másrészt a hatáskör szétforgácsolódásából származnak és újból a kormány figyelmébe ajánlotta az erdészeti altsztek szociális helyzetének a javítását is.

December hó 17-én *Jankovich-Bésán József gróf* a tűzifaellátás körüli visszasságok miatt szólalt fel, *Wadott Kelemen báró* elnökünk pedig hosszabb, általános figyelemmel fogadott beszédében a magyar erdőgazdaság általános helyzetét, a faellátás jelenlegi szervezetét, az állami erdők kezelését, az erdészeti szakoktatás mai irányát bírálta és az alföldfásítás további erélyes folytatását szorgalmazta.

A felszólalások teljes szövegét a Felsőház naplójának a 38. és 39. ülésekről felvett jegyzőkönyve tartalmazza; ezek nyomtatásban is kaphatók a Felsőház elnöki hivatalánál.

ELŐADÁSOK.

Dr. Földváry László m. kir. főerdőmérnök december hó 24-én a Rádióban Budapest II. műsorában érdekes előadást tartott „Erdélyi erdőtűjak” címen, amelynek a célja az volt, hogy az anyaország közönségével nagy vonásokban megismertesse újonnan visszakérült erdőségeinket.

Feltegetéseinél — nagyon helyesen — mellőzte a statisztika száraz adatainak a halmozását és mindenki számára érthető fogalmazásban vészolta az erdők tenyésztési viszonyait az egyes övezetekben, terület és fafajok szerinti megoszlásukat, stb.

A nagy gonddal összállított és lelkes szakszeretettől fűtött előadásnak — amelyet a földművelésügyi minisztérium kiadásában megjelenő „Rádiós gazdasági előadások” 1940. évi 35. száma is közölt a „Köztelek” f. évi 2. számának a mellékleteként — megérdemelt sikere volt.

*

Fröhlich Gyula erdélyi kartársunkat, akinek a nevét a hazai szakközönség a külföldi folyóiratokból és lapunk hasábjairól is jól ismeri, a bécsi Hochschule für Bodenkultur felkérte, hogy a március 9—13-ig tartandó bécsi tavaszi vásár („Wiener Frühjahrsmesse”) alkalmából rendezett előadássorozathoz „A mező- és erdőgazdaság műszaki feladatai” című tárgykör egyik előadását vállalja.

Fröhlich Gyula hosszú gyakorlati szolgálata alatt a nehéz munkák egész sorát oldotta meg sikerrel és így természetesen találjuk, hogy az erdei szállítás terén szerzett gazdag tapasztalataira különösen ausztriai kartársaink kíváncsiak, akiknek az erdélyi viszonyokhoz hasonló körülmények között kell gazdálkodniuk. Nehéz terepen a fa kedvező értékesítése a szállítás gazdaságos megoldásától függ és bizonyosra vesszük, hogy *Fröhlich Gyula* előadása számos hasznos adattal gazdagítja a hallgatók tudását.

ADOMÁNYOK A VERTANUHALÁLT HALT ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALKALMAZOTTAK EMLÉKMŰVÉRE

Rövidítések: Eig = Erdőgaz-
gatóság, Eg = Erdőgondnokság,
Eh = Erdőhivatal, et = erd-
tanácsos, ef = erdőfelügyelő,
emest = erdőmester, em = erdő-
mérnök, ae = alerdész, pe = pa-
gonverdesz, ke = körerdész, eo =
erdőőr, vö = vadőr.

Kir. Közalapítv. Eh. Telki:

Szporni K. et.	3.—
F. Szabó M. eo.	1.—
Nyári J. eo.	1.—
Schwendtner A. eo.	1.—
Kósa J. eo.	1.—
Mohos J. eo.	1.—
Richter G. eo.	2.—
Tóth M. eo.	2.—
Laczkovits M. eo.	2.—
Szabó J. eo.	1.—
Pasztorek S. eo.	2.—

Nemzeti Vadászati
Védegylet 100.—

M. Kir. Erdőhivatal Poroskő:

Huszár K. em.	2.—
Miller A. e.	1.—
Vakula Gy. őrnök	—50
Deme Z. eo.	—50
Bérci B. ae.	—50
Sasvári F. eo.	—50
Járos J. eo.	—50
Smetanka Gy. eo.	—50
Marinesak L. eo.	—50
Maskarinec J. erdőkerülő	—50
Kocur D. erdőkerülő	—50
Flenyko J. erdőkerülő	—20
Himics Gy. erdőkerülő	—50
Szimkovics J. erdőkerülő	—50
Osztrólczy M. dr.	100.—

M. Kir. Eh. Budakeszi:

Ijjász E. dr. em.	3.08
Papp I. főeo.	1.—
Szentirmai S. főeo.	1.—
Róka J. főeo.	1.—
Tóth I. eo.	1.—
Szabó I. eo.	1.—
Tar I. eo.	—20
Starcz J. kőművesmester	—72

Latorca Rt. Eg. Munkács:

v. Simonkay Gy. vezérig.	5.—
Csáry G. főem.	2.—
Réz E. em.	2.—
Straus M. igazgató	2.—
Höffner Gy. tisztv.	1.—

Hg. Esterházy Eg. Gyulaj:

Apt. Ö. em.	5.—
Szeless I. em.	3.—
Mauzer J. faraktár kezelő	1.—
Kiss I. eo.	1.—
Koczka Gy. eo.	1.—
Pangocs J. eo.	1.—
Farkas J. eo.	1.—
Rosenberger J. eo.	1.—
Horváth I. eo.	1.—
Molnár M. eo.	1.—
Vadkerti J. eo.	1.—
Simon J. ae.	1.—
Szana J. eo.	1.—

Bakos J. em. Dombóvár 5.—

v. Csáray Gy. ef. Dombóvár 5.—

Bencze P. ef. Lenti 10.—

Hg. Batthyány Eh. Nagykanizsa:

Licsár I. p. e.	3.—
Bertók J. főeo.	3.—
Sümei A. eo.	1.50
id. Simon J. s. eo.	1.50
ifj. Simon J. s. eo.	1.50
Komondi Gy. erdőlegény	—50

Váci Püspöki Urad. Eg. Udvarhely:

Sopp L. em.	5.—
Horváth A. ae.	1.50
id. Kurali A. eo.	—50
Bangó J. eo.	1.—
Oroszi J. eo.	1.—
Mészáros I. ny. eo.	—50
Kurali Gy. eo.	—50
ifj. Kurali A. eo.	—50
Komár S. eo.	1.—
Rezsénák J. eo.	1.—
Heródi J. eo.	1.—
Erdős J. eo.	2.—
Polyák J. eo.	1.—
Somosi J. előgvak.	1.—
Rezsénák J. előgvak.	1.—
Sógor J. előgvak.	1.—

Evva Z. tisztv.	1.—	Szoligán Gy. védnapszamos	1.—
Strausz F. tisztv.	1.—	Popovics I. védnapszamos	—50
Plass H. tisztv.	1.—	Maruchnies Gy. védnapsz.	—50
Lintner J. tisztv.	1.—		
Steiner J. tisztv.	—50	<i>Latorca Rt. Eg. Zsdenyova:</i>	
Zselvay A. s. em.	—50	Márkus T. em.	1.—
Laczkó I. tisztv.	—50	Beneze L. s. em.	1.—
Gajdics J. tisztv.	—50	Csedreký F. irodai kisegítő	—50
Thám G. tisztv.	—50	Ruszin M. elő.	—50
Kováts K. üzemi pnok	2.—	Murmuk L. elő.	—50
Kulacsy J. em.	2.—	Weigert F. elő.	—50
		Wagner J. elő.	—50
		Szőnyi J. elő.	—50

Latorca Rt. Eg. Szentmiklós:

Kaltenbach F. em.	1.—	Schönbauer R. elő.	—50
Kizmann J. főelő.	—50	Kreszák M. elő.	—50
Montovay R. irodai kisegítő	—50	Lengyel J. elő.	—50
Kovács M. elő.	—50	Szedlák M. elő.	—50
Cseesur Gy. elő.	—50	Seserbej J. elő.	—50
Hesur L. elő.	—50	Csánda J. elő.	—50
Visesák L. elő.	—50	Schönbauer II. elő.	—50
Fehér J. elő.	—50	Wenk J. elő.	—50
Geiger M. elő.	1.—	Harinec M. elő.	—50
Vinár M. elő.	—50	Csoknádý J. elő.	—50
Szelechmann P. elő.	—50	Lvach F. elő.	—50
Wolfsberger H. elő.	1.—	Wenk A. elő.	—50
Turjanica Gy. elő.	—50	Mező I. elő.	—50
		Rimek L. elő.	—50
		Borbély J. elő.	—50

Latorca Rt. Pagony Puznyákkalva:

Cseesur M. körerdész	5.—	<i>Latorca Rt. Eg. Szolyva:</i>	
B'askó A. főelő.	4.—	Dittert Gy. em.	5.—
Dobos M. elő.	3.—	Kató P. em.	5.—
Medenci L. elő.	3.—	Theodorovics M. m.	1.—
Macsej P. elő.	3.—	Ruth F. pénztárnok	2.—
Markó F. elő.	3.—	Herink J. irodatiszt	2.—
Lintur M. kisegítő elő. . . .	2.—	Hartl M. ae.	2.—
Szidor Gy. kisegítő elő. . . .	2.—	Mazalik I. rajzó	1.—
Balázsi E. kisegítő elő. . . .	2.—	Fencsék I. levelező	1.—
		Didrenezel E. főelő.	1.—
		id. Kizmann P. főelő.	1.50

Latorca Rt. Eg. Alsóvíznice:

Majer J. em.	10.—	Mazvar J. főelő.	1.—
Vince S. ae.	5.—	Sesoka L. elő.	1.—
Balázsi A. elő.	3.—	Hallay M. elő.	1.—
Paumann F. elő.	3.—	Penzenstadler J. elő. . . .	1.—
Bródy M. elő.	3.—	Schin Gy. elő.	1.—
Exner J. elő.	3.—	Piesora M. elő.	1.—
Maruchnies I. elő.	3.—	Magdinec D. elő.	1.—
Paulik D. elő.	3.—	Füzér J. kisegítő elő. . . .	—50
Visesák J. elő.	3.—	Cseh I. kisegítő elő.	—50
Huszenica Gy. kisegítő elő.	2.—	Sasovics J. kisegítő elő. . .	—50
Masika I. kisegítő elő. . . .	2.—	Plózel A. előgyak.	—30
Pogdán Gy. kisegítő elő. . .	2.—	ifj. Kizmann P. előgyak. . .	—20
Volontér L. kisegítő elő. . .	2.—	Didrenezel M. előgyak. . .	—30
Maruchnies L. védnapsz. . . .	1.—	Dalikán P. előgyak.	—50
Ruszin J. védnapszamos	1.—	Kocsis M. előgyak.	—20

Bernáth S. előgyak.	—20	Kálínger Gy. s. elő.	1.—
Didrenczel A. főelő.	1.50	Szunyog P. s. elő.	1.—
Hartauer J. elő.	1.50	Szigethy T. nd. elő.	1.—
Katrínecz L. elő.	1.50	Paál J. nd. elő.	1.—
Maruchnies Gy. elő.	1.50	Zarka J. nd. elő.	1.—
Uzsléber J. elő.	2.—	Belső J. nd. elő.	1.—
Fechtel M. elő.	1.—	Gaál L. nd. elő.	1.—
Szeiler V. elő.	1.—	Kozma J. nd. elő.	1.—
Canyko Gy. elő.	—50	Bedő I. nd. elő.	1.—
Grandl N. elő.	—50	Papp F. nd. elő.	1.—
Lengyel J. ae.	3.—		
Grigássy J. elő.	2.—		
Baganics Gy. kisegítő elő.	1.—		
Baganics P. főelő.	1.—		
Skirta L. kisegítő elő.	—30		
Timkovics Gy. főelő.	2.—		
Kraszuk Gy. főelő.	1.—		
Kraszuk A. előgyak.	1.—		
Lengyel F. főelő.	2.—		
Riek A. köre	2.—		
Baumann J. elő.	1.50		
Newerkla K. főelő.	1.50		
Kampü Gy. elő.	1.50		
Zirnsák J. elő.	1.50		
Petrusz Gy. elő.	1.50		
Hartauer J. elő.	1.50		
Magyar M. elő.	1.50		
Wolfsberger E. elő.	1.50		
Tanczer L. elő.	1.50		
Lvach M. kisegítő elő.	1.—		
Mihovics A. kisegítő elő.	1.—		
Kóker J. kisegítő elő.	1.—		
Stimák J. kisegítő elő.	1.—		
Árendás M. kisegítő elő.	1.—		
Markó R. kisegítő elő.	1.—		
Lizanecz Gy. kisegítő elő.	1.—		

*Csajka E. és Tsai Uradalma,
Telkibánya:*

Urad. Eh.	10.—
Urad. erdészeti személynzet	3.—
M. Tud. Akadémia Eg.	100.—

Hg. Esterházy Eg., Lenti:

Lux Z. emest.	3.—
Kósa J. elő.	1.—
Kálínger I. elő.	1.—
Varga L. elő.	1.—
Kancsal J. elő.	1.—
Mausz L. elő.	1.—
Szili K. elő.	1.—
Czenez S. elő.	1.—
Daday J. s. elő.	1.—

Hg. Esterházy Eg., Zalabaksa:

Ronchetti G. ef.	5.—
Gerstmayer K. elő.	2.—
Gáspár J. erdőlegény	1.—
Peczely D. elő.	1.—
Horváth J. elő.	1.—
Miholics I. s. elő.	1.—
Németh J. elő.	1.—
Kálínger J. elő.	1.—
Baráth G. s. elő.	1.—
Baráth M. elő.	1.—
Somlai K. erdőlegény	1.—
Tóth J. elő.	1.—
Végvári Gy. erdőlegény	1.—
Szabó L. s. elő.	1.—
Papp I. elő.	1.—

Kassa Sz. Kir. Város Eh.:

Pauksch P. erd. műsz. tan.	5.—
Till D. emest.	3.—
Jávorszky A. műsz. s. tiszt	1.—
Metzger L. irodatiszt	1.—
Szoyka B. irodatiszt	1.—
Zsolczer E. iroda s. tiszt	1.—
Nagy Józsefné kezelő	1.—
Bucsellá M. műsz. altiszt	1.—
Kupez J. I. o. altiszt	1.—
Cservenyák Gy. műsz. altiszt	1.—
Kopál I. szakaltiszt	1.—
Takács J. I. o. altiszt	1.—
Kupez F. I. o. altiszt	1.—
Simkó J. kisegítő szolgál	—50
Gajdos Gy. I. o. altiszt	—50
Hudák M. I. o. altiszt	1.—
Gajdos L. II. o. altiszt	1.—
Kócs Gy. szakaltiszt	1.—
Jakab B. kisegítő szolgál	—50
Orosz N. szakaltiszt	1.—
Wágner L. I. o. altiszt	1.—
Sandó S. II. o. altiszt	1.—
Turzák L. I. o. altiszt	1.—
Hudyma K. műsz. altiszt	1.—

<i>Salgótarjáni Kőszénbánya Rt. Eh.:</i>	Vancsura I. elő	1.—
Ódor I. ealtiszt	Haracsi L. dr. Sopron em.	180
Hessz J. elő	Sólyom	16.—
Demeter I. vő.	Kollár B. elő	1.—
Telek P. egyak.	Magyar Vadászok Országos Szövetsége	60.—
<i>Kalocsai Érseki Urad. Eg., Baja:</i>		
Geosits Gy. em.	Vermes Viktor	1.—
Mirk I. s. em.	Vermes Imre	1.—
Novák P. v.	Vermes Marika	1.—
Mirk J. v.		
Tantos G. elő	Összesen: 793.85	
Kretter R. elő		
Novák K. elő	Mult hónapi kimutatásunk: 2392.20	
Unyi J. elő	Eddigi gyűjtésünk: 3176.05	

MEGHÍVÓ.

A MAGYAR MERNÖK- ÉS ÉPÍTÉSZEZ-EGYLET

Erdőmérnöki Szakosztálya

1941. évi január hó 18-án, szombaton délután 1/27 órakor ülést tart, amelynek tárgya:

Ordódy János előadása:

A FAGÁZMOTOR KÖZGAZDASÁGI JELENTŐSEGE.

Az ülés után közös vacsora.

Az ülésen a földművelésügyi minisztériumban szolgálatot teljesítő szaktársaink családtagjaikkal együtt jelennek meg. Vacsora után kedélyes családi est — esetleg tánc — éjfélig. (Utcái öltözké!) Vendégeket szívesen látunk. A vacsorára f. hó 18-án délig lehet jelentkezni.

A szakosztály elnöksége.

Az „Erdészeti Lapok“ 1941. évi I. füzetének HIRDETÉSEI.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A Veszprémi Székeskáptalan egy megüresedett **erdőmérnöki** állásra pályázatot hirdet. Javadalmazása az uradalmi tisztii fizetési szabályzat II. fizetési osztályának megfelelően évi 2100 P készpénz, viágításra kb. 80 P, 25 ürméter hasáb, 25 ürméter dorong tűzifa, 1 kat. hold kertü és szántóföld, orvos, gyógyszer, természetbeni lakás, fogattartás. A kereseti és jövedelmi adót pótlékaival az uradalom fizeti. Elölépés 3—4, illetve 6 évenként az uradalom tisztii szabályzata szerint. Pályázók, akiknek keüő gyakorlatuk van, azonnal a III., IV., esetleg az V. fizetési osztályba kerülhetnek, s annak megfelelően fizetésük évi 300—600, illetve 900 pengővel emelkedik.

A kérvényeket a Nagys. és Főtiszt. Székeskáptalanhoz címezve a káptalani jóságfelügyelőségnél kell benyújtani Veszprém, Jókai Mór-utca 48. Keresztlevél, szolgálati bizonyítványok stb. csatolandók. A pályázati határidő 1941. jan. hó 24. Az állás 1941. február 1-én elfoglalandó. Lakhely Csupak, vagy Balatonkiliti. Bővebb felvilágosítást a káptalan jóságfelügyelősége ad. (1319. sz.)

SILVA

Erdőgazdasági Vállalat k. f. t. Körmend

Erdeimag - nagykereskedés.

Magpergetőgyár. ♦♦ Csemetekertek.

Központ: Körmend, telefon 52 • Fióktelep: Zalaegerszeg, telefon 19

Ajánl: Kiváló minőségű, elismert legmagasabb csiraképességű, saját pergetésű **fenyőmagvakat**, hazai és szlavóniai származású **lőlgy- és csermakkot**, mindenmü **erdészeti és gyümö csmagvakat** erdőgazdaságok, gyümölcsfaiskolák és kertészetek részére. Mindenmü **erdei csemetéket, díszfenyőket, dísz- és sorfákat, díszcserjéket, rózsákat, gyümölcsvadoncokat és gyümölcsfákat**, valamint az összes egyéb **faiskolai termelvényeket** saját nagykiterjedésű és mintaszerűen kezelt csemetetelepeiről.

A PICETOL vadragás elleni védőszer magyarországi kizárólagos képv.

A Magyar Faiskolai Szövetség tagja.

Ügyv. igazgató: **Thiringer János** okl. erdőmérnök, a cég beltagja.

W

Mindenféle tűzifát, szer-
fát, valamint tüzi- és szer-
fatermelést a legelőnyö-
sebb egységeken minden
mennyiségben vásárolunk

inter Hermann Rt.

Budapest, V., Vilmos császár-út 72. Tel.: 1-112-69

ERDEI-. FEKETE-. LUC-. JEGENYEFENYŐT,

VÉKONY GÖMBÖLYEGFAT Vezetékoszlopok

céljaira 7-8 meter hosszúságtól felfelé minden hosszban kész-
pénzfizetés ellenében magas áron vásárolunk. Ajánlatokat kérünk.

„UNA“ Faértékesítő Rt., Budapest V, Nádor-utca 21

Telefon: 129-451* szám alá

Eladó 150 000 darab 1 éves, jólfejtett akácesemete, ezrenként P 6-ért
Felsőbüki Nagy Mihály erdőgazdaságában, Egyházashetye (Vas m.).
(1231. sz.)

Kisebb erdőbirtok kezelésére állást keres erdőgazdasági szakiskolát
végzett erdész. Hosszú gyakorlata és jó bizonyítványai vannak. Cím a
kiadóhivatalban. (1256. sz.)

Nyugdíjas állásban lévő, öskeresztyén erdőmérnök, nagy fűrészüzemi,
fakereskedelmi és erdőgazdasági gyakorlattal, német, francia, olasz nyelv-
tudással vezető állást vállalna faipari, fakereskedelmi vállalatnál, vagy
ilyen üzemekkel ellátott nagyobb erdőgazdaságnál.

A megkereséseket „50-en aluli“ jelígre kéri a kiadóba! (13 sz.)

ERDÉSZETI MAGNAGYKERESKEDÉS

és csemetekerti cég

KEINER REZSŐ

okl. erdőmérnök

Budapest, I., Fery Oszkár-utca 34.

Telefon:
155-641

Sürgőny cím:
KEINERMAG BUDAPEST

(Keresztény cég)

*AJÁNLOK: fenyő- és lombfa-magvakat,
kocsányos-, kocsánytalan- és csermakkot
fenyő- és lombfa-csemetéket.*

VESZEK: tűzifát, szerfát, fűrészsanyagot.

A vadászat minden ágában kitűnően jártas, vizsgázott vadőr, szerény igényekkel állást keres. Címe a kiadóhivatalban. (Dt.)

A Jászóvári Prépostság harkácsi uradalma szakvizsgázott erdőőrt keres. Az ajánlatokat a fizetési igények megjelölésével, Prépostsági Intézettség, Harkács, Gömör megye címre kell küldeni. Megegyezés esetén az állás azonnal elfoglalható. (18. sz.)

Lengyel erdész, aki sokoldalú gyakorlatát bármilyen szakmába vágó munkakörben szeretné hasznosítani, a legszerényebb igényekkel megf. lelő elhelyezést keres. Címe: Zbigniew Korpak, Sárvár, 2. Lengyel-gyűjtő-tábor. (Dt.)

31 éves, nős, r. k., szakvizsgázott erdőőr, egy gyermek apja, 10 évi gyakorlattal állást keres. Némétül is beszél. Azonnal betöltheti állását. Erdélybe is elmenne! Címe: Etzl Ignác, Magyarpolány, Veszprém vm. (1290. sz.)

PÁLYÁZATI HIRDETMENY.

A báró Bánffy-család gödemesterházai erdőuradalmánál üresedések folytán erdőtisztai állások kerülnek betöltésre. Az állásokra jelentkezők kérvényeiket okmánymásolatokkal felszerelve és fizetési igényeik megjelölésével szíveskedjenek a központi erdőhivatalhoz, Rátosnya (Maros-Torda vármegye) címezve benyújtani.
(1205. sz.)

Klőzel Oszkár
főerdőtanácsos.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Nagykörös város polgármestere pályázatot hirdet a pótharaszti erdőbirtokán lévő két erdőőri, illetve eőleptetes folytan megüresedő egy erdőlegényi állásra.

Pályázhatnak az 1935:IV. t.-c. 48. §-ában meghatározott szakképzettségű fedhetetlen előéletű, 24 évet betöltött, egészséges egyének.

Az erdőőri állás illetménye havi 57.50 pengő kezdő illetmény, amely az 5 évenként évi 60 pengővel egymásután következő 6 esetben emelkedik. Továbbá a kisegítő szolgák családi pótlékának megfelelő családi segély, 1 szoba, konyha és kamrából álló természetbeni lakás, 2 db számos állat befogadására istálló, 2 drb sertés befogadására setrés-öl, 1 kat. hold kert és udvar, 2 kat. hold illetményföld, 4 kat. hold rét és 10 kat. hold erdei legelő évenként 12 ürméter dorongfa és 6 kecsi nyesedék, mint tüzelőanyag-járandóság, végül évi 50 pengő ruhaátalány.

A pályázati kérelemhez a következő eredeti okmányok vagy azok hiteles másolatai csatolandók:

1. születési anyakönyvi kivonat;
2. újabb keletű hatósági erkölcsi bizonyítvány, amely a családi állapotot és a politikai megbízhatóságot is igazolja;
3. magyar honosságot igazoló bizonyítvány, esetleg magyar állampolgárság fenntartására való igény szabályszerű bejelentését igazoló okmány;
4. iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány;
5. az 1935:IV. t.-c. 48 §-ában előírt erdőőri szakképzettséget igazoló bizonyítvány;
6. jó látó és halló képességet és erdőőri szolgálatra alkalmas erős testalkatot igazoló újabb keletű hatósági orvosi bizonyítvány;
7. esetleges előző szolgálatot igazoló okmány;
8. katonai szolgálatra vonatkozó okmány.

A pályázati kérvényeket 1941. január 31. napján déli 12 óráig, Nagy-körös, városháza I. em. 10. sz. helyiségében kell benyújtani.

Nagykörös, 1941. évi január hó 8. napján.

Dezső Kázmér s. k.,
polgármester.

(60. sz.)

FAELADÁSI HIRDETMÉNY.

Tomor Ferenc és társai károlyfalvai erdőbirtokossági csoport 1941. évi január hó 26-án délben 12 órakor Károlyfalván (Zemplén vármegye) a Hangya Szövetkezet termében tartandó zárt, írásbeli ajánlatok alapján nyilvános árverésen eladja a Sátorlajuhely megyei város határában fekvő „Longi” erdő mintegy 20 kat. hold kiterjedésű vágásterületen lábonálló 900 m³-re becsült tölgy szer- és tűzifáját.

A fenti fatömeg 1941. év tavaszán cserhántás útján is kitermelhető. Ebben az esetben ajánlattevőnek a kihasználás módjára ajánlatában hivataloznia kell.

A kikiáltási ár 13.000 (Tizenháromezer) pengő, a bánatpénz 1300 P. Kikiáltási áron aluli és utóajánlatokat nem fogadunk el.

Az árverés feltételei megtekinthetők a károlyfalvai birtokosság elnökénél.

Károlyfalva, 1941. évi január hó 13-án.

(69. sz.)

Velli Vendel s. k.,
csoport-birtokosság elnöke.

FENYŐ-SZERFA ELADÁS.

A borgói felső m. kir. erdőhivatal kerületéhez tartozó „Tomnatic” nevű erdőrészekben termelt ill. termelő s a „Dragomasa” erdei rakodóra közeleltet és még szállítandó mintegy 7.200 m³ **lúc.enyő-szerfa**, 4 eladási csoportban, Besztercen, 1941. évi január hó 28-án d. e. 12 órakor a m. kir. erdőigazgatóság hivatalos helyiségében (Beszterce, Calvin-u. 29.) zárt írásbeli ajánlat mellett tartandó versenytárgyaláson eladásra kerül.

Az írásbeli ajánlatokat 1941. évi január hó 27-én déli 12 óráig kell beadni a besztercei m. kir. erdőigazgatósághoz.

Bővebb felvilágosítással szolgál és az árverési feltételeket postabélyeg ellenében megküldi a m. kir. erdőigazgatósághoz. (33. sz.)

FAÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Beregszász megyei város polgármestere eladja a Beregszász megyei város tulajdonához tartozó „Csere erdő” 3/a. erdőrészeiben lévő és Beregszaimegye közigazgatási bizottságának 4505/1940. Kb. számú véghatározatával kitermelésre engedélyezett **tövön álló tölgy- és gyertyánfatömegét**

1941. évi január hó 30-án d. e. 11 órakor

Beregszász megyei város tanácstermében tartandó zárt írásbeli ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen.

A becslés szerint van: 933 m³ tölgy szerfa és 1122 ürköbméter gyertyán és tölgy tűzifa.

A törzsszám: 1794 darab tölgy- és 2136 darab gyertyánfa.

A kikialtási ár: 30.624 P, azaz harmincezerhatszázhuszonnégy pengő.

A részletesen felbecsült fatömeg és az egységarak, továbbá az eladási feltételek megtekinthetők a beregszászi m. kir. erdőfelügyelőségénél hetenkint szerdán és pénteken 10–14 óra között.

A bánatpénz: 3100 pengő.

A zárt írásbeli ajánlatokat legkésőbb 1941. évi január hó 30-ának városi pénztári nyugtát kell csatolni.

A legtöbbet ígérő és vevő ezt a bánatpénzét a megajánlott összeg 10 százaléka nyomban kiegészíteni tartozik. A többi ajánlattevők bánatpénzüket az árverés befejeztével azonnal visszakapják.

A zárt írásbeli ajánlatokhoz legkésőbb 1941. évi január hó 30-ának **délelőtti 11 órájáig** Beregszász megyei város iktatójába kell benyújtani.

A zárt írásbeli ajánlatokat csak az esetben vesszük figyelembe, ha: azok lepecsételt zárt borítékban vannak,

kívül „Ajánlat Beregszász megyei város „Csere erdő” 3/a. erdőrészeiben levő fák megvételére” felírást viselik,

a 2 pengős okmánybélyeg nem hiányzik róluk,

a megajánlott összeget számokkal és betűkkel olvashatóan feltüntetik,

azt a bejelentést tartalmazza, hogy ajánlattevők az eladás tárgyát, továbbá az árverési és szerződési feltételeket ismerik, azok betartására magukat kötelezik és végül

olyan az aláírásuk, hogy abból az ajánlattevő neve, cége, lakhelye és postai címe pontosan megállapítható.

Elkészen érkezett, távirati ajánlat, valamint a megállapított feltételektől eltérő ajánlatokat nem veszünk figyelembe.

Beregszász, 1941. január hó 11-én.

(56. sz.)

Dr. Hubay Kálmán s. k.,
polgármester.

FAÁRVERÉSI HIRDETMENY.

Beregszász m. város polgármestere a város tulajdonához tartozó, Beregszász város határában fekvő „Csizaly“ nevű A. ü. o. 2/e és 3/a erdőrészeiben levő s a Ber. gvarmegyei közigazgatási bizottság 4505/1940. Kb. számú véghatározatával kihasználásra engedélyezett tővön álló tölgy szer- és tűzifa

1941. évi január hó 30-ik napján d. e. 10 órakor

Beregszász megyei város tanácstermében zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverést tart.

A becslés szerint van: 126.63 m³ I. o., 1506.74 m³ II. o., 2486.25 m³ III. o., 2853.10 m³ IV. o., összesen 6972.82 m³ tölgy szer-, továbbá 3313.1 ürm³ tölgy tűzifa.

A törzsszám: 10.892 drb.

A kikiáltási ár: 226.024.70 pengő, azaz kettőszázhuszonhatezer-huszonnégy pengő 70 fillér, ezen alul az árverés alá kerülő fatömeg el nem adható.

A részletes becslés és az egységárak, továbbá az eladási feltételek megtekinthetők Beregszász város gazdasági hivatalában és a beregszászi m. kir. erdőfelügyelőségénél hétköznapi 10–14 óra között.

Bánatpénz: 22.700 pengő. Ezt az összeget a nyilvános szóbeli árverésen való részvétel esetén az árverési feltételek aláírása alkalmával az árverést vezető kezeihez kell befizetni; zárt írásbeli ajánlat esetén az ajánlathoz a város pénztárába való befizetést igazoló nyugta is csatolandó.

A zárt írásbeli ajánlatokat legkésőbb 1941. évi január hó 30-án d. e. 10 óráig kell a gazdasági hivatalhoz benyújtani.

Zárt írásbeli ajánlatokat csak az esetben vesszünk figyelembe, ha azok lepecsételt zárt borítékban vannak, kívül „Ajánlatok Beregszász város tölgyfaárverésére az „A“ ü. o. 2/e és 3/a. erdőrészeiben“ felírással, a megajánlott vételárat szóval és számjegyekkel tisztán és olvashatóan tüntetik fel és azt a kijelentést tartalmazzák, hogy az ajánlattevők az eladás tárgyát és az árverési, valamint a szerződési feltételeket ismerik és magukat ezeknek alávetik, és végül olyan az aláírásuk, hogy abból az ajánlattevő neve, cége lakóhelye és postai címe is megállapítható.

Az elkészen érkező, távirati és utóajánlatokat, valamint a feltételes és a megállapított feltételektől eltérő ajánlatokat nem vesszük figyelembe.

Beregszász, 1940. évi december hó 21-én.

Dr. Hubay Kálmán s. k.,
polgármester.

(12. sz.)

FAÁRVERÉSI HIRDETMENY.

Munkács megyei város polgármestere eladja a város tulajdonát képező Munkács város határában fekvő „Liget“ 19/a., b. és c. erdőrészeiben az ungvári erdőigazgatóság F-1228/1940. eig számú véghatározatával 149 581 k. holdon tartóval kihasználásra engedélyezett 3 747.90 m³ bükk szer-, 8 745.10 m³ bükk tűzi- és 9 045.16 m³ gyertyán tűzifa becsült, tővön álló fatömegét

1941. évi január hó 25-én d. e. 10 órakor

Munkács város gazdasági hivatalában (Városháza II. em. 41. sz. ajtó) zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen.

A kikáltási ár: 235.370.40 P, azaz kettőszázharmincötezerháromszázhetven pengő 40 fillér, amelyen alul az árverés alá kerülő fatömeg el nem adható.

A részletes eladási és szerződési feltételek megtekinthetők a Munkács városi gazdasági hivatalában és a beregszászi m. kir. erdőfelügyelőségénél d. e. 10—14 óra között.

A bánatpénz a kikáltási ár 10%-a, ezt az összeget a nyilvános szóbeli árverésen részvétel esetén az árverési feltételek aláírása alkalmával az árverést vezető kezeihez kell lefizetni; zárt írásbeli ajánlat esetén az ajánlathoz a városi pénztárba való befizetést igazoló nyugta csatolandó.

A zárt írásbeli ajánlatokat legkésőbb 1941. évi január hó 25-én d. e. 9 óráig kell a gazdasági hivatalhoz benyújtani.

Zárt írásbeli ajánlatokat csak abban az esetben vesszünk figyelembe, ha azok lepecsételt zárt borítékban vannak, kívül „Ajánlatok Munkács város bükk- és gyertyánfa árverésére“ felírást viselik, a megajánlott vételárat szóval és számjegyekkel tisztán és olvashatóan tüntetik fel és azt a kijelentést tartalmazzák, hogy az ajánlattevők az eladás tárgyát és az árverési, valamint a szerződési feltételeket ismerik és magukat ezeknek alávetik, és végül olyan az aláírásuk, hogy abból az ajánlattevő neve, lakhelye és postai címe pontosan megállapítható.

Az elkészen érkezett, távirati és utóajánlatokat, valamint a megállapított feltételektől eltérő ajánlatokat nem vesszük figyelembe.

Munkács, 1941. évi január hó 12-én.

(59/a. sz.)

Dr. Engelbrecht István s. k., polgármester.

FAÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Munkács megyei város polgármestere eladja a város tulajdonához tartozó és Munkács város határában fekvő „Liget“ erdő 20. tag a. erdő-részletében, az ungvári erdőigazgatóság 1228/1940. eig számú véghatározatával kb. 60 kat. holdon fokozatos felújító vágással kihasználásra engedélyezett — sorszámmal megjelölt — 637.91 m³ bükk szer-; 1695.19 m³ bükk tűzi-; és 644.75 m³ gyertyán-tűzifára becsült tővön álló fatömegét

1941. évi január hó 25-én d. e. 11 órakor

Munkács város gazdasági hivatalában (Városháza, II. em. 42. sz. ajtó) zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen.

A kikáltási ár: 33.047.80 P, azaz harmincháromezernegyvenhét pengő 80 fillér, amelyen alul az árverés alá kerülő fatömeg el nem adható.

A részletes eladási és szerződési feltételek megtekinthetők Munkács m. város gazdasági hivatalában és a beregszászi erdőfelügyelőségénél 10—14 óra között.

A bánatpénz a kikáltási ár 10%-a; ezt az összeget a nyilvános szóbeli árverésen részvétel esetén az árverési feltételek aláírása alkalmával az árverést vezető kezeihez kell lefizetni; zárt írásbeli ajánlat esetén az ajánlathoz a városi pénztárba való befizetést igazoló nyugta csatolandó.

A zárt írásbeli ajánlatokat legkésőbb 1941. évi január hó 25-én d. e. 9 óráig kell a gazdasági hivatalhoz benyújtani.

Zárt írásbeli ajánlatokat csak abban az esetben vesszünk figyelembe, ha azok lepecsételt zárt borítékban vannak, kívül „Ajánlatok Munkács város bükk- és gyertyánfa árverésére, a „Liget“ erdő 20. tag a. erdő-részletében“ felírást viselik, a megajánlott vételárat szóval és számjegyekkel tisztán és olvashatóan tüntetik fel és azt a kijelentést tartal-

mazzák, hogy az ajánlattevők az eladás tárgyát és az árverési, valamint a szerződési feltételeket ismerik, magukat azoknak alávetik és végül olyan az aláírásuk, hogy abból az ajánlattevő neve, cége, lakhelye és postai címe is pontosan megállapítható.

Az elkészen érkezett, távirati és utóajánlatokat, valamint a megállapított feltételektől eltérő ajánlatokat nem vesszük figyelembe.

Munkács, 1941. évi január hó 12-én.

(59/b. sz.)

Dr. Engelbrecht István s. k., polgármester.

FAÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Munkács megyei város polgármestere eladja a város tulajdonához tartozó és Munkács város határában fekvő „Liget” erdő 17. tag c., d. és e. erdőrészeleteiben az ungvári erdőigazgatóság F.—1228/1940. eig. számú véghatározatával kb. 112 kat. holdon fokozatosan felújító vágással kihasználásra engedélyezett — sorszámmal megjelölt — 323.79 m³ bükk szer-, 755.74 m³ bükk tűzi- és 1328.01 m³ gyertyán tűzifára becsült, tővön álló fatömegét

1941. évi február hó 25-én déli 12 órakor

Munkács város gazdasági hivatalában (Városháza, II. em. 42. sz. ajtó) zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen.

A kikiáltási ár: 25.801.80 P, azaz huszoneötezernyolcszázegypengő 80 fillér, amelyen alul az árverés alá kerülő fatömeg el nem adható.

A részletes eladási és szerződési feltételek megtekinthetők Munkács megyei város gazdasági hivatalában és a beregszászi m. kir. erdőfelügyelőségénél d. e. 10—14 óráig.

A bánatpénz a kikiáltási ár 10%-a, ezt az összeget a nyilvános szóbeli árverésen részvétel esetén az árverési feltételek aláírása alkalmával az árverést vezető kezeihez kell lefizetni, zárt írásbeli ajánlat esetén az ajánlatához a városi pénztárba való befizetést igazoló nyugta csatolandó.

Zárt írásbeli ajánlatok legkésőbb 1941. évi február hó 25-én d. e. 9 óráig kell a gazdasági hivatalhoz benyújtani.

Zárt írásbeli ajánlatokat csak abban az esetben vesszük figyelembe, ha azok lepecsételt zárt borítékban vannak, kívül „Ajánlatok Munkács város bükk- és gyertyánfa árverésére a „Liget” erdő 17. tag c., d. és e. erdőrészeleteiben” felírást viselik, a megajánlott vételárat szóval és számjegyekkel tisztán és olvashatóan tüntetik fel, és azt a kijelentést tartalmazzák, hogy az ajánlattevők az eladás tárgyát és az árverési, valamint a szerződési feltételeket ismerik, magukat azoknak alávetik és végül olyan az aláírásuk, hogy abból az ajánlattevő neve, cége, lakhelye és postai címe is pontosan megállapítható.

Az elkészen érkezett, távirati és utóajánlatokat, valamint a megállapított feltételektől eltérő ajánlatokat nem vesszük figyelembe.

Munkács, 1941. évi január hó 12-én.

(59/c. sz.)

Dr. Engelbrecht István s. k., polgármester.

Erdész, középfokú végzettséggel, állást keres. 29 éves, nő, önálló erdőkezelő, 10 éves gyakorlattal. Címe: Erdész, Baja, Szent Antal-utca 97. (1152. sz.)

Stádium Sajtóvállalat Rt. Budapest.

Felelős: Győry Aladár igazgató.